

MİLLÎ ŞUUR

3 Aylık Eğitim, İlim ve Araştırma Dergisi

Yaratan Rabb'inin Adıyla Oku

Aralık - 2018 / Rebiu'l-Ahir 1440 / Yıl 12 / Sayı 48

Bilgisayar Kodlama ve Bilgisayar Eğitimi: Çağı Yakalamak



9 771307 395007



ÖĞDER, Şuurlu Öğretmenler Derneği Yayın Organıdır.

- » 2023 Eğitim Vizyonu ve Sorular...
- » Çocuk Yetiştirmede Disiplin ve Kontrol
- » İrade Eğitimi » Okul, Aile, Çevrede Şiddet ve Eğitim

**BİR
YETİME
BİR
MAZLUMA DA**

SEN
sahip çık



Editörden

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

Yeniden merhaba,

Millî Eğitim Bakanı Ziya Selçuk Eğitim 2023 vizyon belgesinde “Bizim tekilliğimiz, insan ve makinenin birlikteliğinden ziyade akıl ve kalbin birlikteliğidir.” şeklinde güzel bir ifade kullanıyor.

Ancak Eğitim 2023 vizyon belgesinde “akıl ve kalp birlikteliği”ne dair neler yapılacağı belirsiz. Kible yine aynı: Batıcı ve materyalist eğitim. 140 sayfada ahlak yok, maneviyat yok. Aynı şeyi yaparak nasıl düzelme bekliyorsunuz, sormadan edemiyoruz.

İslam’ın mükemmelliğinde kâmil insan yetişebilir. Eğitim, ama fıtrata uygun eğitimle bu iş başarılıdır.

Eğitimimizin önemli problemlerinden biri de zorunlu ve karma eğitimdir. Peki, kusurumuz nedir? Yaşadığımız bütün problemlerin ana kaynağı işte bu dünyacılık hastalığı materyalizmdir.

Nasıl oldu?

Din ve din dışı kavramı ile din; yani İslam, hayatın dışına çıkarıldı. Eskiden ekonomi, ahlak, eğitim... Her şey dinin içindeydi; dinin dışında bir şey yoktu. Ne olduysa bundan sonra oldu. Maalesef bugün bazı dindarlar da bu tasnife bilerek-bilmeyerek uymakta bir beis görmemektedir.

Eğitim kavramının Osmanlıca karşılığı terbiyedir. Terbiye rububiyetten geliyor. Demek ki eğitimi anlamak için İslam dininin temel mantığını anlamak gerekiyor.

Din, yani İslam, bu ülke için varoluşsal bir gerçekliktir. Olmazsa olmaz. Laik ya da seküler dünya görüşüne sahip yetişen insan dünya ile ahiretini yitirmiş insandır. Bu değişmez gerçek eğitimde, maarifte daima göz önünde tutulmalıdır.

Son söz olarak Erbakan Hocamızın “Eğitimde asıl mesele çocuğun kalbine ne koyduğumuzdur.” ifadesinin karşılığı, Batı değil İslam’dır.

Eğitimin özüne ilişkin açık yüreklilikle bir değerlendirme yapmak için zihin açıklığı şart. Değerlendirmelerimizi bu çerçevede yapıyoruz. Allah (cc) hepimize zihin açıklığı versin. Âmin.

Bu sayıda; “İrade Eğitimi Yapılmadığında Taklitçilik Eğitimi Çürütür, Çocuk Yetiştirmede Disiplin ve Kontrol, Açık Yüreklilik Zihin Açıklığı, Bir Kavganın Ortasında İmam Hatip Kavgası başlıklı yazıları, vakarlı âlimleri, bulabileceğiz.

Elbette “akıllı işaretler” dizilerde, filmlerde vb. uygulanır, biliyorum. “Kitaplarda da olur mu?” demeyin. Ya da deyin ve birlikte cevap arayalım. Akıllı işaretler çevremizde yaygınlaşırken, aklımıza da “Akıllı işaretler var mı?” diye sormadan geçmeyelim. Hayat bu, geç kalmayalım.

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına

İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

Hamdi SÜRÜCÜ

Ali ÖZCAN

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

Mustafa ALKAN

İbrahim PÜR

Erdal BİLİR

Tacettin ÇETİNKAYA

TASHİH

Yusuf AYDIN

Selim AKGÜL

Ömer POLAT

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

reklam@ogder.org

DAĞITIM

Furkan Ali ÖYMEZ

GRAFİK TASARIM

KARAME TEANİTİM TASARIM

Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 ARALIK 2018

YAYINCI

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com.tr

e-posta: millisuur@ogder.org

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır.

Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve meslek kollarına uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 04 Hakkı Değil Batılı Üstün Tutan Eğitim İsraftır
- 08 Taklitçilik Eğitimi Çürütür
- 10 İlahi Haberler ve Tarih
- 12 Eğitim, Öğretmen ve Öğrenci
- 14 Sayın Bakanım
- 16 İrade Eğitimi
- 18 Eğitim mi Terbiye mi?
- 20 Muallim (Öğretmen) ve Merhamet
- 22 Çağımızın En Büyük İhtiyacı Olan Âlimler
- 24 Sosyalleşme Üzerinde Aile İçi İlişkilerin Etkisi
- 26 Çocuk Yetiştirmede Disiplin ve Kontrol
- 28 Muallim Fani Lakin Ölmeden Olmak Önemli
- 30 Kültür Bağlamında Dilin Önemi
- 32 Bilgisayar Kodlama ve Bilgisayar Eğitimi: Çağı Yakalamak
- 34 Açık Yüreklilik ve Zihin Açıklığı
- 36 Bir Kavganın Ortasında İmam Hatip Okulları
- 38 Hapishaneme Hoş Geldiniz
- 40 Gerçek Gündeme Geçebiliyor muyuz?
- 42 Kitaplara da Akıllı İşaretler Konsun (Çok ...Biiip... Bir Kitap!)
- 44 Zararlı Alışkanlıklar ve Eğitim
- 46 Eğitim Sorunlarımızdan Bazıları
- 48 2023 Eğitim Vizyonuna Dair
- 50 2023 Eğitim Vizyonu ve Sorular... Sorular
- 52 Âlimin Vakarı
- 54 Okul, Aile, Çevrede Şiddet ve Eğitim
- 56 Özden Söze Sözdən Öze
- 57 Kur'an'dan
- 58 Eşref-i Mahlukat Kalmak
- 60 El-Muallim (SAV)
- 62 Hayat Suyu
- 63 Sözün Gücü



04

HAKKI DEĞİL BATILI
ÜSTÜN TUTAN EĞİTİM
İSRAFTIR

İsmail Hakkı AKKİRAZ



26

ÇOCUK YETİŞTİRMEDE
DİSİPLİN VE KONTROL

İbrahim PÜR



08

TAKLİTÇİLİK
EĞİTİMİ ÇÜRÜTÜR

Şakir TARIM



32

BİLGİSAYAR KODLAMA VE
BİLGİSAYAR EĞİTİMİ: ÇAĞI
YAKALAMAK

Doç.Dr. M. Fatih DEMİRCİ



10

İLAHİ HABERLER VE TARİH

Ekrem ŞAMA



34

AÇIK YÜREKLİLİK
VE ZİHİN AÇIKLIĞI

İbrahim VELİ



12

EĞİTİM, ÖĞRETMEN
VE ÖĞRENCİ

Prof.Dr. Ali Osman ENGİN



46

EĞİTİM SORUNLARIMIZDAN
BAZILARI

İbrahim Halil ER



14

İRADE EĞİTİMİ

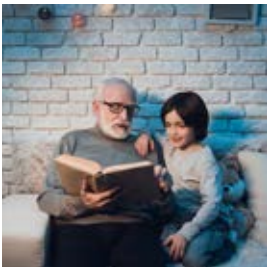
Prof.Dr. Bedri Gencer



48

2023
EĞİTİM VİZYONUNA DAİR

Vahap KARPINAR



24

SOSYALLEŞME ÜZERİNDE
AİLE İÇİ İLİŞKİLERİN ETKİSİ

Yunus YEĞİN



52

ÂLİMİN VAKARI

Ramazan YURT



HAKKI DEĞİL BATILI ÜSTÜN TUTAN EĞİTİM İSRAFTIR

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah (c.c)'a hamd ederim. Salât ve selâm, Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

“Ben muallim yani öğretmen olarak gönderildim” diyen Peygamberimiz, kendisinin Allah tarafından terbiye edildiğini “Beni Rabbim terbiye etti ve terbiyemi güzel yaptı” mübarek sözü ile ifade etmiştir. Peygamberimiz bizim başöğretmenimizdir ve bizi eğitsin diye Cenabı Allah göndermiştir.

CUMA 2: “Kitap ve okuma ile ilgisi olmayan bir topluma, kendi aralarından kendilerine, Allah’ın ayetlerin okuyup aktaran, onları küfür, şirk ve nifak gibi hastalıklardan arındıran, ilâhi kela-

mı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen Allah’tır...” Böyle bir muallimin gönderilmesini Hz. İbrahim ve Hz. İsmail (a.s) Kâbe’yi inşa ederlerken Allah Teâlâ’dan **BAKARA 129:** “Ey Rabbimiz, o insanlara içlerinden, kendilerine senin ayetlerini okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir peygamber gönder...” diyerek talep etmişlerdir. Allah Teâlâ’nın insanlara muallim olarak bir peygamber göndermesi en büyük ikramdır.

ALİ İMRAN 164: “Andolsun Allah; müminlere kendi içlerinden onlara Allah’ın ayetlerini okuyan, onları (kötülüklerden, şirkten, nifaktan ve inkârdan) temizleyen, onlara Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa

onlar daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.” Ayette beyan edilen şey, Rahman ve Rahim olan Cenabı Allah’ın, iki dünyada da saadet içinde yaşamamız için bize yol gösterecek, kitabı ve hikmeti öğretecek, bizi inkârın, şirkin, nifakın, zulmün, günahın pisliğinden temizleyecek bir peygamber göndermesi, bizim için önemli bir ilahi ikram olmasıdır. Yoksa biz hakkı batıldan ayıramaz, sapık ve şer yollardan habersiz, rezil bir hayata sahip olurduk. Bunun için biz, dünya hayatımızda, “adil bir düzenin” nasıl kurulacağını ve yaşanacağını örnek hayatı ve mücadelesi ile öğreten Peygamberimizin “Kitap ve Hikmet” eğitimine tabi oluruz. Bu olması gerektir.

Üzülerek ifade edelim ki, günümüzde İslam toplumu, Peygamberimizin miras

biraktığı “*Kitap ve Hikmet*” eğitiminden uzaklaşmış, bunun yerine “*materyalist eğitimi*” ikame etmiştir. Materyalist eğitimin hedefi ise insanları Hristiyan, Yahudi, kapitalist, komünist, liberal, ateist, deist, sağcı, solcu, muhafazakâr, egemen güçlere köleler olarak yetiştirmektir. Bu eğitim ile insanlar, derin bir sapıklığın, cehaletin, şirkin ve nifakın içine itiliyorlar.

Hakkı Üstün Tutan Eğitim

Hak; Kur’an’ın önemli ve anlam zengini kavramlarından birisidir. *Hak*; batılın zıddı, yerine getirilen hüküm, adalet, varlığı sabit olan, doğruluk, hakikat, İslâm, mal ve mülk, hisse, bir emek ve zahmet karşılığı alınması gereken karışılık, kesin şey manasındadır. Bazen düşüncenin doğruluğuna hak, bazen da görülenin, bilinenin gerçek ve sabit oluşuna hak denir. *El Hak*; Allah Teâlâ’nın bir ismidir. *Hak*; Kur’ân-ı Kerim’in bir adıdır. *Hak*; şahsa, zamana ve yere göre değişmeyen mutlak doğrudur. Allah’tan bize gönderilen kanuna, dine ve düzene de hak denmektedir. *Bu Hak*; Allah’tan geldiği için haktır. Hak, İslam’dır. *Hak* olan Allah’tır, indirdiği kitap da haktır ve hukuktur. Hak budur ve bütün bu anlamlarıyla hakkı üstün tutmak, insan olarak yaratılmış herkesin temel görevidir.

Allah’ın kullarını, ümmetin evlatlarını, milletimizin geleceği olan nesilleri, O’nun bildirdiği hak ve adalet esasla-

rına ve hukuka uygun olarak eğitmeye “*hakkı üstün tutan eğitim*” diyebiliriz. Böyle bir eğitim faydalıdır ve bütün zararlardan arındırılmıştır. Akıl, bir işin sonunu düşünmektir. İslam ile çalıştırılmayan bir akıl; hakkı ve batılı, hayır ve şerri, helali ve haramı, adaleti ve zulmü tayin edemez. Akıl; imanın ve İslam’ın emrinde en büyük nimet, nefsin, şeytanın, materyalistlerin, emperyalistlerin elinde ise, sebebi felâkettir.

**Bilinmelidir ki,
İslam bize ve zamana
uymaya mecbur
değildir. Ama
herkes, her zaman,
İslam’a uymak
mecburiyetindedir.**

Hakkı üstün tutan bir eğitimde tehlikeli bölgeleri, şeytanlıkları ve selamet yolunu gösteren harita, *Kur’an’ı Kerim*, doğru yönü tayin eden pusula *akıl*, yolu aydınlatacak ışık ise *imandır*. Millî bir eğitimin, tek gerçek İslam’dan başka hak ve hakikat kaynağı yoktur. Fen ve hikmet, sanat ve sanayi, ahlak ve hukuk, üretim ve kalkınma dahi, İslam’ın içindedir ve onun bir şubesidir. İlhamını İslam’dan almayan

hiçbir ilim ve teknik topluma faydalı olamaz, şerden ve zarardan başka bir şey sunmaz, yeterli ve yararlı olduğu savunulamaz. İlhamını felsefelerin ve filozofların inkârından, ideolojilerin çatışmasından, beşeri kanun ve nazarilerden alan eğitimler, toplum için sebebi felakettir. Hakkı üstün tutan bir eğitimde hak, batıl ile karıştırılmaz, ırkçılık, materyalizm, hurafe gibi batıl ve bozuk şeyler bulunmaz.

Bilinmelidir ki, İslam bize ve zamana uymaya mecbur değildir. Ama herkes, her zaman, İslam’a uymak mecburiyetindedir. İnsan için gerekli olan şey, hayatını İslam ile işletmesidir. Gerisi yalan ve talandır.

Batılı Üstün Tutan Eğitim

Batıl; boşa giden, doğru ve hak olmayan, devamlı olmayan, hükümsüz olan, yok olan şeydir. *Batıl*; Hak olanın karıştıdır. *Batıl*; yapılmış olsa, meydanda bulunsa da hiç bir hükmü ve geçerliği olmayan şeyler hakkında da kullanılır. Mesela, bir kimse ben Müslüman’ın, aynı zamanda Hristiyan’ım, Yahudi’yim, Budist’im dese, bu batıl bir sözdür.

Bir erkek bir erkekle nikâh kıysa bu batıl bir uygulamadır. “Faiz, alım satım gibidir” demek de batıldır. *Batıl*, hakkı örten bir perde, hakkın yani Allah’tan gelen İslam’ın yerine ikame edilen din ve düzenlerdir. *Batıl*, gerçek bilgiye dayanmayan delil, amaçsız ve faydasız bir iş manasında da kullanılmaktadır. *Batıl*; hakkı değil kuvveti üstün tutar. Çoğu İnsan ve toplumların, Allah’ın bildirdiği “*hak ve adalet esasları*” yerine, beşerden olan *rablerin* telkin ettiği ilah, insan, din ve düzen hakkındaki görüşlerini benimsemeleri de “*batıl*” bir yöneliştir. Haklı bir sebebe ve gerekçeye dayanmayan, zulüm olan ve hak edilmeyen şeye de batıl denir.

Kur’an, bu anlamda: “*İnsanların mallarını batıl yollarla yemeyin*” demektedir, bir takım Yahudi ve Hristiyan din adamlarının insanların mallarını haksız yere yediklerini haber vermektedir. Materyalist eğitim, kuvveti üstün tutan “*batılın*” eğitimidir. “*Her doğan,*



İslâm fitratı üzerine doğar. Sonra, anne ve babası onu Hıristiyan, Yahudi veya Mecusi yapar.” Yani onu hak değil batıl bir istikamette yetiştirirler. Bu şekilde yetiştirilen nesiller, Allah’ı yanlış tanırlar veya hiç tanımazlar. İnsanı yanlış tanırlar. Peygamberleri, kitapları, melekleri yanlış tanırlar. Dünyayı ve hayatını yanlış tanırlar. Varlık ve yokluk tasavvurları saçma sapandır. Doğru bilgiye değil, hurafelere, kehanetlere yanlış bilgiye iman ederler. Bu eğitimden geçirilen nesiller, sevgi ve şefkat değil, kin ve nefret sahibi olurlar. Adil değil, zalim olurlar.

Batıl demek; AB, ABD, İsrail ve iş birlikçileri demektir. Bu batıların milletlere dikte ettikleri “materyalist eğitim” bir cahiliye eğitimidir. Materyalist eğitim; batı cahiliyetinin öncülüğünü yapan İrkçi Emperyalizm’in bir ifsat projesidir. İrkçi Emperyalizm, bu eğitim ile dört şey elde etmeyi hedeflemiştir.

1. Toplumlar arasında fitne çıkarmak, birlik ve beraberliklerini bozarak aralarında kin ve nefreti yaygınlaştırmak,
2. Mefhum kirliliği, ideolojik çatışmalar, yozlaştırma, kültür emperyalizmi üzerinden geleneklerden uzaklaştırmak,
3. Kurduğu iktisadi ve ticari kuruluşların ürettiklerini tüketen köleler yetiştirmek,
4. Sermaye, medya ve siyasi gücü ellerinde tutmak için iş birlikçi kadrolar yetiştirmek.

Bunlar gösteriyor ki milletimiz, sistemli bir savaşla karşı karşıyadır. İşbirlikçiliği kabul eden siyasi ve bürokratik kadrolar kullanılarak, materyalist eğitimin yürütülüyor olması sonucunda, yok olmaya doğru sürüklenmekteyiz. Materyalist eğitim, bir aldatma ve aldanma eğitimi olarak boşunadır ve israftır. Millet olarak daha ne zaman uyanacağız?

Eğitimde İş Birlikçi Eğilimler

Tarih boyunca batılın güç merkezleri ile stratejik ittifaklar kuran, onların desteği ile itibar ve iktidar sahibi olmaya çalışan iş birlikçi unsurlar hep

olagelmıştır. Bu unsurların varlığından Kur’an bizleri haberdar etmektedir.

HAŞR 11: “Münafıkların, kitap ehlinde inkâr eden dostlarına: Eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız; sizin aleyhinizde kimseye uymayız. Eğer savaşa tutuşursanız, mutlaka yardım ederiz, dediklerini görmedin mi? Allah, onların yalancı olduklarına şahitlik eder.” Bu münafık iş birlikçi unsurlar, tıpkı stratejik ortakları dış güçler gibi ifsat eğitimi yaparlar.

TEVBE 67: “Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil), birbirlerindendir. Onlar kötülüğü emreder, iyiliği yasaklarlar ve ellerini sıkı tutarlar...” Bu kesim, fark edilmesi zor ve stratejik ortaklarından daha tehlikelidir.

Bunlar da aldanma ve aldatma üzerine eğitim yaparlar. Yaptıkları eğitim hidayet hırsızdır, fesatçıdır. Fesat; günah işlemek ve günahı topluma yaymaya çalışmaktır.

Bunlara Peygamberler gibi “kitap ve hikmet” eğitimi yapın dendiğinde, biz ancak “materyalist ve iş birlikçilik” eğitimi yaparız derler. Kibirli ve alaycıdır. Hakka değil, batıla ve önderlerine tabi olurlar. Kararsızdırlar. Hakkı batıla karıştırarak kendilerine iki arada bir derede yol edinirler. Herkesin kimliksiz ve kişiliksiz olmaları için çalışırlar. Yalandan beslenirler ve kincidirler. Adaletten nefret ederler. Kötülüğü tanıtır, iyiliği karalarlar. Nasihati hakaret, hakareti iltifat sayarlar. Gösteriş ve israftan kaçınmazlar. Müslüman olduklarını iddia ettikleri halde, merhametli olmaya yanaşmazlar. Eğitmezler, eritirler. Üretmezler, tüketirler. Milletimizin üç asırdan beri barışa, adil bir düzene ve huzura hasret kalmasının temelinde yatan ana sebeplerden birisi de iş birlikçi eğilimlerdir. İrkçi Emperyalizme ve iş birlikçilere karşı duruşumuz konusunda ilahi emir şöyledir.

AHZAP 48: “Kâfirlere ve münafıklara itaat etme ve onların eziyetine aldırma. Allah’a güven, vekil olarak Allah yeter.”

Doğru Eğitim

Doğru eğitim; peygamberlerin ve yolundan yürüyenlerin benimsediği “kitap ve hikmet” eğitimidir. Buna göre, dünyaya gönderiliş gayemiz olan kul-luk imtihanını kazanabilmek için şu üç şeyi yapmamız gerekir. Bunlar;

1. Her şeyden önce İslam’ı öğrenmek ve her konudaki emrini bilmek,

2. Öğrendiğimiz İslami esaslara göre yaşamak ve ahkâmını hayatımızda tatbik etmek,

3. Her yerde, her halde ve her meselede, mutlaka İslam’ca düşünmektir.

İslam’ca düşünmenin de üç temel esası vardır. Bunlar;

1. Dünya hayatı, çok önemli bir imtihandır. Ahiret ise, dünya hayatının hesabı ve imtihandaki artı ve eksi puanların karşılığıdır. Nefeslerimiz sayılıdır ve Allah yolunda harcanmalıdır.

2. İslâm dini, Allah yapısıdır. Bunun için mükemmeldir ve tamamdır. Hâşâ, zerre kadar noksanı, fazlası ve hatası bulunmamaktadır.

3. İslâm dini, bir bütündür. Ona bir şey katılamaz ve ondan bir şey çıkarılamaz. Baştan sona haktır, hayırdır ve hepsi, herkes için ve her yerde lazımdır.

Çünkü İslam, dünya ve ahiret saadeti-nin tek ilacıdır. Doğru eğitim, bu sayı-lanları hedefleyen eğitimidir. Bu eğiti-min kapısını Millî Görüş tutmuştur.

Selam, hidayete tabi olanlara...

“Doğru eğitim;
peygamberlerin ve
yolundan yürüyenlerin
benimsediği kitap ve
hikmet eğitimidir.”

SESİMİZİ ÇOĞALTIYOR, SÖZÜMÜZÜ YÜKSELTİYORUZ!

MUSTAFA YILMAZ

ALİ BAYRAMOĞLU

MUHİTTİN YILDIRIM

AHU ÖZYURT

OSMAN ALTUĞ

YILDIRAY OĞUR

MUAMMER BİLGİÇ

VEYSEL İLHAN

MUSTAFA KURDAŞ

EMRE BAĞCE

İBRAHİM KAHVECİ

DENİZ GEZ

ETYEN MAHÇUPYAN

HAMZA YARDIMCIOĞLU

MUSTAFA AYDIN

GÖKÇEN GÖKSAL

MEHMET ALİ KAYACI

TÜRKİYE'NİN İHTİYACI

UYDU Bilgileri

Türksat : 3A/4A
Frekans : 12729 mhz
Sembol : 30000
Polarizasyon : V(dikey)
Fec : 2/3
DvB-S2 Modülasyon

D-SMART



102. KANAL



TAKLİTÇİLİK EĞİTİMİ ÇÜRÜTÜR

“Çocuğa aile ve toplumun bir ferdi olduğu hissettirilmeli, çocuğun becerileri açığa çıkarılmalı, çocuğun insani duyguları geliştirilmelidir.”

Bismillahirrahmanirrahim

Eğitimin fonksiyonu, davranış kazandırmak ve becerileri geliştirmek olarak anlatılır. Bu anlamda eğitim, insanın doğumundan ölümüne kadar devam eden bir süreçtir. Okullar, eğitimin sistematik ve kurumsal bir temele oturmasını sağlar. Bilgi ve öğrenme eğitimin kullandığı vazgeçilmez malzemelerdir. Onları pratize eden, kullanılır hale getiren, ete kemiğe büründüren eğitimidir. Bu yüzden eğitim mutlaka “millî” olmalıdır.

Eğitimin öznesi ve ham maddesi insandır. Aile, öğretmen veya usta o ham maddeyi işleyip toplumun faydasına sunabiliyorsa, eğitim fonksiyonel hale gelmiş demektir. İnsana emek vermek çok zor; bir o kadar da faydalı ve bereketli bir iştir. Öğretmenlik ve öğrencilik sabır ister. Sevgi ve hoşgörü gerektirir.

Bu zor işi; ancak sevgi, ilgi ve merakla başarabilmek mümkündür.

Her oluş bir çile, bir zorluktur. Emek vermeden bir eser ortaya koyamazsınız. Öğretmenin eseri öğrencisini yetiştirmek ve topluma kazandırmaktır. Bu da fedakârlıkla olur. Öğretmenin görevi okulda başlayıp okulda bitmez. Devamlı kendisini yenilemesi; arının bal yapmak için bütün çiçeklere dolaştığı gibi, kitaplarla iç içe olması, bilgi toplayıp kendisini geliştirmesi gerekir. Çünkü bilmeyen öğretmez; etkilenmeyen etkileyemez.

Eğitim Bir Eylemdir

Eğitim “beşikten mezara” anlayışıyla verilir. Anne babalar çocuklarına küçük yaştan itibaren temizlik alışkanlığı; paylaşma duygusu; tertip, düzen

anlayışı kazandırmalıdır. Çocuğa aile ve toplumun bir ferdi olduğu hissettirilmeli; becerileri açığa çıkarılmalı; insani duyguları geliştirilmelidir. Diğer insanlara faydalı olma mutluluğu tattırılmalıdır. Kendi kendine yeten girişimci insan yetiştirmenin yolu budur.

Hayat bir bütündür. Çocuğa, hayata dair her şey öğretilmelidir. “Aman çocuğun dersi var, bakkala gitmesin; akraba ve arkadaşlarıyla görüşmesin” anlayışı çocuğun yeteneklerini köreltir. Plan ve denge içinde bunların hepsine zaman ayırabileceği öğretilmelidir.

Öğrencinin ruh dünyasına dokunamayan, insanın yapısıyla çelişen bir eğitim sistemi kişiyi bencilleştiriyor, kibir ve gurur heykeli bir varlık haline getiriyor, fedakâr ve girişimci insanlar yetiştiremiyor. Okullar sıradanlaşıyor. Yalnız diploma veren kuruluşlar haline geliyor. Test sistemi üzerine kurulmuş sınavlar öğrenciyi kolaycılığa itiyor, düşünme melekelerini köreltıyor, motivasyonunu bozuyor.

Türkiye’deki çarpık sistemi inceleyen Prof. Dr. Selahattin Turan, yanlışlıkta ısrar edilmesini şöyle değerlendiriyor: “Sanki gizli bir el eğitim sistemimizi yönlendiriyor. Sistem baştan sona yanlıştır. Kökten değişmelidir. Eğitimde öğrencinin elenmesi sistemin elenmesidir.” (ÖĞDER’in Eğitim Paneli; Denizli, 12.11.2017)

Bu Düzen Ülkeyi Batırır

İnsanı kuşatamayan eğitim sistemi zihinleri köreltiyor; beceri ve yetenekleri öldürüyor. Gerçekte böyle bir yapı, tarihi tecrübelerden bugüne gelmiş Anadolu halkının mizaç ve anlayışına ters düşüyor.

Anadolu kültürünü özümsemiş Aydınlı 75 yaşındaki Hasibe Sezgin isimli nine, okullar yarıyıl tatiline girince; torunu Murat’ın elinden tutar, iş aramaya

girişir. Torununun başıboş dolaşması yerine; hayatı tanımasını, becerilerini geliştirmesini ister. Esnafı, sanayiye dolaşır. İşverenlerin “bu yaştaki çocuğun çalıştırılması yasak” sözlerine şaşırarak isyan eder:

“Küçüklüğünde çalışmayan veya çalıştırılmayan çocuk büyüyünce çalışmak ister mi? Çocuklarımıza yiyip içmekten başka bir şey öğretmeyen bu düzen ülkeyi batırır. Bu nasıl bir sistem, anlayamadım.” (Millî Gazete, Bölge, 31.01.2017)



Siz, “zorunlu” diyerek lise-lerde sınıflara doldurduğunuz öğrencilere “eğitim yaptırdığınızı” mı sanıyorsunuz? Bu; mizacı, yeteneği öğrenime elverişli olmayan gençlerin “sınıflara hapsedilmesi” demektir. Bu yapıdaki öğrenciler eğitimden faydalanamadığı gibi; okumak, öğrenmek aşkıyla yanıp tutuşan diğer arkadaşlarına da zarar veriyorlar. Bir eğitim keşmekeşi çıkıyor ortaya. Maalesef, yanıшта ısrarcı zihniyet Türkiye millî eğitimini yerlerde süründürüyor. Keşke koca koca adamlar yukarıdaki örnekte anlatılan Hasibe Teyze kadar ırfan ve ferasete sahip olabilselerdi!

Taklitçi Eğitim Yıkıcıdır

Türkiye gibi bağımsız bir ülke eğitimini “Fulbright Eğitim Komisyonu”na emanet edemez. 4 üyesi Türkiyeli, 4’ü ABD’li olan bu komisyonun yönlendirdiği

eğitim anlayışı özgün değil, taklitçidir. Taklitçilik düşünceyi öldürür. Uyanık nesiller yetişmesini engeller. İnsanları başıboşluğa iter. FETÖ’cülüğün bu ülkede 50 sene popüler olmasını sebep-siz mi sanıyorsunuz? Özgün bir eğitim sistemi kuramazsanız, daha nice çarpık zihniyetler bu ülkede yer edindir.

Erbakan Hoca ömrünü taklitçi zihniyetlerle mücadele ederek geçirdi. Millî, yerli, bize göre olanı savundu. Taklitçi eğitiminin “bize göre insan” yetiştiremediğini anlattı. Taklitçi eğitimle yetişen bir toplumu bekleyen 4 büyük tehlikeyi şöyle sıraladı: “1. Safha: Gazoz fabrikaları gibi müstemleke tipi yatırımlarla oyalanır, geri kalır. 2. Safha: Ekonomik yönden sömülür. 3. Safha: Yabancı kültür istilasına uğrar. 4. Safha: Özbenliğini kaybeder, yok olur.”

Tutarsızlıklardan kurtulmanın yolu taklitçi eğitimi terk etmektir. İmar edilmeyen araziye yabancı otların istila ettiği gibi; taklitçi eğitimle yetişen genç de yabancılara özenir. Tarihin imtihanını yüz akıyla vermiş kendi öz medeniyetini tanımaz. Batı’nın hastalıklı yaşantısına bir şey sanır.

Taklitçi eğitim öğrenciyi boşluğa itiyor. İnsanı değerlerinden uzaklaştırıyor. Maddeciliği egemen hale getiriyor. Berrak ve net düşünceli bireyler yerine; kaypak ve hedefi olmayan insanlar yetiştiriyor. Kısaca, taklitçilik eğitimi çürütüyor.

Eğitimimiz; inancımız, tarihimiz, özümüz ve kimliğimizle yüzleşmeli. Öğrenci kendisini tanımalı ki, boşlukta kalmaktan kurtulsun.



İLAHİ HABERLER ve TARİH

İlahi haberler deyince noktası dahi değişmediğine inandığımız ve inanmak zorunda olduğumuz kitabımız Kur'an-ı Kerim'in içinde bulunan geçmiş dönem, kavim ve peygamberlere ait bilgileri kastediyoruz. Ayrıca içeriği ilahi olmakla beraber Peygamber Efendimizin ifadesiyle bildirilen ve doğruluğuna inandığımız hadis kitaplarında bulunan, aynı türden haberleri de buna ilave etmemiz gerek.

Tarih deyince de bu günkü bize öğretilen şekliyle geçmiş dönemlere ait ve ilim olarak nitelenen bilgi ve belgeleri kastediyoruz.

Kuran'ın oldukça büyük bir bölümünü oluşturan geçmiş kavimlerin haberleri, kuşkusuz üzerinde düşünülmesi gereken konulardır. Çünkü Allah, bunları düşünüp ibret almamız için bize bildirdiğini, yine Kur'an-ı Kerim'de zikrediyor. Bu kıssaları anlatılan kavimlerin çoğu, kendilerine gönderilen peygamberleri

berleri yalanlamış hatta onlara düşmanlık göstermişlerdir. Yaptıkları taşkınlıklardan dolayı da Allah'ın azabıyla karşılaşmışlar ve yeryüzünden silinmişlerdir. Kur'an ayetlerinde bu helak olaylarının sonraki insanlara da birer ibret olması gerektiği bildirilir. Bazı kavimlerin ise peygamberlerin dedikleri şekilde inanıp yaşadıklarından dolayı yüksek medeniyetler kurdukları anlatılır. Hazreti Yusuf Peygamber'in Mısır'da kurduğu düzen ve medeniyet gibi.

Bu yazımızda Kur'an ve sünnette bildirilen geçmiş kavim ve peygamberlerin kıssaları ile bugünkü tarih ilminin birbiriyle ilgisini konu edineceğiz.

Bize öğretilen ve adına tarih ilmi denen bilgiler, "laik bakış açısı" ile hazırlanıp bize sunulmaktadır. Bu bilgiler hazırlanırken "ilahi haberler" adeta yok sayılıyor ya da onlardan bağımsız ve apayrı bir geçmiş önümüze konuluyor.

Mesela tarihi kazılar ve bulgular anlatılırken Mezopotamya'nın, Ur, Uruk, Kiş ve Şuruppak isimli yerleşim yerlerindeki bulgulara göre, Milat'tan şu kadar bin yıl önce buralar su baskını felaketi ile karşı karşıya kalmış, karalar şu kadar derinlikte, şu kadar süre ile suyun altında kalmış olduğu tespit edilmiştir. Bu felaketin üzerinden de günümüze kadar şu kadar yıl geçmiştir, ifadeleri yer alır da bunun ilahi haberlerde bildirilen "Nuh tufanı" olduğu yazılmaz, söylenmez. ilahi haberlere atıf yapılmaz. (Araf ve Yunus Sureleri)

Mesela ilkel insanın denizde yüzen araçları nasıl bulduğu, bunun insanın teknik seviyesinin gelişmesi ile nasıl paralel olduğu, yapılan kazılar ve elde edilen bulgular ışığında anlatılır. Ama ilahi haberlerde peygamberlere bazı bilgilerin Allah tarafından öğretildiği, mesela Hazreti Nuh'a gemi yapımının vahiy yoluyla tarif edildiği gerçeğinden

hiç bahsedilmez. Üstüne üstlük “Cudi” yani yüksek yerlerde gemi kalıntılarına ulaşmak için kazılar yapıldığı, bazı bulgulara erişildiği ifade edilir. Ağrı Dağı ve Cudi Dağı en önemli kazı sahalarıdır ama bunun Kur’an-ı Kerim’de haber verildiği gerçeği dillendirilmez. (Hud Suresi’nin muhtelif ayetleri)

Mesela, Yemen, Umman ve Aden civarında kazı yapan arkeologlar, bir zamanlar burada güçlü bir medeniyetin, yüksek binaların, bayındır şehirlerin, muhteşem bağ ve bahçelerin, ileri teknoloji kalıntılarının bulunduğunu ama daha sonra buraların yok olup bütün yeşilliklerin çölleştiğini ifade ederler, bu da tarihe geçer. Ama bir zamanlar bu topraklarda Ad kavminin bulunduğundan, onlara gönderilen Hazreti Hud’u dinlemeyip yalanladıklarından, şirki terk etmediklerinden, içlerindeki fakir ve zayıfların, güçlü ve zenginler tarafından sömürülüp ezildiğinden dolayı yurtlarının kuraklıkla helak edildiğini bildiren ayet ve hadislerden asla bahsetmezler. (Hud Suresi’ndeki ayetler)

Mesela Ürdün ile Arabistan arasında halen mevcut bulunan kayalara oyulmuş ev ve saray kalıntılarının, bu bölgede bir zamanlar teknolojiye ileri gitmiş insanların devlet kurup yaşadıklarının delili sayan tarihçiler, Kur’an’da ve hadisîşeriflerde bahsedilen Semud kavmi ve Hazreti Salih’ten hiç bahsetmezler. Helak olan Ad kavminden imanları dolayısıyla kurtulanların, bu bölgede yeniden bir medeniyet kurdukları, yüksek binaların yıkılıp yok edilmesinin hatıralarını bildiklerinden dolayı, bu defa ev ve saraylarını yer altına ve kayaların içine oyarak ve delerek yaptıkları, sonradan azdıkları ve şirke düştükleri için Hazreti Salih Peygamber’in kendilerine gönderildiğini ama onu yalanlayıp şirkte ısrar ettikleri için deprem, rüzgar ve ses dalgaları ile helak edildiklerini bunların yazdığı tarihi okuyanlar bilmezler.

Mesela bugünkü Filistin’in güneydoğu tarafındaki Lut Gölü civarında kazılar yapan arkeologların, eriştiği bulguların yola çıkan tarihçiler, bu civarda bir medeniyetin, yanardağ püskürmesi ve depremlerle yok olduğunu yazarlar. Ama bu tarihi okuyanların Kur’an ve sünnetin haber verdiği ahlaksız bir

kavmin, Hazreti Lut Peygamberin getirdiği esaslara inanmayıp sapıklıklarına devam ettikleri için, yere batırılarak helak edildiğini, Lut Gölü’nün bu yüzden ölü deniz haline getirildiğini, deniz seviyesinin altında bulunduğunu bilmezler.

“Siyonist ve Batılı sömürgecilerin kendi emellerine ulaşabilmek için tarihî metotları da kullandıkları ayan beyan ortadadır.”

Kur’an-ı Kerim’in muhtelif sure ve ayetlerinde ayrıca hadisîşeriflerde de bu konu açıkça anlatılmıştır.

Mısır’ı, Firavunları, Hazreti Yusuf kıssasını ve benzerlerini de işin içine katarak misaller çoğaltılabilir.

Hatta Peygamber Efendimiz dönemindeki ibretlik olaylar da tetkik edilebilir. Mesela İran’ın nasıl yıkıldığı, Yemen’in nasıl İslamlaştığı hatta İstanbul’un neden onlarca kere kuşatıldığı, 1453 yılındaki fethin neden ve nasıl yapıldığı ilahi haberler yönünden de incelenip tarihe aktarılmasında nasıl eksikliklerin olduğu örnek olarak verilebilir.

Bütün bu ve benzeri tarihî olaylara ortak bir bakış yaptığımızda, bugünkü tarihi bize aktaranların ilahi haberleri görmezden gelme, tarihin içine katmama, bu haberleri veren Kur’an ve sünneti belgeden saymama gibi gayeleri olduğunu söyleyebiliriz. Adeta bu ilahi hikmetler bu tarihi okuyanlar tarafından öğrenilip ibret almasınlar diye bu metodu takip ettikleri de düşünülebilir.

Öte yandan, kendilerinden başka herkesi köleleştirip dünyayı sömürmek derdinde olan siyonistler, tahrif ettikleri Tevrat’ı ve kendi yazdıkları tamamen safsata olan Kabbala’yı gerçek tarih imiş gibi dünyaya takdim edebi-

liyorlar. Bu uyduruk metinlere göre Nil ile Fırat Nehri arasını “Arzı Mev’ut” ilan edebiliyorlar. Yine yüzde yüz safsataya dayanan Evangelizm’i esas alan batılı sömürgeciler, kafalarındaki uyduruk hedeflere ulaşabilmek için, tüm İslam âlemine savaş açabiliyorlar. İşgal, katliam, soygun, yangın, tecavüz ve yıkımlar yapabiliyorlar. Bölgemize de terörü getirip, kıskırtıp, terör örgütleri kurup Türk’ü Kürt’e, Arap’a düşman etmeye çalışıyorlar ki çıkacak kaostan faydalanıp, buraları boş olarak siyonistlere teslim etsinler. İslam dünyasını sömürüp zimmeterine geçirebilsinler.

Batılı sömürgecilerin, bilimsel metot diye dayattıkları yollarla tarihi bize öğretmek ama yüzde yüz doğru olan Kur’an ve sünnetin öğrettiği tarihi yok saymak, böylece gençlerimize ibret dolu bir tarihten hiç bahsetmemek bizi nereye götürüyor? Onlar birkaç çanak, çömlek parçası ve bir iki de yazıt bulduk diye, binlerce yıllık gerçek tarihi bırakmış, bunların üzerine sanal bir tarih bina etmişler. Hem de bu siyonistler ve Batılı sömürgeciler tahrif ettikleri, kendi uydurdıkları ya da hiç olmayan şeyleri belge kabul edip bunlar üzerine sanal tarihler bina edip dünyayı ifsat ederken...

Siyonist ve Batılı sömürgecilerin kendi emellerine ulaşabilmek için tarihî metotları da kullandıkları ayan beyan ortadadır.

Buna karşı tedbir almak gerekmez mi?

Bizi insanlığın gerçek tarihinden koparan bu metotları gözden geçirip, Kur’an’ı Kerim’in ve Hadisi Şeriflerin de belge kabul edilip gençlerimize ilim öğretirken hak ve batıl kavramlarını da şekillendirip, bunların tarihsel seyrini de kavratıp Allah’a gerçek kul olmalarının altyapısını da inşa edecek olan gerçek tarihler ne zaman yazılacak?

TERSTEN ÖĞRETİLEN TARİH

**Ey bize tarihi tersten öğreten,
Bu yolda ağarmış saçın sakalın!
Kur’an’ı ve sünnet’i gizleyen sen,
Tuzakların ince, aklınsa kalın!**



EĞİTİM, ÖĞRETMEN ve ÖĞRENCİ

21. yüzyılı yaşarken her seferinde yeni eğitim, öğretim ve esasta öğrenme paradigmatlarıyla ilgi odağı oluşturup toplumun karşısına çıkarak yeni model ve yaklaşım arayışlarından bahsetme gereğinin arka plânında insan öğrenmesinin detaylarının belki beden teknolojisi olarak en ince ayrıntısına kadar netleştirilemediğini ifade etmek gerekir. Şimdilik bu konunun sahibine ait oldukça anlamlı ve önemli çalışmaların sonucu olarak ortaya çıkan kuramsal yaklaşımlarla çerçeve oluşturmaya çalışılmaktadır. Hakikaten kuramlar aksi iddia ve ispat edilinceye kadar alanla ilgili kavramların içinin doldurulmasında ve o disiplin alanının daha iyi kavranmasına yardımcı olan bilgiler olarak kabul görmektedirler. Bu manada davranışçı öğrenme kuramcıları; insan öğrenmesinin ona gönderilen bir uyarıcı ve onun da ona verdiği tepki arasında gerçekleşen süreçlerde ortaya çıktığını ve o kurulan bağın öğrenme olduğunu

açıklamaya çalıştıkları, bilişsel öğrenme kuramcılarının ise insan öğrenmesinin bu kadar basit olamayacağını ve etki ve tepki arasında kurulan bağ olarak ortaya çıkan davranış şeklindeki bir açıklamanın çok basit ve tam açıklayıcı olamayacağını savunarak insan öğrenmesinin en son ölçümlenebilen ve gözlemlenebilen davranış boyutundan önce zihinsel süreçlerde gerçekleştiğini savundukları anlaşılmaktadır. Öğrenme üzerinde çalışan birtakım nöro biyologlar da insan öğrenmesinin biyolojik bir süreç olarak ortaya çıktığını ve o çerçevede nöronlar arasında gerçekleşen elektro manyetik etkileşimler sonucunda oluştuğunu savunuyorlar. İnsan psikolojisi ve öğrenme süreçleriyle ilgili olarak yapılan yeni çalışmalarda insan öğrenmesinin bilginin zihinsel süreçlerde yapılandırılmasıyla olabileceği gibi bir yaklaşım üzerinde durulmakta ve eğitim programlarının daha çok bu yaklaşıma göre geliştirildiği söylenebilir.

Birey Kavramı

Tüm bu kuramsal yaklaşımlar çerçevesinde öğrenme ile ilgili olarak yapılan tanımlar çerçevesinde insan öğrenmesi; "bireyin kendi yaşantısı, tecrübesi ve deneyimi sonucunda onun davranışlarında kasıtlı ve istendik doğrultuda gerçekleşen davranış değişikliği" olarak açıklanmaktadır. Görüyoruz ki, bu tanımın daha başına ifade edilmeye çalışılan birey kavramını çok gerçekçi olarak inşa edememiştir. Bilindiği gibi "birey" kavramı batı liberal yaklaşım ve felsefesinin ortaya çıkardığı bir insan modelidir. Batının yaşadığı karanlık dönemlerde kilise ve insan arasında ortaya çıkan baskı ve güç mücadelesi kapsamında insanın direnme reddetme güdüsünün eseri olarak ortaya çıkmış ve sonuç olarak bir isyan ve tüm dini ve kültürel değerlere başkaldırı formatına bürünmüştür. Gerçekten de o dönemlerde batı dünyasında insan özgür ve iradesini kullanmada çok

Bilindiği ve iddia edildiği gibi öğretmenlik mesleği profesyonel bir uzmanlık mesleğidir. Bu profesyonelliğin öngördüğü yeterli alanları olarak üst düzeyde bir alan bilgisi, aynı şekilde öğretmenlik meslek bilgisi, öğrenciyle sağlıklı bir iletişim kurulabilmesi için ona onun diliyle yaklaşılması anlamına gelen genel ve hatta yerel kültür bilgisi gerekir. Ancak o zaman öğretmen olarak öğrenciniz size doğal ve güven duyarak içinden geldiği gibi davranabilir ve o davranışlar çerçevesinde onu tanıyıp kendi parmak izi kadar ona özel olan öğrenme boyutu ve deseninden yola çıkarak daha uygun strateji, yöntem, teknik ve taktikleri belirleyebilirsiniz. Ancak bu yeterli alanlarına ilave olarak çok önemli bir değer üzerinde de durulması gerekir. Bu değer, aydınlatmak için yanmak gerektiğinin bilinmesi ve gönüllü olarak buna talip olunmasıdır. Ancak bu yanmak Kars'lı

Öğrenme gerçekleşirken bilişsel, duyuşsal ve psikomotor süreçler söz konusudur. Kısacası insanların bu üç temel boyuttan bilgi edindikleri bir sayılıyor. Bilişsel öğrenme boyutundan salt bilgi değerleri olarak ilkeler, genellemeler ve kavramlar bilgileri edinilir. Duyuşsal öğrenme boyutundan değerler sistemimiz inşa edilir. Burası tamamen soyut ve psikolojik bir alandır. Bu alanda elde edilen öğrenmeler diğer boyutlardan edinilen öğrenmelerle denetleyen ve davranışa dönüştürülürken kontrol eden mekanizmalar olmaktadır. Gençlerimizin öğrenmelerini engelleyen temel faktörlerin çoğunun burada aranması gerekir. Bu alanda öğrenme ve edinilen öğrenmelerin değerlendirilmesi oldukça karmaşıktır. Psikomotor öğrenme boyutundan ise beden teknolojimizin kullanımı ve kullanım bilgileri söz konusudur.



Bilişsel öğrenme boyutunun diğer öğrenme alanlarında olduğu gibi alt aşamaları ve basamakları bulunur. Bilişsel öğrenme boyutunda bir bilginin eksiksiz olarak edinilebilmesi için; bilgi, kavrama, uygulama, analiz, sentez ve değerlendirme basamaklarının hedeflerinin gerçekleştirilmiş olması gerekir. Bir basamağın hedefleri gerçekleştirilmeden diğer basamağın hedefleri gerçekleştirilemez. Bilgi basamağında eşya, olay, obje ve olayların adının hatırlanması, sorulduğunda söylenmesi, benzerleri arasından seçilip alınması gibi hedefler söz konusudur. Kavrama

Öze Ulaşmak

Yeni eğitim, öğretim ve öğrenme yaklaşım ve paradigmaları üzerinde çalışırken bir bakış açısı olarak sahabe evlerinin ve o mekânlarda kademeli olarak yürütülen eğitim ve öğretim faaliyetleri üzerinde durulabileceğini düşünüyorum. Çünkü o evlerde gerçekten incelenmesi gereken yaklaşımlar söz konusudur.





SAYIN BAKANIM



Pansiyonlu okullarımız var. Devletimiz şimdi çocuklarımıza çok iyi imkânlar sunuyor gerçekten, şartlar çok güzel hazırlanmış çocuklarımız için.

Bu okullarımızda kadrolu öğretmenler etüt ve gece nöbetlerine kalıyor. Bu durum, öğretmenler için de zorlayan bir görev. Çocuklarımızın da her gün farklı bir öğretmenle karşılaşmaları kendileri açısından zor. Ne kurallar tam uygulanabiliyor ne de öğrencileri öğretmenler tam tanıyabiliyor. Öğrencileri tanıyan öğretmenler, öğrencilerle çok daha yakından ilgilenebilecektir. Evlerinden uzakta olan bu çocuklarımızın özellikle şefkate ihtiyaçları var çünkü.

Atanamamış bu kadar öğretmenimiz varken her pansiyon için iki atanamamış öğretmen ile anlaşılrsa bu genç öğretmenler de para kazansa, işe yaradığını hissetse, körelmeseler, öğrenciler de kiminle muhatap olacağını bilse, daha istikrarlı olsa ortam. Bu öğretmen gençlerimizin bir gün biri diğer gün öbürü tutsa nöbeti; aynı kadrolu öğretmene verilen ücret bu sözleşmeli öğretmene aktarılsa daha iyi olur kanaatindeyim.

Bu toplumdaki gelir dengesizliğini de bir ölçüde azaltacaktır diye düşünüyorum. Çünkü bazı öğretmen arkadaşların bütün mesailerini ekstradan para kazanabilecekleri sınav, nöbet gibi şeylere harcadıklarını, okulda bile sürekli para muhabbeti yapılmasından anlayabiliyoruz.

Bu biz öğretmenler için de aşağılayıcı bir durum. Okuduğu kitap üzerinde tartışmayan insanların müdür, müdür yardımcısı, sınav görevi, nöbet için gösterdiği heves

insanın ağzını açık bırakır cinsten. Ev, ikinci, üçüncü ev, yazlık, cip muhabbeti öğretmen odalarının asıl muhabbeti olmamalı.

Eğitim öğretim yılının iş günü olarak çoğaltılması, eğitimin yayılması fikrine katılıyorum. Okullar devasa binalar ve çok uzun süre atıl olarak kalıyorlar. Öğrenciler tatil süresinin uzunluğundan derslerden uzaklaşabiliyorlar. Yalnız bu konu düşünülürken ülkemizin iklim şartları, hatta bölgelere göre iklim şartları göz önünde bulundurularak okulların tatilleri çok soğuk olan yerlerde kısa, çok sıcak olan yerlerde yaz gelecekle şekilde de değişiklikler gösterilebilir. Bütün yurttan nasıl iklim şartları, yaşam şartları eşit değilse tatiller de farklı zamanlarda olabilmeli.

Okullarımızda bahçe duvarı olmasa, okullarımız tek katlı ya da iki katlı olacak şekilde bahçe duvarlarının yerine alanı çevreleyecek şekilde yapılsa diye düşünmekteyim. Dış cephesine gelen taraflara dükkanlar konulsa ve gelirleri okulların olsa daha iyi olmaz mı? Bu şekilde toplanan dükkan kiralari havuzda toplansa bütün okulların giderlerine harcansa ne kadar güzel olurdu. Ayrıca bu binaların ortasında kalan bahçe çocuklar için çok daha güvenli olurdu. Sınıflara da dışardan gürültü girmezdi. Üstü de çocukların oyun alanı, bahçe olurdu. Yeni yapılacak olan okullarımızı en azından bu şekilde tasarlasak bu binalar şimdiki binalara göre çok daha uzun ömürlü olurlar kanaatindeyim.

Okullarımızda mutlaka uygulama bahçeleri olmalı sayın bakanım. Çocuklar bitkilere, hayvanlara dokunabilmeliler. Alanı müsait olmayan okullara da uygun yerlerden böyle yerler kiralanmalı veya çift-

çilerle anlaşılıp ücretsiz çiftçilik veya hayvancılık yaptırılmalı çocuklarımıza. Birçok çocuğumuz çok istedikleri halde hiç hayvan besleyemeden büyüyor. Bu, çocuklarımızın sorumluluk duygularının da gelişmesine sebep olurdu. Şimdiki çocuklar kendilerini hiçbir şeyden sorumlu hissetmiyor, her şeyin sebebini kendileri dışındaki nedenlere bağlıyorlar. Çocuklarımızı hayata çok daha iyi hazırlardık. Ayrıca her okulumuza kütüphane kurulmalı. Ataması yapılmamış özellikle Türkçe öğretmenleri burada görevlendirilebilir. Çeşitli etkinlikler düzenlemeli; yazarlarla, şairlerle görüşüp imza günleri yapabilmeli. Onları öğrencilerle tanıştırap konuşturabilmeliyiz. Kitap sergileri açılabilir.

Öğretmenlik polislikten, askerlikten, savcı ve hakimlikten aşağı bir meslek kesinlikle değildir. Öğretmen bu değerleri yetiştirir. Maalesef birçok öğretmen arkadaş bir insanın hayatına dokunduğunun farkında değil. Öğrencileri okuldan, eğitimden soğutan pek meslektaşım olduğu bir gerçektir. Bu tür insanların tespit edilip geri görevlere alınması gerektiğini düşünüyorum. Öğrenci ile yüz yüze bırakılmamalı.

Okuldaki idareciler evrak yükü altında olduğu bir gerçektir. Sürekli bir gösteriş, belirli gün ve haftaların kutlanması amaçla uygun olup olmadığı tartışılabilir. Dün çocuklara millî bayramlarımızı soruyorum çocuklar “ hayvanları koruma günü diyorlar” çünkü o günü bizim sınıf kutladı. Çocuklar belirli gün ve haftalarla millî bayramları bile karıştırıyor oldular. Bunlar ders konuları aralarına yayılsa her öğretmen sınıfında bu konuları işlese çok daha verimli olacağı kanaatindeyim.



CANADA EĞİTİM & DANIŞMANLIK KURUMU
CANADA EDUCATION & TRAINING CORPORATION



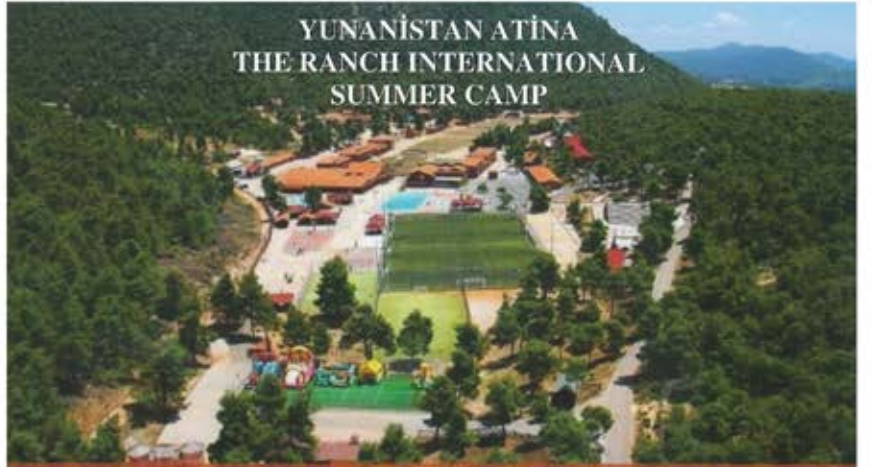
EĞİTMENLERİMİZ

CETC olarak başarımızın eğitimcilerimizin kalitesiyle ölçüldüğünü çok iyi biliyoruz. Bu nedenle, eğitimcilerimiz çok büyük titizlik ile seçilmektedir. Bütün öğretmenlerimiz TEFL, TESL, TESOL, CELTA ve DELTA gibi sertifikalardan birine ve en az iki yıllık tecrübeye sahiptir, anadili İngilizce olan yabancı öğretmenlerdir. Bizce, İngilizceyi doğru bir şekilde öğrenmenin tek yolu dili ana kaynağından almaktır. Bu nedenle, CETC, seviye farkı gözetmeksizin, her seviyede, tercihen Amerikalı, Kanadalı, İngiliz eğitimciler ya da anadili düzeyinde (Native) konuşan eğitimciler ile çalışmaktadır.

CETC Hakkında

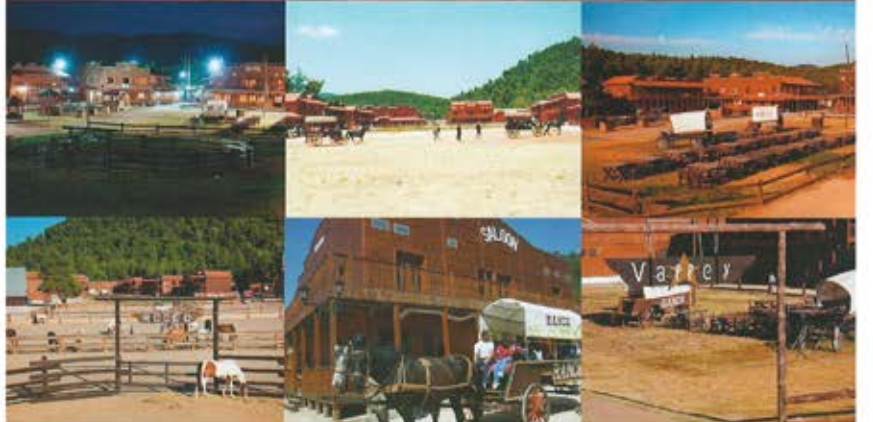
CETC, ikisi yabancı ve biri Türk olmak üzere 2002 yılında 3 ortakla kurulmuş bir dil merkezidir. Eğitim sektöründe toplamda 17 yıllık tecrübelerini ve eğitimlerini birleştiren ortaklarımız İngilizce öğrenimine farklı ve dinamik bir bakış açısı geliştirmişlerdir. Butik sistemini temel alan dil merkezimiz "Interact & Learn®" metodunu kullanarak "Eclectic & Lexical®" yaklaşımıyla dilin tüm iletişim tekniklerini kapsamaktadır. CETC metoduyla iletişimci yönde İngilizce sunmaktadır. CETC, çalışan profesyonellere iş ve sosyal hayatlarında İngilizceyi her yönde kullanabilmelerini amaçlıyor. Eğitimcilerimiz tamamı yabancısıdır ve öğrencilerimize maksimum düzeyde verimi verebilmek için kurucularımızın eğitimlerinden geçmektedirler. Kurumsal düzeyde şirketlerin ve çalışanların ihtiyaç duydukları tüm İngilizce desteği CETC tarafından verilmektedir. CETC'nin ayrıcalıklı firmaları arasına siz de katılın; çünkü biz... İNGİLİZCENİN TEK KAYNAĞIYIZ!

İNGİLİZCE DİL KAMPI



YUNANİSTAN ATINA
THE RANCH INTERNATIONAL
SUMMER CAMP

FARKLI BİR KONSEPT
WESTERN-AĞAÇ EVLER



Bayar Cad. Cemil Akdoğan Sk.
Coşkun Apt. No:2 Kozyatağı
Kadıköy / İstanbul
0216 445 91 28
0216 384 59 11 - 13
www.cetc.com.tr



İRÂDE EĞİTİMİ

Eğitim konusuna doğrudan girmeden eğitimle ilgili en önemli konu veya eğitimin özü üzerinde durmalıyız. Nedir o? İrade eğitimi.

Şimdi bakın bu toplumda, tıpkı bizim yaptığımız gibi sayısız toplantı yapıyor. Konferans, sempozyum, panel, sayısız kitap dergi, makale çıkıyor ama bu kadar söze rağmen bir şey değişmiyor. Acaba neden, bunu bir düşünmemiz lazım.

Toplumumuzun ve ümmetin sorunu bilgi ve düşünce üretme problemi ya da üretilen bilgi ve düşünceyi hayatına geçirme problemi değildir. Eğitimin en önemli problemi eğitimin özü olan “irade eğitimi” dediğimiz şeydir. Peki bu irade eğitiminde kusurumuz nedir? Bugün bizim bütün sorunlarımızın anası sekülerleşmedir. Eskiden ekonomi, ahlak, eğitim... her şey dinin içindeydi; dinin dışında bir şey yoktu.

Din ve din dışı kavramının ortaya çıktığı şimdi. Ne olduysa bundan sonra oldu.

Eğitim kavramının Osmanlıca karşılığı terbiyedir. Terbiye rububiyetten geliyor. Demek ki eğitimi anlamak için İslam dininin temel mantığını anlamak gerekiyor. Biz “Din nedir, rububiyet nedir, uluhiyet nedir, rububiyet nasıl tecelli edebilir, hangi kurumlarla tecelli eder?” bilmediğimiz için çözüm de ortaya koyamıyoruz.

Allah insana ilim ve amel olarak iki boyut vermiştir: Dinin ilim boyutuna hadis, amel boyutuna sünnet diyoruz. Bu da dinin iki temel boyutunu oluşturur. Bu ayrımı yaptıktan sonra ilim amel, eğitim öğretim, ilmin eğitimi yapan kurum medrese, amelin eğitimi yapan kurum tekke, ilmin dili yani öğretimin lisanı kâl, amelin dili yani eğitimin lisanı hâl’dir.

Terbiye aslında evde başlıyor. Peki evde başlayan eğitim nasıl başlıyor? Aslında doktorların dediğine göre eğitim anne karnında, hamileliğin ilk haftası veya ikinci haftası başlıyor. Salih insanların menkıbeleri anlatılırken annelerinin de ne kadar mümtaz vasıflarla donatılmış salih kadınlar olduğu da anlatılır. Hakikaten doğru, ümmi kelimesi anne anlamına geliyor. Bu açıdan eğitim ana karnında başlıyor ve evde inkişaf ediyor.

Bu noktada önce söylediğimiz gibi öğretimin dili kâl, eğitimin dili ise hâl. Bizdeki talim’ül müteallim gibi. İslam’da ilmin usulünü veren kitaplarda da yapılan ilmü’l kâl ve ilmü’l hâl ayrımı, lisanı hâl lisanı kâl. Ne demektir bu kavramlar. Eğitim çocuğa bir şey anlatmakla yapılmaz. “Oğlum, kalk her sabah dişini fırçala.” demekle olmaz. Eğitim lisanı hâldir, sen ne yaparsan

çocuk onu yapar. Üsve-i hasene (güzel örnek) olabilmektir eğitim.

İlk eğitimci anne babadır veya baba diyelim hatta. Peki baba çocuğu eğitiyor, babayı kim eğitiyor? Babayı eğiten kurum tekkedir. Çünkü dedik ki İslam'da ilim eğitimi medresede, amel yani sünnet eğitimi tekkede yapılır. Kurum olarak medrese ve tekke camiden çıkmıştır. Çünkü Mescid-i Nebevi örneğini iyi incelediğimizde camide üç tane halka vardır: Zikir halkası, ders halkası, sohbet halkası. Sonraları zikir halkası camide devam ederken ders halkası medreseye dönüştü, sohbet halkası da tekkeye dönüştü. Medrese ve tekkenin ilk adları, darülhadiid ve darülsünne'dir. İlk eğitim evde yani kulun evinde verilir; ikinci eğitim Allah'ın evinde, camide verilir.

Tekke deyince aklımıza ne geliyor: Zikir ve sohbet yapılan yer. Acaba hangisi önceliklidir, zikir mi sohbet mi? Sohbet önceliklidir. Çünkü sohbet edep demektir. Zikrin de bir edebi vardır. Zikrin adabını öğretecek olan sohbet olduğuna göre sohbet önceliklidir.

İşte bu yüzden, tekkelerin kapatıldığı gün bu toplum çöktü. Tabii o zaman-ki Cumhuriyet ricali buna palyatif bir pansuman tedbir olarak seküler tekkeler olan halkevlerini açtı. Halkevleri tuttu mu, tutmadı. Halkevlerindeki sohbet, bildiğimiz malayani anlamındaki sohbetti. Halbuki Tekkelerdeki sohbet bir mürşid-i kamilin yanında bulunmak demekti. Şöyle ifade edebiliriz: Mürşid-i kamilin verdiği sohbet lisan-ı hâl iledir. Halkevlerindeki eğitim sözde eğitim, lisanı kâl iledir.

Köy enstitüleri Cumhuriyetin medreseleri, halkevleri tekkeleri olarak kurulmuştur ve ikisi de çökmüştür. Çünkü bunlar aslı olmayan kurumlardı ve neseb-i gayrı sahihti.

Acaba medrese ve tekkeleri tekrar ihya etmek bir fantezi mi bugün? Hayır fantezi değil. Bugün İstanbul'da bile aynı geleneksel ve otantik bir şekilde işleyen sayıları çok az da olsa yaşayan tekke ve Medreseler var. Pilot bir uygulamayla medrese ve tekkeleri ihya ederek camileri işlevlerini barındıran

mekânlara -Mescid-i Nebevi örneğinde olduğu gibi ders, zikir, ve sohbet halkalarına- çevirmeliyiz. Camilerimiz, bugünkü İslamcılığın sayesinde; bırakın zikir, ders ve sohbet halkalarını; namaz kılmak için bile uğranmayan yerler hâline geldi maalesef.

Eğitimin felsefesine ait olarak Müslümanların eğitimle ilgili ana problemi tikelcilik ve tümelcilik uçları arasına savrulmaktadır. İslam vasat dini-dir. Tikelcilik dediğimiz şey İslam ahlakı tabirinde gizlidir.

Hepimizin İslam ahlakı diye tabir ediyoruz. Halbuki ahlak evrenseldir. İslam ahlakı, Yahudi ahlakı, Hristiyan ahlakı, Kemalist ahlak olmaz. Ahlak dinlere göre değişmez. Hiçbir din dünyada yalancılığa, hırsızlığa, cimrilığe cevaz vermez. Dinlere göre değişen ahlak değil, dini gerçekleştirebilmek için dinin varlık sebebini oluşturan ahlak değil, onu gerçekleştirmenin aracı olan şeriatır.

Kısaca İslam ahlakının peşinde koşarken ahlakı kaybettik, bu bir uç noktaydı fakat ilerleyen sekülerleşme bu sefer bizi başka bir uç noktaya sevk etti. Tikelcilikten tümelciliğe, o da "değerler eğitimi". Müslümanlar olarak ahlakın evrenselliğini, dinlere göre değişmediğini keşfettik.

Değerler eğitimi (Values Education), Amerika'dan tercüme, Yahudi ve Hristiyanların geliştirdiği bir kavram. Bu bizim için bir çıkmazdan başka bir çıkmaza sürüklenmektir çünkü değer yani "Value" dediğimiz kavram da tamamen seküler yani kapitalizmle ortaya çıkmış bir kavramdır ve içi boş bir kavramdır. Mesela modern insan için adalet değeri ne demek: Ağacı sev, yeşili koru, büyüğünü say, küçüğünü say gibi içi boş bir takım tavsiyelerden ibaret. Halbuki kadim dünya görüşüne göre

bizim ontoloji dediğimiz, metafizik dediğimiz şeye göre tek bir değer vardır. O da tek bir değere bağlı olan edeptir.

Adalet bir edeptir, şecaat bir edeptir. O edebın ölçüsünü de sünnet verir. Efendimizin (sav) sünnetindeki adalet nedir: Akan bir dereden ihtiyaçtan fazla su kullanmamaktır yani adalet gibi hiçbir ahlaki kavram spekülâtif değil, bir davranış koduyla tecessüm etmiştir. Zaten sünnetin kelime anlamı ayak, yani adımın kalıbı demektir. Bizim sünnet dediğimiz, edep dediğimiz efendimizin ahirete giden yolculuğu sürecinde attığı adımların kalıbı demektir.

Şunu belirtelim: Bizim dinimizin tüm temel kavramları, Rububiyet, uluhuyet, hadis, şeriat, tarikatır ve bu kavramlar sadece İslam'a özgü değildir. Hepsinin Yahudilikte ve Hristiyanlıkta birebir karşılığı vardır. Ne var ki biz kaybettiğimiz hikmeti yine Batı'dan almayı düşünmüşüz ama Batı'da da bunun içinin boş olduğunu görüyor.

Bize düşen, özümüze dönmek, hikmeti yeniden keşfetmektir. Benim üzerinde en çok çalıştığım konu "medeniyet"e karşı hikmeti yeniden keşfetmek. Medeniyet kavramı Medine'den geliyor. Medine'nin lakabı "darülsünne"dir (sünnet yurdu). Sünnet demek edep demek. Edep, eğitim, sünnet hepsi aynı kavram. Medeniyeti bizler bugün darülsünneye aidiyet anlamında mı kullanıyoruz, hayır! Sivilizasyon anlamında kullanıyoruz. Dolayısıyla sünnet hikmetin tikel adı, hikmet tümel adıdır.

Bizlerin bugün eğitimle ilgili ana paradigmatik çıkışı hikmetin yeniden keşfinden geçiyor. Bu da öncelikle birincil eğitim olan evi, yani Allah'ın kulun evi ile Allah'ın evi olan camiye yeniden işlevsel hâle getirmemizden geçiyor.





EĞİTİM Mİ TERBİYE Mİ?

Uzun bir manayı bir tek kelimeyle ifade eden kavramların ve bu kavramlara yüklenen manaların insan ve toplum üzerindeki etkisi büyüktür. Din ve bilim kavramlarla öğrenilir ve tatbik edilir. Bu yüzden her dinin ve bilim dalının kendine has kavramları vardır.

Dünya üzerinde kavram karmaşasını bizim kadar yoğun ve derin bir şekilde yaşayan başka bir ülke ve millet olduğunu sanmıyorum. Çünkü hiçbir milletin tarihinde, bizim kadar “yeniden kendi benliğine kavuşturmak” adına kullandığı alfabesinden kelimelerine varıncaya kadar diline tepeden müdahaleler olmamıştır. Dilin kendi benliğine kavuşması bahanesiyle değiştirilen kelimelere ve kavramlara da baktığınızda İslam’la şerefleştirmemizin bin yıllık birikimi neticesinde lisanımızı zenginleştiren kelime ve kavramlar üzerinde yoğunlaşıldığı görülmektedir. Bu bağlamda “eğitim” ve “terbiye” kavramlarını ele aldığımızda anlam ve hedefleri bakımından aslında zannedilenin aksine eğitim ve terbiye-

nin birbirinden mühim farklılıkları olduğunu görürsünüz.

Terbiye; insanın ruhen, edeben, ahlaken ve cismen yükseltilmesi, olgunlaştırılması, kemale erdirilmesi anlamına gelmektedir. Bu tanıma göre terbiye kavramı, ilim öğrenmenin yanı sıra öğrendikleriyle amel etme kapsamında saygı, edeb, görgü, nezaket gibi güzel ahlakın gerektirdiği davranışları kazanmayı ve kazandırmayı da kapsamaktadır. Kur’an ve Sünnette terbiye; Allah’ın (cc) “Rab” isminin bir gereği olarak, tüm varlıkların var olmalarından ölümüne kadar, her türlü durumlarıyla ilgili kurallar koyması ve insanları vahiy göndermek suretiyle ıslah edip, arıtıp, saflaştırıp, olgunlaştırıp, terbiye edip yetiştirmesi, geliştirmesi ve kâmil insan hâline getirip yüceltmesi anlamına kullanılmaktadır.

Bu münasebetle nefislerimizdeki kusurları, eksikleri, zayıflıkları giderip kâmil bir insan olmak için çaba göstermeye “ne-

fis eğitimi” değil, “nefis terbiyesi” deriz. Tüm insanların hiç şüphesiz en mükemmel olan Resûl-i Zîşân Efendimiz (sav) “Beni rabbim terbiye etti ve terbiyemi en güzel (şekilde) yaptı.” buyurmuştur. “De ki: Allah her şeyin Rabbi iken ben O’ndan başka Rab mi arayayım?”¹ buyrulurken Allah’tan başka rab aranmaması lüzumu vurgulanırken ruhumuzu, edebimizi, ahlakımızı yükseltip olgunlaştıracak düsturları koyacak; öğütlerini, emirlerini tutacak başka birini aramak gerektiği de belirtilmektedir.

Eğitimin kelime anlamı ve kökenine gelince bu konuda birçok görüş bulunmakla birlikte TDK sözlüğünde “Çocukların ve gençlerin toplum yaşayışında yerlerini almaları için gerekli bilgi, beceri ve anlayışları elde etmelerine, kişiliklerini geliştirmelerine okul içinde veya dışında, doğrudan veya dolaylı yardım etme”² diye tarif edilmektedir. Görüldüğü gibi bu tarifte “ahlak ve maneviyat” kasdedilmemektedir.

1 En’âm Sûresi 164

2 http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.5bcf566f91d0a8.82125195

Bu eğitimin ihata ettiği konular faydalı ve güzel şeyler olabildiği gibi mesela barmenlik, opera, bale, dans, hırsızlık, kapkaççılık vb. şeyler de olabilir. İyi eğitilmiş barmen, balerin, ya da dansöz için hiç kimse iyi terbiye görmüş diyemez. Bu gün diploma sahibi olan birine eğitilmiş diyoruz ama terbiyeli insan da diyebilir miyiz? Her şeye rağmen kendimizi terbiye ve eğitimin aynı manalar ifade ettiğini düşünmeye zorlasak dâhi barmenlik, opera, bale, dans vb. eğitimlerine de “terbiye” diyebilir miyiz?

Eskiden eğitim yerine terbiye kavramı kullanılırdı. Çünkü terbiye kelimesinde rabbanilik vardır. Bilhassa ülkemizde terbiye yerine eğitim kavramını icat edenlerin bunu, bu rabbanî vasfı yok ederek icat ettiklerini görüyoruz. Dolayısıyla terbiye manevî ve derûnî manalar ifade eden Kur’anî bir kavram, eğitim ise manevî boyuttan soyutlanmış seküler bir kavramdır. Demek ki yöntemi itibarıyla da eğitimin Kur’ân dışı ahlak, Kur’ân dışı yol ve yöntemleri ihtiva ettiğini görülmektedir.

Mamafih eğitimi terbiyeye dönüştürmek, ona rabbanî bir maya katmakla mümkün olur. Fıkıhta “pis olan bir madenin temiz olan bir madde hâline dönüşmesi” anlamına gelen “istihâlâ” diye bir kavram vardır. Buna verilen örneklerden birisi de şarabın sirkeye dönüştürülmesidir. Şarabın içerisinde oluşan etil alkol biyokimyasal süreçler sonucu oksitlenerek asetik aside dönüşür ve etil alkolün sarhoş edici ve diğer olumsuz etkileri ortadan kalkar ve elimizdeki sıvının adı şarap değil sirke olarak değişmekle kalmaz; haram iken artık helalle dönüşmüş olur.

Bugünkü eğitim sisteminde hedef akademik başarıdır, terbiyede ise hedef çocuğun kalbine ne konulduğudur. Hâlbuki çocuğun kalbine ahlak ve maneviyatı koymak onun akademik başarısından çok daha mühimdir. Terbiyede başlangıçta tayin edilen hedefe ulaşmaya “muaffak olmak” denirdi. Şimdi terbiyenin yerini eğitim kavramı alınca başlangıçta tayin edilen hedefe ulaşmaya “başarı” denilmeye başlandı. Dikkat edilirse herhangi bir başarıyı kazanan bugün “Ben kazandım.” diyor. Oysa eskiler önce Allah’a hamd ederek “Elhamdülillah, muaffak oldum.” derlerdi. Bu iki sözün sahibinin bilinçaltını

analiz edecek olursak birincisinde başarıyı tamamen kendi marifeti saymak, ikincisinde ise Hz. Şuayb’ın (as) lisaniyle rabbimizin “Muaffakiyetim de ancak Allah’ın yardımı ile olacaktır.”³ ayetinde buyurduğu gibi bu başarının kendisine Allah’ın (cc) lütfu ve ihsanı ile olduğuna inanmak vardır.

Nerede bir yanlışlık, huzur bozuculuk, çirkinlik görse “Eğitim şart..!” diye dertlenenler toplumun asıl huzurunu kaçırarak işlerin planlayıcılarının ve öncülerinin iyi eğitim görmüş, yüksek başarılar elde etmiş, yüksek mevkilere gelmiş ama terbiye noktasında sıkıntıları olan kimseler arasından çıktığını görememektedir. Oysaki “eğitimsiz” denilen insanlar arı-duru, saf ve temiz bir şekilde ahlaki ve manevî değerleri çok daha iyi korumaktadırlar. Çünkü bu insanlar denildiği gibi eğitim görmemişler ancak iyi birer terbiye almış tertemiz kimselerdir.

“Referansı vahiy olmayan bir eğitim terbiye edemez, terbiyeyi ifsat eder.”

Öte yandan terbiyede, ahlâk ve maneviyat, şuur, doğruluk, dürüstlük, diğerkâmlık, namusluluk, îsâr (mümin kardeşini kendi nefesine tercih etme) vb. söz konusudur. Meselâ bir insana eğitimsiz denildiği zaman, herhangi bir konuda beceriksiz veya acemi olduğu anlaşılır. Fakat herhangi bir kişiye terbiyesiz denildiğinde, haddini aşan, ahlaksız manasında anlaşılır, dolayısıyla hakaret olarak kabul edilir. Demek ki “eğitim şart” yerine “terbiye şart” desek daha doğru olacaktır.

Çünkü İslami-Kur’anî terbiyenin referansı Hakkı üstün tutan Kur’an ve Sünnettir. Temelinde dünya hesabından kaçabilse de ahirette hesaba çekileceğine iman vardır. “Kendisi için arzu edip istediği şeyi din kardeşi için de arzu edip iste-

me”⁴ vardır. Bu münasebetle biz gerçek huzur ve saadeti, imanda ve İslâm’da görürüz.

Kur’an dışı, seküler eğitimin ruhlarda hâsıl ettiği kötülükler dün ne ise bu gün de odur. Referansı vahiy olmayan bir eğitim terbiye edemez, terbiyeyi ifsat eder. Çünkü terbiye yerine eğitimi koyanların referansı kuvveti üstün tutarak dünyayı kan gölüne çevirip yaşanamaz hâle getiren Batı kültürü ve medeniyetidir. Maddecî, menfaatçi, dünyacı, bencil, “rabbenâ hep bana” anlayışına götürmektedir. Paran varsa gücün, gücün varsa arkan kuvvetlidir; insanı “Kimse sana dokunamaz.” inancına sürüklemektedir. Seküler bir eğitim neticede güce sahip olunca Firavunlaştırır, güç elden gidinece güçlülerin ayağını öpecek kadar zelil, zavallı ve sefil yapar. Güçlü olanın haklılığına inanır, kaba kuvvete teslim olmayı telkin eder.

Referans aldıkları Batı’nın siyasetçilerine, pedagog, psikolog ve sosyologlarına göre toplumu oluşturan fertler iyi yer, iyi giyerse mesutturlar, bahtiyardırlar. Onlara göre bütün problemlerin giderilmesi, huzura ve saadete erişilmesi iktisadi durumun mükemmeliyetine bağlıdır. Mutluluğu maddi refaha ulaşmakta görürler. Yani cüzdan doluyorsa devletleri de güçlüyse toplum huzurlu demektir.

Ancak eğlencenin bin bir çeşidini geliştirerek kendilerini tatmin etmeye çalışmaları, her gün ayrı bir kılık ve kıyafetle toplum huzuruna çıkmaya mecbur hissettiren moda hareketleri, çöken aile yapıları, yığın yığın intiharlar gösteriyor ki bu toplumlarda çok ciddi bir tatminsizlik ve huzursuzluk bulunmaktadır ve mutlak saadet için maddi refah yetmediği görülmektedir.

Böyle bir felsefeyle yapılan eğitim; karakterleri bozar, kişiliksizliği ve kimliksizliği kimlikleştirir. Ötekileştirici bir karaktere sahiptir, kendisi dışındakine söz hakkı vermez, varlığına dahi tahammülü yoktur. Felsefesi diyalektik ve demagojiye dayanır. İrkçılığa götürür. Taassup ve muannitlik en belirgin vasıflarındandır hakikati ne görmek, ne duymak ister.

Günümüz Müslümanlarının dünyevileşmesi, İslami edep ve ahlaki değerlerden uzaklaşması, hakkı hâkim kılmak konusunda tembelleşmesi terbiyelerinin eğitime dönüşmesinden olmasın sakın!

3 Hüd Sûresi; 88

4 Buhari, İman 7; Müslim, İman 71-72



MUALLİM (ÖĞRETMEN) ve MERHAMET

Muallim, Öğretmen ya da hoca; bir bilim dalını, bir sanatı, bir tekniği veya belli bir bilgiyi öğretmeyi kendisine meslek edinmiş kimsedir. (<https://www.turkcebilgi.com>) Her ne kadar muallimle öğretmen arasında nüans varlığı tartışılabilirse de genelde dilimizde aynı anlamlar yüklenmiştir. Öğretmen eğitim öğretimde birinci sıradadır. Eğitim ve öğretimde en önemli unsur öğretmendir.

Merhamet, rahmet ve rahim aynı kökten gelen kelimelerdir. Bu kökün manası ise, yumuşaklık demektir. Daha sonra bu kelime kalb yumuşaklığı manasında kullanılmış ve bu yumuşaklığın sonucu olarak yapılan iyiliğe rahmet ve merhamet denilmiştir. Her işe başlarken tefekkürle söylememiz gereken “Besmele”de bu kavramın geçmesi, kadınlarda “anne rahmi” ismi verilmesi bu münasebettendir.

En büyük muallim Yüce Rabbimizdir. “Er-Rahman Allemler Kuran” buyurarak Kuran-ı Kerim’i öğrettiğini ifade ediyor. Bu ayette öğretmen ile merhamet kelimesinin birlikte kul-

lanılması önem arz etmektedir. “Öğretmen ve merhamet” Sonra Peygamberimiz (sav)’in en yakın muallimi Cebrail (as) idi. Kuranı Kerimde; “Çok güçlü kuvvetli bir melek olan Cebrail Kuranı peygambere öğretti.” (Necm Suresi 5) diye ifade ediliyor. Bunun yanı sıra Efendimiz: “Ben de muallim olarak gönderildim.” (İbn Mace, Sünnet, 1) buyuruyor.

Muallim daha çok ahlaklı olmalı. Yani merhametli, şefkatli, temiz gönüllü, mütevazı olmalı. Yani insana karşı, insanlığa karşı gönlünde sevgi, şefkat, merhamet olmayan kişiden öğretmen olamaz. Öğretmenin birinci vasfı sevgi, şefkat ve tevazu olmalı. Bunlar olursa Allah’ın izniyle diğer yollar açılır. Şefkat ve merhamet hissi, özellikle eğitimle ilgilenenler, anne-babalar, yönetici olanlar, genelde de tüm insanlar için bulunması gerekli olan bir vasıftır. Kalbi katı olan birisinin gerçek bir eğitimci, terbiyeci olması düşünülemez. Zira rahmet, kalbi bir kıpırdanış ve terbiye ettiği kimseleri hafife almaktan engelleyen bir duygudur.

Merhametsiz, şefkatsiz, insan sevgisinden mahrum kaba yapılı kişilerden öğretmen olmamalıdır. Bunu biz nereden öğreniyoruz? Allah muallim olan peygambere bir metot öğretiyor. “Sana tabi olan müminlere, talebelerine şefkat ve merhamet kanatlarını indir.” (Hicr Suresi, 88) Dolayısıyla sevgi, şefkat, merhamet ve tevazuyu öğretmenlikte birinci sırada görmek lazım.

Eğitim sadece okullarla sınırlı değildir. İşini hakkıyla yapacak uzman öğretmen okulunu da bulur, öğrencisini de bulur, malzemesini de bulur. Yani ne yapar eder ve mutlaka başarılı olur.

Öğretmenin öğrenci üzerinde etkili olabilmesi için bahsettiği konuları kendi şahsında, şahsi hayatında tatbik etmeye önem göstermesi lazımdır. İş sadece bilgiye, konuşmaya, sunuma dayayacak olursak o kadar muvaffak olamayabiliriz. Merhamet öğreten, merhametli olmalıdır. Okula öğrenciyi kayıt ettirirken genelde istenen öğretmen kimdir? Verimli, sevecen, merhametli, ilgili öğretmen... Peki, biz ne kadar merhametli, verimli, ilgili veli olabiliyoruz? Öğretmen bile çocuğunu kayıt ettirirken aynı hasletleri çocuğunun öğretmeninde aramaktadır.

Merhamet Sahibi Öğretmen

1. Öğrencinin ve velinin güvenini kazanır. bu sayede öğrencinin dikkati açılır ve daha etkili öğrenir, kendini öğretmene karşı kapatmaz. Merhamet Allah'ın bahşettiği en güzel hasletlerden biridir. Hz. Peygamber'in (s.a.v), torunu Hz. Hasan'ı severken öptüğünü gören Akra b. Habis: “Ya Rasulallah! Benim on çocuğum var, ben onlardan hiç birini öpmedim.” deyince, Hz. Peygamber şöyle karşılık verdi. “Allah senin kalbinden merhamet duygusunu söküp almışsa ben ne yapabilirim? Merhamet etmeyene merhamet edilmez.” (Buhârî, Edeb, 18.)
2. Merhametin sebebi ile kapsayıcı bir eğitimle tüm öğrencilerine özen gösterecektir. Konuşmaları içten olacağından tesiri daha kuvvetli olacaktır. Veli öğretmen arasındaki var olan merhamet öğrenciye geçecek ve meyvesini öğrencinin davranışlarında neşvü-nema bulacaktır. Merhameti sadece sözde duyan öğrenci bunu sergileyemez.

3. Öğrencisinin okuldaki davranışları ile yetinmeyecek okul dışında da rehberlik edecektir. Talebeye sadece bilgi veren bir insan değil, her türlü ihtiyaçla uğraşan bir insan ve bir muallim olacaktır. Gerçekten öğretmen; merhametinden öğrencisinin okul dışındaki yaşantısını merak eder mi?
4. Özel yeteneği olan öğrencilere rehberlik ederek daha güzel seviyelere gelmesine yardımcı olacaktır. Merhamet duygusu öğrenci ile iletişimi geliştirmesi onun özellik arz eden yönlerini de görmeye vesile olacaktır.
5. Bu güzel haslet, tavırlarına yansiyacak ve verdiği eğitim öğretimde fark olacaktır. Merhamet sahibi eğitimci; kişiye yansıttığı ışınlarla cezp edip tesiri halk olacaktır. Çünkü manevî olarak gönderdiğimiz sinyaller karşı tarafta fark edilip ilgi çekecektir. Merhametle bakışın yaydığı sinyal mutlaka tesir eder.
6. Merhamet eden; merhametin mutlak sahibi tarafından merhamet olunur.

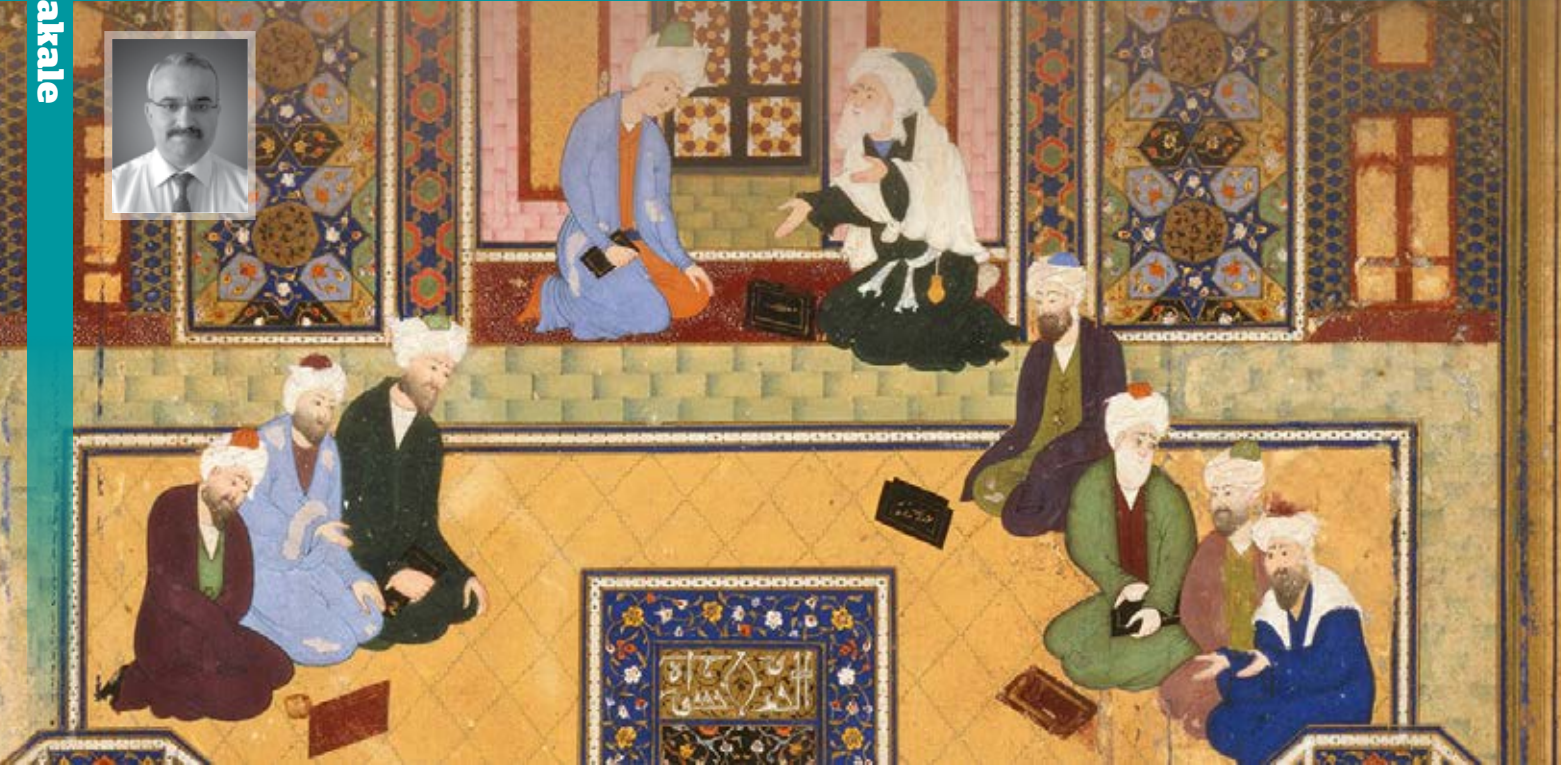
Bu maddeleri daha da genişletmek mümkündür. Sonuç olarak İnsanda veya muallimde merhamet duygusu yoksa yaptığı işten zevk alamaz, kendisine yük olur, verim alamaz. Bakanlık öğretmen kıstaslarında bu unsura dikkat etmelidir. Öğretmen eğitim seminerleri bunu çok verimli kılacak projeler olmalıdır.

Bizlerin eğitimci olarak düşüncemiz; Millî Eğitimin verdiği birçok seminerin amacına ulaşmadığı bir gerçektir. Özellikle buralarda verilen seminer konularının, batıcı zihniyetin ürünü olarak sunulması tarihimize hakarettir. Özümüzde var olan ve uygulaya geldiğimiz, var oluş gayesine uygun metot ve projeleri günümüze uyarlayacak akademisyenlerimiz yok mu? Batıda sadece kendilerine merhamet anlayışı vardır, yakın tarihimizde göçmen meselesi gibi örnekler ile doludur. Umarım bizim “Merhamet” kavramımız bir gün başka kavramla öğretilmeye kalkılmaz.

**“Bize bir nazar oldu.
Cumamız Pazar oldu.**

**Ne olduysa hep bize,
azar azar oldu.”**

(Arif Nihat Asya)



ÇAĞIMIZIN EN BÜYÜK İHTİYACI OLAN ÂLİMLER

Alim Nedir ve Kime Denir?

İlim sahibi, bilen, bilgin, bilgili, belli düzeyde bir bilgi birikimine sahip olan kimse. Alim kelimesi Arapça'daki "bilmek" anlamında olan "A-lime" kökünden türetilmiştir.

İslam'da alim; İman edip Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim başta olmak üzere Resulullah'ın hadislerini ve bütün sünnetini bilen, diğer İslami ilimlerden gerektiği şekilde haberdar olup ileri seviyede bir bilgi birikimine ulaşmış kimseye denir. Bu kabiliyetli kimseler temel İslami bilgileri aldıktan sonra, belli bir ilim dalında daha çok ilerleyip özel bir ihtisas alanına sahip olurlar. Alim; bilgisi artıp ilerledikçe görüş açısı genişleyen ve bilgisi ile ihtisası dışındaki alanlarda hüküm vermekten çekinen, bildiklerinin doğruluğunu sürekli olarak araştıran kimsedir.

Alim sadece çok kitap okuyana, çok bilene, üniversite diploması olana değil dinini kaynağından doğru bilene, ilmi ile amel edene, hakkı batıldan ayırt edene ve hakkı her şart ve zeminde söyleyebilene denir.

İlmin menşei, Hak Teâlâ'dır. Bütün ilimler, Cenâb-ı Hakk'ın bu kâinata koymuş olduğu kâideleri tespitten ibârettir.

Mesela tıp ve biyoloji, insan vücuduna; botanik, bitkiler; astronomi, semâya; psikoloji ve pedagoji, insan rûhuna koymuş olduğu kâidelerin tespitinden ibârettir. Cenâb-ı Hakk'ın kuldan istediği ise, eserden müessire, sebepten müsebbibe, sanattan sanatkâra zihnen ve kalben intikal ederek, ilâhî azamet ve kudret akışlarında sergilenen ibret ve hikmetleri idrâk etmesi ve böylece mârifetullâh'a ulaşması yani Cenâb-ı Hakk'ı kalben tanıyabilmesidir. Hâsılı ilmin nihâî gâyesi, bilgileri zihne depo etmek değil, bu kâinattaki sır, hikmet ve muammâları çözmektir. Efendimiz "fayda vermeyen ilim" olarak ifâde buyurmuş ve ondan Allâh'a sığınmıştır.

Alimler Peygamberimizin Varisleridir

"Alimler peygamberlerin varisleridir" (Buhari, ilim, 10; Ebu Davud, ilim, 1; İbn Mace, Mukaddime, 17) buyuran Resulullah alimlerin toplumu yönlendirme hususunda peygamberlere vekil ve halef olduklarını beyan etmiştir.

İslam alimi heva ve hevesine uymayıp kendi arzuları istikametinde dine ilavelerde bulunan kimse değildir. İslam bu çerçevedeki alime büyük değer vermiştir. İslam, alimin iz-

zet ve haysiyetini korumuş ve ona gereken mevkii vermiştir. "...Allah'ın kulları arasında ondan en çok korkan alimlerdir." (Fatır, 35/28). "Bilmiyorsanız ilim erbabına sorunuz." (en-Nahl, 16/43). Ayetleriyle, Kur'an'ın alimler hakkındaki hükmü en açık bir şekilde belirtilmiştir.

Peygamberimiz (SAS) Alimleri Çokça Övmüştür

Ebü'd-Derda'dan rivayet edilen bir hadiste Resulullah (sas) alimleri şu şekilde övmüş ve müjdelemiştir: "Her kim bu ilim yoluna girer ve ondan bir ilim talep ederse; Allah onu Cennet yollarından bir yola koyar ve ilim isteyene melekler kanatlarını gererler. Bunu o alimin uğraşısından hoşlandıkları için yaparlar. Peygamberler ne dinar ne de dirhem miras bırakmadılar. Onlar yalnız ilmi miras bıraktılar. Şu halde onu alan çok büyük bir nasip almış olur." (Buhari, İlim, 10; Müslim, Zikir, 37; Ebu Davud, İlim, 1; Tirmizi, ilim, 19; İbn Mace, Mukaddime, 17)

Aliminde Olması Gereken Vasıflar

1. Zürriyet: Zürriyet deyince günümüzde salt manada anlaşılan "nesil,soy, sop" manasında değildir. Bir kişinin içinde bulunduğu ilim nesebidir. Yani ilmi aldığı hocalardır.

2. Haşyet: Allahu Teâlâ'nın kudretini, azametini düşünen, tefekkür eden, kalbinde Allah korkusu parlayan, kendisini daima iyiliğe sevkeden duygudur. Allah'tan hakkıyla korkmaktır. Eğer haşyet olmazsa gerçek manada alimlikten bahsedilemez.

3. Celâdet: Yiğitlik ve kahramanlıktır. İlmin şeref ve haysiyetini korumaktır. Alime celadet yakışır. Hakkı haykıracağı yerde hiç korkmadan haykıraktır. Bunu yapan alim ilmin başını tutar ilimde onun başını dik tutar.

4. Salâbet: İstikamet sahibi olmaktır. Sağa sola savrulmadan omurgalı durmak, rüzgâr ne kadar eserse essin sarsılmadan durabilmektir. Eğer selabet olursa istikamet, kuvvet ve heybet olur.

5. Verâset: Rasûlullah'ın (sav) anlatıp yaşadığı dini, büyük bir sadakatle, en ufak taviz vermeden kendinden sonraki nesle aktarandır.

6. Edep: Edep sahibidir. Edep sahibi olmayan insan âlim kabul edilmez. Edep eğitimi ilim eğitiminden öncedir. Edebin ölçüsü de Hz. Peygamber (sas)'ın sünnetidir.

7. Takva: Âlim takva sahibidir; azimetle amel eder, şüpheli şeyleri vs ruhsatlan terk eder. Hakiki ilim talebelerinin ilimleriyle birlikte takvaları da artar, ilim ve takva doğru orantılı olarak artmazsa şahsiyet ve davranış problemleri ortaya çıkar. Takva sahibi olmayan âlimler, ilimlerini şahsi kaprislerini tatmin ve menfaat temini için kullanırlar, nefsin ve şeytanın aleti olurlar.

Alimlerin Görevleri

Sahabenin alimleri önce Erkam B. Erkam'ın evinde ardından Medine'de Suffe Mektebinde Peygamberimizden (sas) ilim tahsil etmişlerdir. Bunlar da kendilerinden sonra gelen Tabiin nesline sancağı devrettiler. Onların arkasından gelen Etbai Tabiin nesli de tabiin neslinden aldı ve bu sancak günümüze kadar geldi.

İlim, âlim olmak için şan şöhret için para kazanmak için yapılmaz, Allah için, O'nun dinine hizmet için yapılır. Çünkü âlim olacağım niyetinde gizli bir nefisperestlik bulunabilir. Âlim kültür mantarı gibi akşamdan sabaha da yetişmez.

İslam alimi, toplumu yönlendiren ve Allah'ın hükümlerinin uygulanmasında titizlik gösteren bir rehberdir. Ümmetler, alimlerinin doğru yolu izledikleri ve doğru yolda oldukları müddetçe ayakta kalırlar. Bunun için Hz. Peygamber (s.a.s.) "Âli'min ölümü İslam'da açılan bir gediktir" (Darimi, Mukaddime, 32) buyurmuşlardır.

İslam toplumunda alimin en önemli görevlerinden biri 'emr-i bi'l-ma'ruf ve nehy-i ani'l-münker'dir. Alimin toplumda Allah'ın emir ve yasaklarının tam anlamıyla uygulanıp uygulanmadığını, yöneticilerin Allah'ın hükümlerini uygulamada titiz davranıp davranmadıklarını kontrol edip

bu hususta yöneticileri uyarması gerektiği gibi; bu konuda halkın da dikkatini çekmesi gerekir. Alim, ümmetin ileri gelen şahsiyeti demektir. Alim, her hususta İslam'ın izzetini koruyan, İslam'ın hakiyetini için gayret sarfeden, Allah'ın ahkâmını uygulama hususunda ihmalkar davranan yöneticileri ve toplumu her zaman hak yola çekmeye çalışan kimse demektir. Alim; yöneticiler zulüm ve adaletsizliğe sapınca onlardan ayrılan ve onlara karşı İslami bir tavır takınan kimsedir. İslam aliminin, Allah'ın emirlerini çiğneyen yöneticilere yaltaklık eden İsrailoğulları alimlerinden ayrı bir özellik taşıması, İslami izzetin gereğidir. Bu tavır İslam aliminin takınması gereken

bir tavidir. İmam-ı A'zam Ebu Hanife, imam Ahmed İbn Hanbel gibi vb. alimlerin tavrı ve hassasiyeti bu idi.

Kısaca ifade etmek gerekirse, âlim aynı zamanda 'mualim'dir yani ilmini toplumla paylaşan bir lider, danışman, müşit, rehber ve eğitici. Bir peygamber varisi olarak âlim bütün toplum kesimlerine hitap eder ve onları irşat etme sorumluluğunu omuzunda taşıdığını yüreğinde hisseder. Beşeriyetin ve içinde yaşadığı toplumun dini ve ahlaki gidişatından kendisini sorumlu tutar; tebliğ, tedris, irşat, vaaz, emir bil maruf ve nehyi anil münker yapar; fetvalarıyla ve görüşleri ile topluma yön verir. Âlimin muhatap kitlesi sadece talebeler ve eğitilmiş insanlar değil, bütün halktır. Her sosyal tabakaya anlayacakları dille hitap edip onları Hak yoluna irşat eder. Âlimin rolü ile akademisyen, politikacı veya aydının rolünü karıştırmamak gerekir. Alimin cemaat kurma, büyütme ve menfaat elde etme vs gibi bir hedefi olamaz.

"Alim; yöneticiler zulüm ve adaletsizliğe sapınca onlardan ayrılan ve onlara karşı İslami bir tavır takınan kimsedir."



SOSYALLEŞME ÜZERİNDE AİLE İÇİ İLİŞKİLERİN ETKİSİ

Modern anlamda aile, anne baba ve çocuklardan teşkil etmektedir. Dinimizde de anne baba ailenin belirleyici unsurlarıdır. Aile; anne baba, çocuklar ve varsa diğer büyüklerimizin sadece birlikte barındıkları mekânlar değildir. Bizim inancımıza göre aile, en temel eğitim kurumudur. İlk davranışların öğrenildiği, ilk ilişki biçimlerinin geliştirildiği kurumdur aile. İlk öğrenmenin gerçekleştiği alandır. Çünkü aile içerisinde etkileşim en üst düzeydedir. Anne babaya ve diğer büyüklere (dede, nine vb), sorgulamadan uzak, bir güven duyulmaktadır. İslam ahlakının insanlığa kazandırdığı bu olgu bir hazine niteliğindedir. Hz. Peygamber (sav) bir hadisi şeriflerinde; sizin en hayırlınız ailesine en iyi davrananınızdır buyurmuştur.

Peygamber Efendimizin söz ve eylemleri, özelde Müslümanlar için, genelde ise bütün insanlık için tam bir referans kaynağıdır. Çünkü Efendimiz aleyhisselatuves-salam bir aile bireyi, bir baba, bir dede, bir eş, bir akrabaydı. İnsanlığın bugün içerisinde bulunduğu bunalımdan çık-

bilmesi için bu etiketlerle ortaya konulan model uygulamalara dönmesi gerekir. Ancak hadi bırakalım insanlığı, bizler Müslümanlar olarak Hz Peygamberin (sav) hangi eğitim modelini (Ben muallim olarak gönderildim.) yada aile reisi uygulamalarını içselleştirebilmişiz. Aile bireylerinin birbirleriyle kurdukları ilişki biçimleri doğru davranış edinmelerinde belirleyicidir. Anne babaların sundukları doğru modeller çocukları her zaman destekler nitelikte olmalıdır. Çünkü eğitim bilimleri; ergenlik dönemi öncesinde çocukların yetişkinleri sorgulamadan otorite olarak kabul ettiğini tespit etmiştir. Sağlıklı ve etkin bir aile yapısı için şu değerlendirmeler yapılabilir:

1. Açık İletişim

Ailede her birey düşüncesini açık ve istediği biçimde ifade edebilmelidir. Bunun sağlanabilmesi güven ilişkisine bağlıdır. Güven insanlar arası ilişkiler için en temel argümandır. Güvenli olmayan ortamlarda sağlıklı bir ilişkiden söz

edemeyiz. Peygamber efendimiz (sav) bütün ilişkisini gü-
ven üzerine kurmuştur. Hz. Peygamberin El emin sıfatıyla
nitelendirildiğini bilmeyen Müslüman yok gibidir. Ancak
Müslümanlar için; sosyal hayatta, eğitimde, ahlakta, tica-
rette, hukukta, sadakatte, ailede, kamu görevinde, maale-
sef bu nitelemenin yapılabilmesi neredeyse imkansızdır.
Bu büyük çelişki ortadan kaldırılmalıdır.

2. Değer Verme

Yaratılış itibarıyla bütün insanlar aynı değerdedir. Tabi
haklar bakımından insanlar arasında ayırım yapmak sa-
dece abesle iştigal etmektir. İnsanlar arasındaki üstünlük
ancak takva ilemdir. (Kuranı Kerim) Bunu değerlendirecek
olan Allahü Teala'dır. İnsanların bu değerlendirmeye
müdahil olmaları mümkün değildir. Aile içerisinde yada
başka toplumsal alanlarda herhangi bir gerekçeyle de-
ğerli değersiz nitelemesi yapmak büyük bir işgüzarlıktır.
Çünkü bütün insanların onurları eşittir. Bu sorgulanamaz.
Müslümanlar bir vali ile bir kapıcının onurunun eşit oldu-
ğunu açık olarak ilan edip sosyal hayatta bunu uygulama
çabasına girmezlerse Hz Peygamberin tüm insanlığa sun-
duğu erdemler bizler için sadece sohbet konusu olmaya
devam edecektir.

3. Saygı

Bilimsel anlamıyla saygı karşıdaki kişiyi olduğu gibi kabul
etmek demektir. Eksik kusur aramadan olduğu gibi kabul
edilmelidir birey. İnsanlar farklılıklarıyla birlikte yaratıl-
mışlardır. Her bireyin farklı yetenekleri,
farklı ilgi ve beklentileri, farklı
hayalleri, farklı becerile-
ri ve farklı düşünme
ve organize etme bi-
çimleri olabilir. Bu
Allah'ın büyük bir
mucizesidir. Bu
aynı zamanda
Darvinizmin en
büyük açmazı-
dır. Birbiriyle aynı
olmayan, tamamı
farklı olan yedi buçuk
milyar organizma, bu sınırsız
bir kudretin ürünü olabilir
ancak.

Materyalist anlayış var oluşu; ben-
zerlikler ve benzerlikler üzerindeki nüans farklılıklarıyla izah
etmeye çalışır. Oysa kâinatın yaratıcısı sadece ol deme-
siyle eşi ve benzeri olmayan canlı cansız, şuurlu şuursuz

varlıklar yaratmıştır. Dolayısıyla bu büyük mucizenin so-
nucunda var olan insan, hemcinsleri tarafından hak etmiş
olduğu değerle nitelenmelidir. Her insan farklı düşünebi-
lir. Davranış öğrenmede farklı yöntemler tercih edebilir.
Renk tercihleri farklılaşabilir.

**“Ailede her birey düşüncesini
açık ve istediği biçimde
ifade edebilmelidir. Bunun
sağlanabilmesi güven ilişkisine
bağlıdır. Güven insanlar
arası ilişkiler için en temel
argümandır.”**

Eğer bir kişi İslam dairesi içerisinde ise bu kişinin söz ve
eylemlerinin İslam kural ve kaideleriyle örtüşüp örtüşme-
diğine bakılır. Üniversite yıllarımızda Büyük İslam Alimi
Ahmet Yaşar Hoca Efendiye (Rahmetullahi Aleyh) Hocam
itibar edilecek hocalar kimlerdir diye sorduk. Bu cevabı
vermişti mübarek yani kişinin sözleri de davranışları da
İslam'a uygun olmalıdır. Ancak bu durum Müslümanlar
için geçerlidir. Gayri Müslim birisi için bu beklentiye gire-
mezsiniz. Çünkü Allah insanları inanıp inanmamada ya da

neye nasıl inanmada ser-
best kılmıştır. Yani dinde
zorlamayı kaldırmıştır.

Yani kişinin saygı-
ya değer ol-
ması sadece
bizimle aynı
din duyguları-
na sahip olma-
sına bağlanma-
malıdır.

Ailenin bizim
dinimizde
kurumsal bir
kimliği vardır. İyi ye-
tişmiş aile büyükleriyle birlikte

kendisine güvenen, açık iletişim kurabilen,

farklılıklara saygı duyabilen, tutarlı davranabilen, şidde-
te başvurmeyen, bağımsız karar alabilen, sorumluluk sa-
hibi, şuurlu nesillerin yetişmesi büyük bir beklenti hâline
gelmiştir.



ÇOCUK YETİŞTİRMEDE DİSİPLİN ve KONTROL

Her çocuğun akıllı ve makul ebeveynler tarafından terbiye edilme hakkı vardır. Bir ebeveyn kontrol ve disiplini çocuğa rehber olmak için kullanır. Doğası gereği insanoğlu kötüye doğru temayül gösterir. Allah Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor ki:

“Çünkü nefis aşırı şekilde kötülüğü emreder, Rab'bim koruyup acımış başka. Şüphesiz Rab'bim çok bağışlayan, pek esirgeyendir.” (Yusuf Suresi, Ayet 53)

Disiplin olmazsa, insan yanlış mey-
leder. Özellikle bir çocuk bir yetişkinin aklı ve olgunluğu eksikse bu gibi eğilimlere yatkındır. Nefsin sesine uymak çok kolay ve hoştur. Doğruyu ahlaken ve mantiken takip etmek sıkı bir irade gerektirir. Çocuk bunu otomatik olarak kazanmaz, ancak disiplinle geliştirilebilir.

İslam'da disiplin ve kontrol diktatörlükle aynı anlamda değildir. İyi ebeveynler çocuğun yaşı ve anlayışını, içinde bulunduğu durumu ve diğer faktörleri hesaba katarlar. Kurallar da buna göre konulur.

Bazen çocuğun istekleri hesaba katılır ve uzlaşma sağlanır. Kurallara harfi, harfine uymadan ziyade bir takım es-

neklikler bulunur. Ancak, şüphe yok ki, İslam, ebeveynlerden kontrolü bırakmamasını, çocukların ne istiyorsan yap tutumundan ziyade, adab-ı muâşeret kurallarına uymasını sağlamasını beklemektedir.

Disiplinin Avantajları

Fiziki ve Ahlaki Tehlikeden Uzak Olma
Disiplinsiz bir çocuk her isteğini yapmada özgürdür. Küçük yaşta bu durum çoğunlukla fiziksel zararlar sonuçlanabilir. Büyüdükçe, davranışlarındaki umursamaz tutum ahlaki tehlikelerle sonuçlanabilir. Disiplin ve kontrol çocuğun istenmedik ve hoş olmayan ortamlara düşmemesi için ona yardımcı olur.

Yanlış Etkileri Engeller

Çocuk genel olarak saftır ve başkaları, özellikle de akranları ne derse ona inanır. Kontrolsüz çocuk yanlış arkadaşlar edinebilir, yanlış faaliyetlere dahil olabilir ve genellikle de ebeveynlerinden farklı ahlaka ve değerlere bürünmeye başlar.

Başarılı Olma Şansı

Disiplin altında tutulan çocuğun diğer çocuklara göre daha fazla başarı şansı vardır.

Okulda daha başarılı olabilir, daha olgun ve zekidir ve iyi alışkanlıklara alışkındır. Kendisinin sevdiğini ve Güvende Olduğunu Hisseder

Evde disiplin eksikliği genelde ebeveynlerin ilgi eksikliği olarak düşünülür. Bu da sevgi eksikliği ya da zaman ayıramama yüzünden olur. Bunların her ikisi de çocuk için zararlıdır. Ne kadar sevilme de, disiplin ebeveynlerin ilgi ve sevgi göstergesidir. Beraberinde güvenlik ve aitik duygusunu getirir.

Neyi Kontrol Edelim?

Birçok ebeveyn kontrolün gerekli olduğuna inanır, ancak neyin kontrol edileceği konusunda emin değildir. Çocuğun hayatının ne kadar ebeveynler tarafından kontrol edilmelidir? Aşağıdaki konular ebeveynler tarafından düzenlenmesi gereken bazı önemli noktalardır:

Dışarı Çıkma

Çocuk büyüdükçe, arkadaşlarıyla sık, sık dışarı çıkmak ister. Ebeveyn çocuğun nereye gittiği, kiminle gittiği ve ne kadar süreliğine gittiği konusunda kontrolü tamamen elinde tutmalıdır. Çocuğa istediği zaman, istediği yere gitmesi için izin vermek kesinlikle sınırağı davetiye çıkaracaktır.

Arkadaşlar

İslam'da arkadaş etkisi üzerine çok fazla vurgu yapılmıştır. Peygamber efendimiz (SAV) buyuruyor ki: Kişi dostunun dini üzeridir.

İyi arkadaşlar karakterin oluşumunda büyük fark oluşturur. Bu nedenle bir ebeveyn çocuğunun arkadaşları konusunda titiz olmak zorundadır. Gevşek ahlaka sahip, kötü lisan konuşan biriyle sürekli arkadaş olmak çocuğu yıpratır.

Çok sık telefon görüşmeleri, başkasının evinde yatma gibi çok yakın bağlantılar konusunda onu caydırmaya çalışın. Tüm alanlarda ılımlı olmak ilerleme için gereklidir. Çocuğun arkadaş edinmesi gereklidir ancak ebeveynlerin de çocuklarının kimlerle arkadaşlık yaptığını bilmesi gerekir.

Dil

Dilin, en büyük iyiliğin ve en büyük kötülüğün kaynağı olduğu ifade edilir. Ebeveynler çocuğun kullandığı dili kontrol etmelidir. Küfür ve yemin kelimeleri tamamen yasaklanmalıdır.

Bazı çocuklar okuldan değişik ve tuhaf konuşma biçimleri öğrenirler. Bu kelimeler illaki kötü kelimeler olmayabilir. Ancak bunlar kaçınılması gereken bir tutumun işaretleridir. Örneğin, "kim takar", "defol git", "Toz ol" gibi ifadeler bir yerden diğerine değişiklik gösterir ancak genel olarak günümüz genç nesillerinin kullandığı belirgin ifadelerdir. Ebeveynler çocuklarına bu tür ifadelerden kaçınması gerektiğini, çünkü bunların iyi bir Müslümanın onur ve karakterine uygun olmadığını öğretmelidir.

Zaman

Hiçbir çocuk ebeveynleri tarafından belirlenen katı bir program takip etmeye zorlanamaz. Bu gerçekçi değildir. Ancak, diğer taraftan da boşa geçirilen zaman miktarını da kontrol etmek gerekir. İstedikleri kadar televizyon izlemelerine ve bilgisayar oyunu oynamalarına izin verilemez. Çocukların bu zamanlarda örneğin iyi bir hobiye ya da spora başlamak, bilgisayar programları öğrenmek, faydalı web-sitelerine eri-

şim sağlama gibi daha yararlı şeyler yapması teşvik edilmelidir. Hangisinin kendi çocukları için daha yararlı olduğuna kalmak ebeveynlere bağlıdır.

Davranış

Her ebeveyn çocuklarına iyi huylar aşılamak zorunda olduğunu bilmesine rağmen, pek çok çocuk hala istenmeyen davranışları sürdürmektedir. Kaba davranış, başkalarından bir şeyler isteme, büyüklerine bağırma, camide ya da başkalarının evinde saygısız davranma gibi davranışlar hoş görülmemesi gereken davranış örnekleridir. Uyarı yapıldıktan sonra bile bu tür davranışlar görüldüğünde ise, çocuk uygun bir şekilde cezalandırılmalıdır. Çocuğa, bedelini ödemedi geçemeyeceği bir takım sınırların bulunduğu açık bir şekilde ifade edilmelidir. Bu türden disiplinin çocuğun kendini kontrol etmesine yardımcı olur.

Bazı Önemli Noktalar

1. Ebeveynler, çocuğu disiplin altına alırken diktatör olmaktan kaçınmalıdır. Bir kural "Ben öyle istiyorum"dan dolayı değil, bunun doğru olduğu için uyulmalıdır. Tüm disiplinin temeli güvenlik ve çocuğun gelişimidir. Çocuğunuza neden kural koyduğunuzu ve onu bir takım kurallara uymaya zorladığınız konusunda sık, sık konuşun. Ona önemli karakterlerin hikâyeleriyle, kitaplar ve sözel anlatımla ilham verin. Çocuğunuzun sizden korkmasına izin vermeyin. Onunla hemfikir olmadığınız durumlarda zaman, zaman kendisini ifade etmesine izin verin. Onu dinleyin ve daha sonra neden bu durumun düzeltilmesi gerektiğini açıklayın.

2. Disiplin uygularken kendinizi kontrol edin. Ebeveynler bazen disiplin uygularken ileriye gidebilirler. Her zaman uygulanan katı kurallarla ev bazen askeri bir kamp haline gelmektedir. Ebeveynlerin disiplin uygulamalarını nezaketle ve sevgiyle yapmaları tavsiye olunur. Sert öfke ifadeleri disiplin değildir. Fiziksel güç ve azarlamadan kaçınılmalıdır. Ebeveynler neyin gerekli

olduğunu konferans gibi uzatmadan ve eski sorunları çağrıştırmadan söylemelidir. Bu şekilde çocuk, yeni bir konferans daha fikriyle omuz silkmeden durumu daha fazla ciddiye alacaktır. Sert disiplin aynı zamanda çocukta ümitsizliğe de neden olabilir. Kendisinden beklenen davranışı asla elde edemeyeceğini varsayacaktır. Bu durum beklentiler pratik ve uygun olmadığına ortaya çıkar.

3. Bir hata yapıldığında, çocuğun bunu düzeltmesine fırsat verin. Özür dilesin ve gerektiğinde verilen cezayı çeksın. Bu cezanın içinde ayrıcalıkları kaybetme, yazı yazma, dışarı çıkmama, fazladan iş yaptırmaya gibi şeyler olabilir. Çocuğun yanlış davranışları yönelmesini engellemek için değişik ceza biçimleri kullanılabilir. Ancak bu ceza uygulandıktan sonra, ebeveynler çocuğa kızmaya, onunla normal şekilde konuşmayı reddetmeye devam etmemelidir. Bu sinirli durumdan hemen kurtulup, çocukla dost olmanın yolunu bulmalıdır. Uzun süre devam eden öfkeler çocukta üzüntüye, bazen de alınganlığa neden olabilir.

4. Çocuğa iç kontrolü öğretin. Ebeveyn kontrolü dış kontroldür. Bu iyi ve gerekli bir kontroldür. Ancak çocuğun kendini disipline etmesi daha iyidir. Ebeveynleri yanında olmadığına uygun olmayan durumlarda kendisini frenleyebilmelidir.

Güzel Sözler

Çocuğuna iyi davranarak dürüstlük öğretmede yardımcı olana, ona destek olana ve onu eğitene Allah (CC) mağfir etsin. (Hazreti Ali (RA)).

Hazreti Lokman oğluna şöyle tavsiyede bulunuyor: Oğul! daha küçükken edepli olursan büyüdüğünde faydasını görürsün. Her kim iyi ahlaka değer verirse, ona önem verir. Her kim ona önem verirse, onu öğrenme zahmetine girer. Her kim onu öğrenme zahmetine girerse, onu araştırma mücadelesi verir. Her kim onu araştırma mücadelesi verirse bundan fayda görür.

Ey oğul! Kendi vazifelerini yerine getirmeye alış. Başkalarından gelen zorluklara da sabret. Eğer bu dünyada şerefli olmak istiyorsan, yalan konuşanlardan ümidini kes. Unutma ki, Peygamberler ve Hikmet sahipleri hale bunlardan ümit keserek gelmiştir. bunlardan ümit keserek yücelmişlerdir.

"Bir hata yapıldığında, çocuğun bunu düzeltmesine fırsat verin. Özür dilesin ve gerektiğinde verilen cezayı çeksın."



MUALLİM FANİ LAKİN ÖLMEYEN OLMAK ÖNEMLİ

Bismillahirrahmanirrahim

En yüce muallime hürmetle...

Geçenlerde öğretmenlerimden birinin vefat haberini aldım. Dünyanın faniliğini ve bizlere de ölümün yakınlığını hissettim yeniden. Hani derler ya “dünya fani, unutmaya yani.” Allah tüm muallimlerimize rahmet etsin. Amin.

Gaye kaliteyi mecbur kılar.

“Eşek ölür kalır semeri, insan ölür kalır eseri.” atasözünü hatırlarken eseri düşünmeye daldım. Kendi adıma pekiyi veremedim kendime. Birçok övgüyü duyduğumuz bir mesleğin mensubu olmak çok güzel bir duygu. Ancak ne kadarını hak ettiğimizi düşünmeden de edemiyorum.

Muallim olmak aşk işidir. Bu aşk yolunda yürekle yürünür.

“Bir muallim olarak gönderildim.” bu yuran Peygamberimizin varisi olmanın yanında mesuliyetini müdrik hareket etme sorumluluğunu hissetmeliyiz yüreğimizde. Muallimlik biraz da aşk işidir. Bu aşk yolunda yürekle yürünür. Ancak aşkla taşınır bu ağır yük, omuzlarda ve sinelerde. İşte kahraman bu yüreklere sahip olanlardır. Ve eser onlarındır.

Sizler dünyanın en değerli işini yapıyor, en değerli mesleğini icrâ ediyorsunuz. Çünkü eğitim, öğretim ve öğretmenlik her şeyden önce nebevî bir iştir...

Öğretmenlik ilâhî/rabbânî bir iştir. Çün- kü Allah Teâlâ (cc), Rab sıfatının sâhibidir. Rab, terbiye eden, eğiten, aynı zamanda besleyen, yetiştiren ve büyütendir. Kâinatta yarattığı bütün varlıkları, görünen ve görünmeyen âlemleri terbiye eden, nizama koyan Rab olan Allah (cc) ilk mürebbî ve ilk muallimdir.

Öğretmenin ilâhî vasfı insanları hem maddi hem de manevi olarak eğitmektir. Öğretmenlik ilâhî vasfı itibarıyla rabbânî özellikler taşır. Öğretmen mesleğinde fânî olmalı ki öğrencisi onunla aynileşebilsin.

Bilmemiz gereken şudur ki muallim sözü ile değil özü ile değerli, aynı zamanda değer katandır. Sözü değil örneklidir öğreten. İşte muallim ile öğretmenin farkı buradadır.

Öğretmeninden ürküp annesine sığınan çocuğu, tecrübeli bir muallim nasıl şefkatle bağrına basarak kendine güvendirir ve okula ısındırdığı gibi bir ömür boyu muallim, talebelerine güven verir ve şefkat gösterir.

Öğretmenlik nebevî bir iştir. Çünkü bütün peygamberler Allah’ın (cc) mesajını insanlara taşıyan ve bu mesajları davranış ve sözleriyle onlara öğreten reh-

berlerdir. Peygamberlerin fitratlarında bulunan en önemli vasıfları merhamet yâni şefkat ve sevgidir. Peygamberler bu özellikleri sâyesinde insanlara karşı hoşgörülü davranmışlar, yanlışlarını yerine göre görmezden gelmişler ve ümmetlerinin kendilerine güvenini kazanmışlardır. Böyle bir güven ortamı tesis etmeden müessir olmuş muallim yoktur.

Sevmeyi bilmeyen muallim olamaz.

Vasfı merhamet ve sevgi olan öğretmen, talebelerinin önce kalbine ulaşır, oradan da beynine ulaşma imkânı elde eder. Çünkü kalbine ve gönlüne giremediğinin insanların beynine ulaşamazsınız.

Öğretmenliğin peygamberi bir iş olduğunu kavrayamayan ve Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (sas) en muhteşem öğretmen olarak örnek almayan ve anmayan öğretmenlere elbette ceza nevinden müşrik papaz Erasmusları Allah (cc) o topluma bela eder de haberin bile olmaz.

En güzel öğretmeni bize Allah (cc) Kur'an'ında tanıtır ve örnek almamızı istiyor.

Hız. Peygamber'in (sas) eğitim ve öğretimdeki vasıflarını Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde görmekteyiz: "Ayetleri okumak, tezkiye, kitabı öğretmek/talim ve hikmet".

Öğretmenin talebesine kazandıracak en önemli bilgi-beceri kendisini, evreni ve hayatı okuması, oradan yaratıcısını tanıma duyarlılığıdır.

Ayetleri okumak: Ayet, delil ve mucize anlamlarına gelmektedir. Peygamberler ve Peygamberimiz insanlara önce kendilerini tanımak suretiyle varoluş sürecine odaklanmalarını ve oradan kudret-i ilâhiye için deliller çıkarmalarını istemektedir. Okumak, baktığımıza görmek için bakmayı, gördüğümüzden de ibret alarak farkındalıkla ve ibret nazarıyla okumaktır. Boş

ve anlamsız bakmak olsa olsa seyretmektir, okumak değil. Bizden istenen okumaktır, sadece seyretmek değil. Öğretmenin talebesine öğreteceği de kendisini, evreni ve hayatı okumasıdır. Ona varlık sahibiyle iletişim kuracak duyarlılık kazandırmasıdır.

Tezkiye: Arınmak demektir. Peygamberlerin önemli vasıflarından biri olan tezkiye insanlara güzel ahlâk ve erdemli vasıflar kazandırmaktır. Yani onları sâdece öğretmek yetiştirmek değil, eğiterek hayata hazırlamak, kötünden kaçındırmaktır. İnsanın kötü vasıflarından arınması, nefesine karşı iç mücadeleyle ve ciddi bir irade eğitimiyle gerçekleşecek hususiyettir.

“Öğretmen hedefleri olan, derdi olan insandır. Kendisine emanet edilen talebeleri zamanının şartlarına göre değil, talebelerin yaşayacakları dönemin şartlarına göre yetiştirir.”

Öğretmen talebesine bu özgüven ve mücadele azmini aşılmalı, onu bu alanda da başarıya ulaştıracak bir donanıma sâhip kılmalıdır.

Kitâbı öğretmek/talim: Öğretmenin varlık âlemini seyredip, hayatı okumayı öğrettiği, tezkiyeyle iç mücadele donanımı kazandırdığı talebelerine, bundan sonraki süreçte kitabı okumayı öğretmesi, ilmî araştırmalara yönlendirmesi ve ona kendini yenileme alışkanlığı kazandırması demektir. Okumayan, sorgulamayan, muhasebeden kaçınan, meslekî açıdan kendini yenilemeyen insanlar zaman içerisinde heyecanlarını kaybeder ve etkilerini yitirirler. Okuyan ve ilmin yolu âlimleri takip eden insanlar ise işleyen demir gibi işildar.

Hikmeti öğretmek: Hikmet, olayların arka planını, herkesin farkına varmadığı inceliklerini görmek demektir. Hikmete ermek yoğunlaşmakla gerçekleşebilecek bir gönül aydınlığıdır. Hiç kimseye peygamberlerden sonra gökten hazır bilgi gelmediğine göre insanlar, idrak ve irfanlarını geliştirecek ortamlara muhtaçtır.

Öğretmenler, talebelerine insanlığın hikmet mirası olan eserleri okur, okutur, yorumlar ve hikmetli olanı sevdirebilir. Muallimler bu uğurda sabır ve sebat etmekte ve karşılaştıkları sıkıntılara, çileye tâlip olduklarının şuurunda oldukları bilinmektedir.

Hikmete ermek hayatın zorluklarıyla mücadele etmekle elde edilebilecek bir keyfiyettir.

Hikmete ermek hayatın zorluklarıyla mücadele etmekle elde edilebilecek bir keyfiyettir. Bu bakımdan gençleri hayatın zorluklarına karşı dirençli olmaya teşvik etmeli ve çökilen sıkıntıların kendilerini hikmete hazırlayacağı onlara anlatılmalıdır. Hikmete talip olmak büyük bir hayra talip olmak demektir.

Çünkü kime hikmet verilmişse ona büyük bir hayır verilmiştir.

Öğretmen hedefleri olan, derdi olan insandır. Kendisine emanet edilen talebeleri zamanının şartlarına göre değil, talebelerin yaşayacakları dönemin şartlarına göre yetiştirir. Onları eğitmenin derdine düşer. Nasıl çiftçi ektiği tohumun derdine düşerse öğretmen de talebelerinin derdine düşer ve onları kurda kuşa yem etmez. Eğitimci talebesinde sağlam bir vicdan inşa etmeye çalışır. Eğitimcinin kalitesi yetiştirdiği talebelerinde görülür.

Gerçek eğitimci düzgün karakteri, hikmetli sözleri ve erdemli yaşantısı ile insanların gıpta ettiği, güvendiği, arkasından yürümenin bahtiyarlığını hissettirendir. Ne mutlu o muallimlere.



KÜLTÜR BAĞLAMINDA DİLİN ÖNEMİ

Dil, bilgi aktarımında kullanılan bir araçtır. Dil sayesinde nesilden nesile düşünce ve bilgiler nakledilir. Tarihten günümüze insanların medeniyet, kültür, müzik, sanat ve edebiyat alanındaki seviyeleri kullandıkları dil sayesinde gerçekleşmiştir.

Malumdur ki bir dilin kurallarına uygun ve muhatabın anlayabileceği bir şekilde kullanılması, 'edebiyat' kavramıyla ifade edilir. Edebiyat ise, 'edeb' kelimesinden alınmadır. Büyüklerimizin 'edeb yâ hû!' demeleri bu anlamda manidardır.

Öyle sözler vardır ki dilimizde âdemi adam eder, öylesi de vardır ki insanı rezil ve perişan eder. Kişinin kültürel seviyesini, düşüncesini ve niyetini konuştuğu sözler ele verir. Bunun içindir ki "Hayvanlar koklaşa koklaşa, insanlar konuşa konuşa anlaşır." denilmiştir.

Dil Bireysel Sorumluluktur.!

"Söz ağızdan bir kere çıkar." vecizesi, sözü telaffuz etmeden önce iyice düşünüp lafın nereye varacağını hesaplamamız gerektiğini bizlere anlatmaktadır. Ne dediğini bilmeyen

veya "ağızdan çıkan kulağı duymayan" öyle potlar kırar ki özür dilemekle bile telafisi olmayan sonuçlar doğurabilir.

Dini açıdan meseleye baktığımızda 'elfâz-ı küfür' diye ifade edilip de telaffuz edildiğinde kişiyi dinden çıkaran sözlerin sorumsuzca söylenen sözler olduğunu görürüz. İncamıza göre düşüncesinden bile hesaba çekilecek olan insanoğlu, ağızdan çıkan her sözden de sorumlu tutulacaktır. Örneğin küfür ve hakaret nasıl ki insana dinî açıdan bir mesuliyet yüklüyorsa hukuksal açıdan durum aynıdır.

Bölgesel ağız farklılığı toplum nezdinde makul görülebilir ancak eğitim ve öğretim dili, kurallarına uygun bir tarzda kullanılmalıdır. Sokak dilinin, özellikle de gençlerin sosyal paylaşım ağları üzerinde kullandıkları argo içerikli bir dilin eğitim öğretim kurumlarına kadar taşınmasına asla müsaama edilmemelidir.

Konfüçyüs'e sormuşlar, bir ülkeyi yönetmeye çağrılıysanız yapacağınız ilk iş ne olurdu diye. Şöyle cevap vermiş: "Eğer dil kusurlu olursa düşünce iyi anlatılamaz, düşünce iyi anlatılmazsa yapılması gereken işler doğru yapılamaz. Ödevler gereği gibi yapılmazsa töre ve kültür bozulur. İşte bunun içindir ki hiçbir şey dil kadar önemli değildir."

Dil Millî Sorumluluktur.!

Dil, fert için olduğu kadar millet için de önemli bir ilkedir. Dil, milleti şekillendiren ve ona şahsiyet veren kültürün, tarihi asırlardan günümüze ve yarınlara geçişini sağlayacak olan bir araçtır. Bu bakımdan dilin yapısı, işleyişi, ifade gücü ve niteliği bir milletin varlığı için son derece önemlidir. Millî birlik ve beraberlik, ancak toplum fertlerini birbirine bağlayan dille sağlanabilir.

Küreselleşen çağdaş dünyada diller arası etkileşimin ötesinde yeryüzünde egemen olan güçler, her türlü araç gereci kullanarak kendince dil üzerinde kültür emperyalizmine dayalı bir hegemonya oluşturmuştur. Medya dilinden tutun da sinema, tiyatro ve akademik çalışmalardaki dil ile dükkân ve mağaza isimlerine kadar sirayet eden bir bozulma söz konusudur. Bu da yabancılara ciddi bir derecede öykünme olduğunu göstermektedir.

Kullandığı dili eğitim öğretim kurumlarından değil de başka kanallardan alan bireylerin kullandığı birçok sözcük,

kavram ve ifade gerçekten bir garabeti oluşturmaktadır. gençler arasında yaygın kullanılan “Kanka, kanki, kankiş, Anam avradım olsun, Kuzen, Kelek, Aptal, Manita, On numara, Madara, Üç buçuk atmak, Cavlamak, Hırbo, Kokoz, Nanay, Şinanay, Zamazingo, Zirzop” gibi sözcükleri kültürel seviyenin yerlerde süründüğünün ifadesidir. Ne kültürümüze ne inancımıza ne de örfümüze uymayan bu uyduruk kelimelerle ve argo ifadelerle günlük konuşmasını sürdürenler kendi öz kültürüne, inancına ve tarihine zamanla yabancılaşarak bizzat kendileri yozlaşırlar.

Ülkemizin acı bir gerçeği de ikinci bir yabancı dili yeterince öğretememektir. Bunun sebebinin de kendi ana dilimizi yeterince veremeyişimizdir diyebiliriz. İvedilikle yapılması gereken şey, her kademedeki okullarımızda güzel Türkçemizin, erbabınca en iyi şekilde verilerek çocuklarımızın yetişmesini sağlamaktır. Bu konuda okullarla yetinilmeyip hemen her alanda dilimizin doğru kullanımını pekiştirecek etkinliklere ağırlık verilmesi de oldukça mühimdir.

SON SÖZLER

“İnsan, dilinin altında gizlidir.”
(Hz. Muhammed)

“Dilinizi daima iyi kullanınız. O sizi saadete götürdüğü gibi felâkete de götürebilir.”
(Hz. Ali)

“Dil vahşi hayvana benzer, bir kere bırakırsan bir daha yakalayamazsın.”
(Latin özdeyişi)

“İnsanı dil kıymetlendirir ve insan onunla saadet bulur. İnsanı dil kıymetten düşürür ve insanın dili yüzünden başı gider.”
(Yusuf Has Hacib)

“İnsanın kalbi bir sandıktır; dudaklar onun kilidi, dil ise anahtardır. İnsana o anahtarı iyi muhafaza etmek düşer.”
(Ömer bin Abdülaziz)

Sözünü bilen kişinin, yüzünü ağ ede bir söz,
Sözü pişirip diyenin, işini sağ ede bir söz.
Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı,
Söz ola ağulu aşı, bal ile yağ ede bir söz.

Gel ahi ey şehriyâri, sözümüzü dinle bari,
Hezâr gevher ü dinarı kara taprağ ede bir söz.

Kişi bile söz demini, demeye sözün kemini,
Bu cihan cehennemini, sekiz uçmağ ede bir söz.

Yürü yürü yolun ile, gâfil olma bilin ile,
Key sakın ki dilin ile, canına dağ ede bir söz.

Yûnus imdi söz yatından, söyle sözü gayetinden,
Key sakın o şeyh katından, seni ırağ ede bir söz.
(Yunus Emre)



```
static function day_list() {
    $return = array();
    $result = mysql::query("SELECT * FROM image_date ORDER BY shot_date DESC");

    $tmp_studio_list = array();
    mysql::query("SELECT DISTINCT(studio) as studio");
    $st = mysql::fetch($shots_result); {
        $metadate::day_info($day->shot_date, $studio, $count);
        $list[] = array("studio" => $studio, "count" => $count, "title" => $st->title);
    }
    $st = $tmp_studio_list;
    $shot_date = $day;

    return $return;
}

function day_images_list($date, $studio) {
    global $global_studio_list;
    if(!in_array($studio, $global_studio_list)) die("error studio");
    $date = mysql::escape($date);
    if(mysql::count("image_date", "shot_date" => $date) == 0) {
        $studio = intval($studio);
        $return = array();
        $result = mysql::query("SELECT image_id as image_id FROM image_date WHERE shot_date = '$date' AND studio = '$studio'");
        while($image = mysql::fetch($result)) {
            $image->copyright = metadate::get_copyright($image->image_id);
            $image->models = metadate::get_models($image->image_id);
            $return[$image->image_id] = $image;
        }
    }
}
```

BİLGİSAYAR KODLAMA ve BİLGİSAYAR EĞİTİMİ: ÇAĞI YAKALAMAK

İnternetin 1990'lı yılların ortasından itibaren günlük hayatımıza girmesi ile yaşantılarımız önceki yıllarda görülmemiş bir şekilde değişmeye başladı. Artık yurt dışındaki tanıdıklarımız ile telefonda görüşmek için ayın belirli günlerini beklemek yerine istediğimiz anda internet üzerinden konuşmaya hatta onlarla görüntülü olarak iletişim kurmaya başladık. Gazete almadan bilgisayarımızla haberleri takip edebiliyoruz, televizyon programlarını izleyebiliyoruz. Eskiden evimizin bir köşesinde yüklüce bir yer barındıran koca ansiklopedilere ihtiyaç duymadan güncel bilgiye ulaşma kolaylığına da sahibiz. İnternetin hep olumlu yönlerinden bahsetmeyelim tabi. Her teknolojik ürünün olumsuz tarafları olduğu gibi internetin de bu denli hızlı yayılması ile birlikte birçok olumsuz etken çocuklarımızı tehdit etmeye başladı. Bu nedenle, evimizin içine kadar giren görünmez düşmanlardan çocuklarımızı korumak zorundayız.

2010'lu yılların başlarında hayatımıza tablet ve akıllı telefonlar girdiğinde artık teknoloji her an yanımızdaydı. Teknolojiyi hayatımızın değişmez bir parçası haline getirmek yeni bir sektörün oluşmasına ve hızla büyümesine neden oldu. Bu sektör, merkezinde bilgisayar programlamayı yoğun bir şekilde barındıran bilgi teknolojisidir. Peki, nedir bilgisayar programlama (ya da kodlama)? En basit ifadeyle kodlama, bilgisayarlara adım adım ne yapacağını belirten komutlar bütünüdür. Bilgisayar programcıları, bilgisayarın bir problemi çözmesi ya da bir görevi yapması için kod yazar. Örnek olarak, bir havayolu şirketini temsilcisini arayıp sizin için önümüzdeki hafta sonu belirttiğiniz saatte Ankara-İstanbul arası bir uçak bileti rezervasyonu yapmasını isterseniz, uçaktaki müsaitlik durumunu bildiren ve en uygun fiyatı size sunan şey bir bilgisayar programıdır. Ya da bir eczaneye girip TC kimlik numaranızı söylediğinizde geçmiş has-

tane ziyaretleriniz ve kullandığınız tüm ilaçlar bir bilgisayar programı sayesinde ekrana satır satır dökülür.

Bilgisayar programları artık sadece şirketlerin değil, aynı zamanda insanların da ihtiyacı haline gelmeye başladı. Bunun sonucunda, doğru kodlama bilen insanlara duyulan talep de arttı. Verilen bir problemi, bilgisayarın doğru bir şekilde çözmesini sağlayacak şekilde kod yazmak tek başına doğru kodlama değildir. Peki doğru kodlama ne demektir? Doğru kodlama, problemin doğru olduğu kadar hızlı ve hafıza-verimli bir şekilde bilgisayar tarafından çözülmesini de sağlamaktır. Yani elinizdeki kaynakları en etkin bir şekilde kullanarak kodlama yapılabiliyorsanız, doğru kodlama biliyorsunuzdur. Örnek olarak, bilgisayarda karşılaşılan en temel problemlerden biri istenilen bir kelimeyi ya da bir sayıyı büyük bir küme içinde arama problemi. Eczane örneğimizde, TC kimlik

numaranızı söylediğinizde 100 milyon civarı TC kimlik numaraları içinde sizin numaranızın aranması ve hızlı bir şekilde bulunması önemlidir. Eğer girilen TC kimlik numarasını sırasıyla veri tabanında kayıtlı olan her bir TC kimlik numarası ile karşılaştırıyor diyorsanız, programınız doğru bir şekilde çalışsa bile hiçbir işe yaramayacağını size garanti veririm. İki numarayı karşılaştırmak saniyenin on binde birinde olsa dahi, yani on bin tane sayıyı sadece bir saniyede karşılaştırabilseniz bile programınızın kayıtlı TC kimlik numaralarının sadece yarısında arama yapması için bile yaklaşık 1.5 saat beklemeniz gerekir.

Dünyada birçok ülke doğru kodlamanın öğretilmesi için üniversite eğitimine kadar beklemeyiz. Okullarda ilk, orta ve lise düzeyinde verilen kodlama eğitiminde öğrencilere kendi web sayfalarını nasıl tasarlayacakları, basit uygulama oluşturma ve temel bilgisayar yazılımlarının tanıtımları yapılmaktadır. Kodlama sadece bilgisayar ya da yazılım mühendisi olarak ileride çalışacak kişiler için gerekli değil elbette. Dünyanın nasıl şekillendiği hakkında bilgi sahibi olmak isteyen ve teknolojiye ilgi duyan herkesin öğrenmek isteyebileceği bir şeydir. Gallup (<https://www.gallup.com/home.aspx>) tarafından yapılan araştırmalara göre, Amerika'daki ilk, orta ve lise düzeyindeki okulların yaklaşık %40'ının kodlama dersleri verdiğini görüyoruz. Bu oranın sadece birkaç sene önce %25 civarında olduğu göz önüne alındığında kodlama eğitimindeki bu artışın önemli olduğunu görebiliriz. Avustralya ise STEM (Science (bilim), Technology (teknoloji), Engineering (mühendislik), Mathematics (matematik)) eğitimine yatırım yaparak ülke genelinde kodlama derslerinin zorunlu olması için çalışmalar yapmaktadır. Diğer taraftan Birleşik Krallık'ta 2014'den beri 5 yaş ve üzeri çocuklara kodlama temelleri öğretilmektedir.

Peki neden kodlama eğitimine bu denli bir yatırım yapılıyor? Şöyle anlatalım: akşam evde canınız sıkıldığında öylesine baktığınız facebook'un piyasa değeri, Türkiye'nin en büyük şirketinin pi-

yasa değerinden yaklaşık 50 kat daha büyük. Başka bir deyişle, Türkiye'nin en büyük 50-60 şirketini sattığımızda bir tane facebook alabiliyoruz sadece. Bu kesinlikle üzerinde durulması ve düşünülmesi gereken bir gerçek. Güzel bir fikir, doğru zamanlama ve girişim ile önemli adımlar atılabilir. Üstelik bir yazılımı hayata geçirmek için mesela inşaat sektöründe olduğu gibi çok yüklü yatırımlara da ihtiyacınız yok.

Eğer bu yazıyı bir öğretmen olarak okuyorsanız somut olarak şunları yapabiliriz:

- Kodlama eğitimi vermeden önce kendimizin kodlama temellerini anlamamız gerekmektedir. Bilgisayar derslerini ofis programları vb. ile geçiştirmemiz gerekiyor.

- Bunu birçok bilgisayar öğretmeni arkadaşım duymuştu. Laboratuvar ortamının eksikliği, yetersiz altyapı, bilgisayar derslerinin veliler ya da okul idaresi tarafından gereksiz görünmesi vs. gibi sorunlarla karşı karşıyayız. Ancak haftada bir saat doğru verilen bir dersin öğrencilerde ufuk açabilme ihtimalini göz ardı etmeyelim.

- Okulların başarısını tıpa yerleştirilen öğrenci sayısı ile ölçmemeliyiz. Unutmayalım, üniversite sınavında ilk 10'da bile olsanız tıp doktoru olarak en lüks hastanede yaptığınız apandist ameliyatı Anadolu'nun herhangi bir ilçesindeki apandist ameliyatından farklı olamaz. Ancak bir mühendis olarak yaptığınız bir buluş ya da bir fikir sayesinde dünyanın her yerinde önemli bir çığır açabilirsiniz.

Bu yazıyı eğer henüz meslek seçimi yapmamış bir öğrenci olarak okuyor-

sanız bu durumda bilgisayarın oyun, müzik, film ve eğlenceden ibaret olmadığını anlamamız gerekiyor. Ülke olarak bu sektörde hizmet alan kişilere değil, hizmet sağlayan kişilere ihtiyacımız var. Boş zamanınızda bilgisayar başında vakit geçiriyorsanız, kodlamaya eğlenceli bir giriş için MIT'nin (Massachusetts Institute of Technology) Scratch (<https://scratch.mit.edu/>) sayfasını ziyaret edebilirsiniz.

Son olarak, bu yazıyı bir veli olarak okuyorsanız, çocuklarınıza bilgisayar alarak onları başıboş bırakıp iyi şeyler olacağını umut etmek sanırım kimsenin izleyeceği ve isteyeceği bir yol olmaz. Çocuklarınıza doğru yolu göstermek ve onlara aslında internetin bilgiye erişim için harika bir yol olduğunu göstermeliyiz. Düşünsenize, dünyanın en iyi üniversitelerinin derslerine hiçbir ücret ödmeden kolayca erişebiliyorsunuz. Bunu anlayıp çocuklarınıza anlatabilmemiz oldukça önemli.



Bir uyarı ve bir anı ile yazımı bitiriyorum. Bilgisayara karşı olan ilginiz hiçbir zaman bizi sosyal hayattan koparmamalı. Kodlamada oldukça ileri düzeyde olan lise öğrencileri ile birlikte bir programlama yarışması için yurt dışına gitmiştim.

Programlama yarışmasında istedikleri sonucu almayan öğrencilerin, yarışmadan sonra ülkenin en güzel yerlerini görmek için istekli olmadıklarını ve otelde kalarak bilgisayarları başında vakit geçirmek istediklerini hatırlıyorum. Belki de hayatınızda bir kez geleceğiniz bir yeri gezmek yerine bilgisayara bağımlı olarak yaşamak gerçekten çok kötü bir durum. Özetle; yaptığımız her işi doğru zamanda ve kararınca yapmalıyız.



AÇIK YÜREKLİLİK ve ZİHİN AÇIKLIĞI

Eğitimin özüne ilişkin açık yüreklilikle bir değerlendirme yapmak için zihin açıklığı gerekiyor. Bu gerekliliği temin için her eğitim-öğretim yılı başlangıcında yapılan dua; “Allah zihin açıklığı versin” oluyor. Bu dua kabul olunca, zihin açıklığının anahtarı olan; eleştirel düşünce kabiliyeti devreye giriyor. Bu kabiliyeti herkes için devreye alacak bir müfredata sahip miyiz? Maalesef sahip değiliz çünkü eleştirel düşünme becerisini hızlı test çözme kabiliyetinden daha önemsiz kabul eden bir eğitim sisteminin ese(i)riyiz.

Bir öğrencinin geleceği; yılsonunda yapılan birkaç saatlik sınav stresine mahkûm edilmemelidir. O halde; bilgi sorumlu kılmalıdır. Bunun için önce bilginin “hâl dili”ne dönüşmesi gerekiyor. Hâl dili, önce yeni bir bakış açısı, sonrasında davranış biçimini değiştirecek

seçenekler sunar. Zorlamaz, ikna eder. çünkü, en önemli mesaj insanın kendisidir. Bu mesajı vererek öğrencilerin hayattan koparılmasına dur diyecek bir içerik aranıyor. Bu içeriği üretecek eğitim süreci, her bir öğrencinin kişisel özelliklerini göz önünde bulundurmalı ve potansiyelini açığa çıkarmalıdır.

Bu noktada öğrencilerin, ihtiyaç duydukları sosyal, kültürel, sanatsal ve sportif alanlardaki etkinliklerin de müfredat gibi yıllık planlanması önem arz etmektedir. Bu ise ihtisaslaşmaya ve yeteneklerin geliştirilmesine verilecek önemle gerçekleşebilir. “Gaziantep’te gastronomi, Konya’da tarım, Ağrı’da hayvancılık, İzmir’de turizm, Zonguldak’ta madencilik, Karadeniz Bölgesi’nde balıkçılık, Akdeniz Bölgesi’nde spor ve Marmara

Bölgesi’nde teknoloji ve Ar-Ge liseleri gibi bölgesel özellikler dikkate alınarak” özel eğitim veren kurumlar açılmalıdır.

Eğitimcileri sadece alan bilgisine dayalı değil, farklı alanlarda yetkinliklerine kapı açacak bir biçimde yetiştirmeliyiz. Çünkü milenyum kuşağı; “anlatma, göster” diyor ve anlatan değil, yaşayan ve örnek olan rol-modeller bekliyor. Parçadan bütüne giden bir metotla ve bunu besleyecek bir multi-disipliner bir yaklaşımla yol alabilirsek, öğrencilerimizi hem zihin hem de yürek açıklığına kavuşturabiliriz. Zihin açıklığı, merkezîyetçi anlayışın dışında kalmayı başarabilen ve öğretmenlerine özerk bir alan açabilen kurumlarla karşılanabilir. Bu gerçekleri velilere açık yüreklilikle anlatabilecek kurumlar aranıyor?

KLİMA



HAVALANDIRMA



MÜHENDİSLİK



İNSAAT



Yusuf AKSU
Yönetim Kurulu Başkanı

Yakup AKSU
Şirket Müdürü



SHARP

GENERAL

Panasonic



Tronic

Midea

Samur

DENKI

SİGMA

Merkez: Gaziler Mah. Issıkgöl Cad. No:32 Gebze/KOCAELİ
Tel : +90 262 642 32 64 - 643 80 46 Fax : +90 262 642 32 67
E-mail : info@uzunark.com

Şube: Postane Mah. Fevzi Çakmak Cad. Dalgakıran Sok. No:2/B Tuzla / İSTANBUL
Tel : +90 216 701 20 16
E-mail : tuzla@iklimsa.com Web : www.uzunark.com



BİR KAVGANIN ORTASINDA İMAM HATİP OKULLARI

Ülkemizin köklü eğitim kurumlarının başında hiç şüphesiz imam hatip okulları gelmektedir. Türkiye’de din eğitiminin, din-devlet ilişkilerinin problem ve imkânlarını göstermesi bakımından dikkat çekici bir örnektir bu okullar.

İmam Hatipler Tarihi

İmam hatip okullarının tarihi Cumhuriyet öncesine dayanır. Osmanlı’nın son dönemlerinde imam hatip ihtiyacını karşılamak için açılan medresetü’l eimmeti ve hutaba’lar, medresetü’l vaizin ile birleştirilmiş ve medresetül irşad ismini almıştı. Bu okulların ömrü 1924’te çıkan Tevhidi Tedrisat Kanunu’na kadar sürdü.

Tevhidi Tedrisat Kanunu’nda “Maarif Vekâleti, yüksek dinîyat mütehasısını yetiştirmek üzere Darü’l Fünun’da bir ilahiyat fakültesi tesis ve imamet, hitabet gibi hidemat-ı dinîyeninin ifası va-

zifesiyle mükellef memurların yetişmesi için de ayrı mektepler küşad edecektir.” maddesi yer almıştı. Bu maddeyle yasal bir zeminden hareketle 29 adet imam hatip okulu açılmış ve eski öğrenciler bu okullara devam etmişti. Her geçen yıl okulların sayısı azaltılmış ve 1930’da ise imam hatip okulları tamamen kapatılmıştır. 1931-1949 arası dönemde din eğitimi veren resmi kurumlar yoktur fakat bu hizmet dine gönül vermiş (dine gönül vermeyen mümin olur mu?) eski müftü, medrese hocaları, ehli tarik kim-seler eliyle sürmüştür. Yıllar geçtikçe toprağında altındaki hoca sayısı, toprağın üstündeki sayıyı geçince ülkenin imam hatiplere olan ihtiyacı bariz hâle gelmişti. Ahmet Hamdi Akseki Hoca’nın yazdığı meşhur din eğitimi raporu bu durumun şahididir.

Bugünkü imam hatip okullarının resmi kuruluş tarihi 17 Ekim 1951. Tevfik İleri’nin Millî Eğitim Bakanlığı döneminde Celal Hoca lakabıyla maruf, o dönemin tanınmış münevver muallim-

lerinden Celaleddin Ökten’in yoğun uğraşları, Başbakan Adnan Menderes’in de destekleriyle açılmıştı imam hatip okulları. İlk başta sekiz ilde açıldı: Adana, Ankara, Isparta, İstanbul, Kayseri, Konya ve Maraş.

Yaşı yetmişlerde olmasına rağmen bu okulların açılması için hem madden hem manen büyük gayret gösteren merhum Celaleddin Ökten imam hatip okullarının gayerini şu sözlerle açıklıyordu:

“Modern ilimlerle mücehhez, asrın ihtiyaçlarını müdrik, şarkı ve garbı iyi bilen tavizsiz fakat müsamahakâr, münevver din adamı yetiştirmek”

1973’e kadar imam hatip okulu diye bilinen bu okullar Bakanlığın çıkardığı bir yönetmelikle imam hatip lisesine dönüştürüldü. Bu yıldan itibaren imam hatip liselerine olan ilgi kat be kat arttı. İmam hatip lisesinde (ortaokulla beraber) 7 yıl okuyan bir genç o zamanki

adıyla yüksek İslam enstitüsüne girebiliyordu. 80 öncesi dönemde ise imam hatip ve yüksek İslam enstitüleri sağ-sol çatışmalarının en az olduğu ya da hiç yaşanmadığı yerlerdi.

28 Şubat ve İmam Hatipler

İmam hatip liselerinin tarihi, kara siyasanın bilfiil müdahil olduğu problemlerle doludur. Bunun en acı örneği ise 1998'de orta kısımlarının kapatılıp katsayı adaletsizliğinin başlaması oldu. Aynı yıl binlerce insan, çocuğunun kaydını o okullardan aldı. Çünkü o malum süreç imam hatip liselerini tehlikeli görmüştü.

Katsayı engeli diğer meslek liselerine de uygulandı. Süreci yönetenler imam hatipleri bitirelim derken meslek liselerini de en vasat lise hâline getirdi. Yani ülkemizde bir kavga yaşanıyor ve kavganın merkezinde halkın, çocuklarının din bilgisi olsun diye gönderdiği imam hatip okulları vardı. Bu süreçte imam hatipler ya da başörtüsü öne sürüldü fakat geride çok daha farklı şeyler oldu. Bankaların boşaltılması, krizler, maneviyatsızlığın açtığı derin yaralar... Bu yaraları hâlâ ülke olarak saramadık.

28 Şubat sürecinde bir kavganın ortasında kalan bu okullar çok yıpratıldı. Belki de amaç 1930'da olan şeyi tekrarlamaktı. Olmadı.

2011 Sonrası

Aradan yıllar geçti. 2002'de iktidar değişikliği oldu. 2010'a kadar dindar tabanın talepleri "şimdi olmaz sonra" denilerek ertelendi. 2011'den itibaren katsayı engeli kaldırıldı, imam hatiplerin orta kısmı açıldı. İmam hatip liselerinin sayısı on binleri buldu. Fakat kavga yine bitmedi.

Mevcut siyasi yapı imam hatip okullarını teşvik etti. Bazı siyasi etkinliklerde imam hatip öğrencilerinin en önde yer alması devlet-egitim-siyaset ilişkisinin sorgulanmasına neden oldu.

Bu okulların çoğaldığı dönemde iki farklı grup çıktı ortaya. Biri sadece imam hatiplerin başarısını görüyor ve onu manşete çekiyordu. Diğer taraf ise bazı imam hatip talebelerinin üniversite sınavında başarısız olmasını iş-

tahta haberleştiriyordu. İmam hatipler üzerinden yapılan siyasi bir kavgada en çok yumruğu yiyen bu okullar ve o okullarda okuyan talebeler oluyordu. Mezkûr okullarda çalışan öğretmenleri de bu listeye dâhil edebiliriz.

Kavganın Arasında Diğer Okullar

Ya diğer liseler, onlara ne oldu bu süreçte? Meslek liseleri en büyük darbeyi "kurunun yanında yaş da yanar" sözünü hatırlatırcasına 28 Şubat döneminde yemişti. O gün bugündür belini doğrultmadı. Bakanlık da bu okullara giden öğrenci profilini biraz daha yüksek seviyeye çıkarmak ya da okulları daha cazibeli hâle getirmek için ciddi bir adım atmadı. Fen liseleri ve proje imam hatip liseleri bir de yedek olarak düşünülen sosyal bilimler liseleri... Ne varsa bunlarda vardı. Gelecek bunlarda idi. Son gelen ortaöğretim yerleştirme sistemi ile diğer liselerin akademik başarı olarak en iyisi olan Anadolu liseleri de geriye doğru çekildi. Bu durum iktidar partisine duyulan tepkiyi artırdığı gibi imam hatip düşmanlığını da iyice körükledi. Dinle problemi olan hasta ruhlu gazeteciler, bu nefreti daha da artırdı. İmam hatiplilerden "dindar ve kindar gençlik" diye bahsetmeye başladılar.

Yakın bir zamanda ÖNDER'in imam hatiplere bakış adlı araştırmasında birtakım iktidar karşıtlarının aynı zamanda imam hatip okullarına da problemli baktığını görüyoruz. Elbette dinî çağırış-tıran her şeye menfi bir gözle bakanlar olacaktır fakat mevcut eğitim felsefesinin imam hatiplere yüklediği anlamın da sorgulanması gerekir.

Kavga Din Eğitime Zarar Veriyor

Kara siyasanın kucağına itilmiş imam hatip okullarının hali pür melali böyle. İmam hatip lisesinden mezun olmuş ve hali hazırda severek isteyerek imam hatipte çalışan / çalışmak için bu oku-

lu tercih eden biri olarak tüm bu olanlar ülkemizin ve eğitimin geleceğine dair karamsar olmama neden oluyor.

Oysa bilmemiz gerekir ki;

1. Din yani İslam bu ülke için varoluşsal bir gerçekliktir. Olmazsa olmaz. Laik ya da seküler dünya görüşüne mensup olan siyasilerin/aydınların/yazarların/vatandaşların da bu gerçeği görmesi, içinde yaşadığımız coğrafyanın dinî değerlerine bigâne kalmaması gerekir.

2. Madem din bir gerçeklik, yarınki Türkiye'yi bırakacağımız gençlere sağlam bir din ve kültür eğitimi vermek sadece ailelerin değil bu devletin de başta gelen vazifesi olmalıdır. Gençlerimiz ülkemizin tarihini, coğrafyasını, nehirlerini, iklimlerini, dağlarını, ovalarını öğrendiği gibi dinî değer ve kültürünü asgari düzeyde dahi olsa bilmesi Türkiye'nin hayırınadır.

3. Din eğitimi veren kurumlar da diğer okullar da bu devletin ve bakanlığın bünyesinde hizmet vermektedir. Okulları yarıştırmak, birini tutup diğerini önemsemek çok anlamsız bir şeydir. Bu yarışın sosyal-kültürel menfi sonuçlarının olacağı bilinmelidir.

4. Din eğitimi veren kurumları mevcut iktidar açtı diye o kurumlar kötü olmaz. O kurumların farklı siyasi amaçlar için kullanılması elbette eleştirilmelidir fakat hepten bu kurumlar üzerinden islamofobia yapmak çok çirkin bir davranıştır. Millet de tarih de affetmez.

5. İmam hatip okullarının farklı bir isim verilerek yeniden güncellenmesi gerekmektedir. Bu okullar ilk başta din görevlisi ve hatip yetiştirmek için açılmıştı. Fakat bugün vatandaşların bu okulu tercih etmesinin ana nedeni din derslerinin daha fazla olması. Bu amaçla imam hatip okullarına daha farklı bir isim verilebilir. Ayrıca tüm okullarda vatandaşların isteği doğrultusunda dinî yoğunluklu eğitime geçilebilir.





HAPİSHANEME HOŞ GELDİNİZ

Sadece akşamları, İstiklâl Marşımız ile akşam 7.00'de başlayıp yine İstiklâl Marşı ile saat 00.00 olduğunda ekranı kararan TRT izledik: Altı milyon dolarlık adam, en macera Amerikan dizisi, Fury bir at hikâyesi, lassy Arı Maya yanında cabası... Günümüz bozuk(!) Türkçesi ile borusu.

Daha o yıllardan başlamış yabancı istilası ve bizde bir özen-ti pir özenti. Düşünlerde gençler disko dedikleri garip ama coşkulu ecnebi oyunları oynar, birbirlerine "bak gördün mü en iyi diskoyu ben yaptım" derken hem kendilerine hem topluma yabancılaştıklarını görmezden gelirlerdi. Hele o yıllarda bir yabancı turist görmüş olmasınlar; saçlar anında yeniden taranır, kot pantolonlar sadece onlar için giyilir, bir de önlerinden geçip onlardan gülümseme aldıkları zaman "beni beğendi evet beni beğendi" sevinci ile kimliksiz ve hâlsiz uçuşa geçerlerdi bazıları. Oysa ne büyük gaflette idiler. "Kâfirleri dost edinenler onların yanında izzet, şeref mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah'a aittir." [Nisa 139] Ayeti kerime bütün içinde bulundukları hâli olduğu gibi anlatmaya yeterdi.

Nereden bilecektik en saf, en temiz, en Batılı yerimizden vurulacağımızı. Kimliksizliğin vermiş olduğu karakter boş-

luğunun yabancı hayranlığımızla dolacağını. Gel zaman git zaman kanallar çoğaldı. TRT'ye rakip ilk kanal gece yarısı İstiklâl Marşı okutmak yerine yarı çıplak bir kızcağızı oynatıyordu. "Türkiye çağ atladı." nutukları ile inlerken meydanlar yıl 1990, zihinler boş, amellerde bir şeyler noksan.

Dolması gerekiyordu boşalan zihinlerin zehirli şırıngaları. Enjekte edildikçe yaşamın sınıf atlaması gerekiyordu, oturulduğu yerden hiçbir çaba sarf etmeden. İnsanlarda kanaat bozulmuş, şans oyunlarına ümit bağlamak tavan yapmıştı. Hatta piyasa uyanıkları kaynanalar dizisinden bir oyuncu ile anlaşıp Mısır Kraliçesi Nefertiti başlıklı heykelcikleri uğur getirsin diye satıyorlar, sattıkça satıyorlardı. Halk bir yandan şans, bir yandan kumar, bir yandan şirk batağına daldıkça dalıyor; onların bu çılgına dönmüş dünya şehvetleri fırsattan kendine haramdan harem kurmak isteyen kişilerin ortaya çıkmasına neden oluyordu.

Şans oyunlarından, kumardan, fırsatlardan kaybettikçe kişiliğimizden de bir şeyler kaybetmeye başlamıştık farkına varmadan. Cuma namazlarının konusu "Ağaç Sevgisi" ile "Hayvan Sevgisi"nden bir tık öteye geçmiyordu. Anlatılmıyordu haramlar; içki, kumar ve faiz. Şans oyunlarının millî bir haram olduğu gerçeği.

Oysa gerçek Kur'anı Kerim'de haykırıyordu: "Ey İnananlar, içki, kumar, tapınılmak için dikilmiş taşlar (putlar), fal okları ancak şeytanın işinden birer pisliktir. Bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz." [Maide 90]

Yıl 1996. Türkiye ilk kez Prof. Dr. Necmettin Erbakan hocayı başbakan olarak tanıma fırsatı buldu. Önce D8'ler kuruldu. Hepimizin bildiği gibi tek cümle ile İslam Birliği idi kurulan.

Ardından darbe... Büyük umutlarla girildi yeni ikinci bin yıla. Yıl 2000. o gün doğanlar bugün on sekizler. Çanakkale'ye giden on beşlik kahraman yeni tüylü ecdadımın yerini, kariyer hırsı ile okula bağımlı olan, başarısızlık ve sevgisizlik nedeni ile maddeye bağımlı olan, kendine güven kaybı nedeni ile aileye bağımlı olan bir gençlik aldı şimdi.

Okullar ve ofisler başarı bağımlıları için, parklar-arka sokaklar madde bağımlıları için, aileler güven kaybı yaşayan gençler için hizmet veriyor. Ve bir gençlik bağılıyor: "Ben kimim ve nerdeyim?"

Ebeveynlerin dünyalık hırsı ile gençlerin materyalist şehveti birleşince ortaya et ve kemik yaratılışlı ruhundan haberi olmayan bir nesil çıktı. Başörtülü olanların sayısının artmasıyla birlikte başörtülü deist ve diğer dalalet içinde olan gençlerinde sayısı artmaya başladı. Gençlerde maneviyatın yerini çıkar mühendisliği davranışları aldı. Gerçek niyetlerini saklayıp maneviyatçı görünümlü yine kimliksiz ve kişilişiz kişiler ortaya çıktı.

Bence asıl sorun burada başlıyor. Nasıl bu kadar hızlı çoğaldılar? Gençliğe adım atılan yer, okullarımız. Okullarımızın gençlikten beklentileri akademik başarı. Akademik başarı ile birlikte kabul ve ret arasındaki duygu ise değerlilik ile değersizlik gibi iki keskin uçta cereyan etmektedir. Gençliğimiz akademik başarı sonucu elde edeceği yaşam ile dünya sevgisini artırırken elde edemediği başarı sonucu dünya küskünlüğünü artırıyor. Oysa bil-selerdi kalplerin ancak Allah'ı (cc) anmak ile mutmain olacağını düşünmezlerdi ne şehvete ne yeise.

Siyah Beyaz TRT gençliğinin yerini bol ekranlı, internetli, sosyal medya gençliği alırken mazide kaldı bir dize: "Demir ağlarla ördük, anayurdu

dört baştan." Değişti şimdi "İnternet ağları ile ördük dünyayı sil baştan." oldu.

Gençlik düştükçe düştü bu ikinci bin yılın en büyük sinsi tuzağına, internete açıldığı kadar açılmadı en yakından en uzağa hiçbir kimseye. Okullarda bilgisayar destekli eğitim, evlerde sosyal medya evlere şenlik ve biz hazırlıksız yakalandık haberleşme ve iletişim teknolojilerindeki bu ani hızlı değişime. Yararından çok zararını görmeyi tercih ettik çünkü içimizdeki değersizlik bilinci alt üst etti istikamet il-kemizi. Allah ve Resülü'nün muhabbetini vermedikçe gençlere, bu vebal bizi ahirette gençlikle birlikte hepimizi yakar.

"Okullar ve ofisler başarı bağımlıları için, parklar-arka sokaklar madde bağımlıları için, aileler güven kaybı yaşayan gençler için hizmet veriyor. Ve bir gençlik bağılıyor: "Ben kimim ve nerdeyim?"

Oysa gençler izzet ve şeref sahibi olmak için akademik başarı ile zenginlik isterken ne büyük bir gaflet içinde olduklarını hiçbir zaman bilemeyecekler. Çünkü biz onlara, izzet ve şerefin kime ait olduğunu, "İzzet ve şeref isteyen, bil-sin ki izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır. [Fatır 10] ayeti ile öğretebilseydik onlar ne kadar zayıf ve değersiz bir kul olduklarının bilin-cinde olacaktı.

Tek derdi üstünlük kurmak olan bir nesil ile üstün olamadığı için sapkın, küskün, bağımlı bir neslin tam ortasında kalırken gençliğimizi kendi dünyalık şehvet duvarlarından bir hapishaneye tıktık itiş kakış. Gardıyanı şehvet, kalbi gaflet, yaşamı ibret olan bir hapishane...

Bizi ebeveynlerini karşılıyorlar kapıda, "Hoş geldin hapishaneme!" dercesine. Düşünce gayretinde olsalardı bir özgürlük arayışında kesişecekti yollarımız. Ya bizde o hapishaneye gireceğiz ya da evlat sevgisinden mahrum, gençlik nimetinden habersiz son nefesimizi vereceğiz.





GERÇEK GÜNDEME GEÇEBİLİYOR MUYUZ?

Ülke ve dünya gündemini iyi kötü her birimiz takip ediyor, gelişen meselelerle yakından ilgileniyoruz. Tabii ki son aylarda ülke gündemimizin en başında ekonomik kriz var. Uğradığımız iş yerlerinde de bunun yansımalarını çok net bir şekilde görüyoruz. Medya organları hemen her gün krizi önlemek için alınan tedbirlerden bahsediyor.

Bu arada iç ve dış politikaya yönelik konuların neredeyse klişeleştiğini görüyoruz. Suriye iç savaşı ve Suriyeli göçmenler, terörle mücadele, siyasi çekişmeler, hemen her gün yaşanan kazalar, cinayetler, soygunlar vs. hiç gündemden düşmeyenler. Rutin gündemimin yanında flaş olaylar da var tabii. Uzun bir süre gündemi işgal eden Suudi gazeteci Cemal Kaşıkçı cinayeti, futbolcu veya sanatçıların kusurlu görülen hareketleri ve ardından "Andımız"ın geri getirilmek istenmesi. Görünen o ki küresel ve yerel odaklar her zaman bize konuşulacak bir gündem oluşturmada

bayağı maharetli. Dünyaya hükmetmeye çalışanlar, kendi gündemlerini oluşturur ve oyalama ile dikkat dağıtır. Siyonizm bu arada işlerini yürütür. Her ülkenin kendi özelliğine göre düşmanlar üretir. Bu düşmanlar eliyle gündem oluşur. Ekonomik güç elden gitmemesi için tüm planlar hazırdır. Ömrü Siyonizm'in oyunlarını anlatmakla ve uyarlamakla geçen Merhum Prof. Dr. Necettin Erbakan "İrkçi emperyalist odaklar diyor ki: Müslüman âleminde, bütün gücümüzle ılımlıları çoğaltmamız lazımdır. "İlimli İslam" ile ne anlatılmaya çalışılır? Yani cihat şuuru olmayacak, Hak ve adaleti hâkim kılma gayesi ve sorumluluğu taşımayacak, bozuk ve batıl düzene karışmayacak, Yahudi'ye hizmetçilik yapacak; ama namaz kılacak, oruç tutacak, umreye koşacak... Dünyadaki ve ülkedeki düzeni, Siyonist Merkezler tanzim edecek. Sen sadece Yahudi'ye vergi ve faiz ödeyeceksin, aldığın her malın fiyatının yarısını sömürü sermayesine haraç olarak vereceksin; bir nevi küresel sisteme

demokrat kölelik edeceksin, ama izin verilen ibadetleri de yerine getireceksin... İşte ılımlı İslam dedikleri bu..."(Kanal B Başkent oturumları) diyerek yıllar önce gündeme dikkat çekmiştir.

Ülke ve dünya gündeminden kendi gündemimizi konuşalım. Yeryüzünün halifesi olarak yaratılan biz Âdem'in çocuklarının gündeminde ne var ne yok? Bizim gündemimizde hep rutin işler var elbette. İcra etmekte olduğumuz mesleğimiz, çoluk çocuğumuz, alışverişlerimiz, alacak verecekler, resmî işlemler, hastalıklar, bazılarımızın bağ bahçe işleri, hobilerimiz...

Sonuçta insanoğlunun bu dünyadaki işleri her nedense bir türlü bitip tükenmez. Bir işi bitirmeden başka bir iş hemen onun peşinden gelir, onu bitirdim diyene kadar birkaç tanesi daha çıkar.

Her birimiz sabah yataktan kalktığımızda zihnimizdeki bir sürü gündemle uyanır, güne birçok gâile ile başlarız. Ancak gündeme almayıp ilgilenemediğimiz birçok mesele ise sonradan çıkar gelir bizi bulur. Onlarla yüzleştiğimizde ancak gündemimizin eksik ve yanlış olduğunun farkına varabiliriz.

Günlük işlerin yanında zihnimizi meşgul eden şehir, ülke ve dünya gündemi de bayağı bizi meşgul eder. Kimimiz siyaset, kimimiz ekonomi, kimimiz futbol ve kimimiz de sosyal meselelere kafa yorar, çevresindekilerle bunu konuşur, bununla gündemini doldurur ve böylece akşam eder, bu şekilde kendisini bekleyen gerçeklerden belki çok uzaklarda ömrünü geçirip gider.

Bazılarımız da yaşananlara aldırış etmeyip gerçek gündemden çok uzaklarda hayatına devam eder, olup bitenleri hiç umursamaz. Ülkede ekonomik kriz varmış, trafik kazaları ve hastalıklar sonucunda ölenler varmış, dünya küresel ısınma tehlikesi altındaymış, Afrika'da aç ve susuz insanlar varmış, insanlığı bekleyen çok büyük tehlikeler varmış, asla onun umurunda ve gündeminde değildir bütün bu olup bitenler. Gençlerimizin birçoğu gibi o da sanal bir dünyada yaşamaktadır.

Bir insan ve bir Müslüman olarak öncelikle Yaradanımıza, sonra ailemize, sonra diğer hukukumuz bulunan çevremize ve son olarak devlete karşı sorumluluklarımız var elbette. Bizi yaratan ve yaşatan Rabbimize karşı ibadet yükümlülüklerimiz var öncelikle. Anne, baba, kardeşler, akraba, komşu, dost ve arkadaşlara karşı sorumluluklarımız var. Ülkemize ve devletimize karşı görevlerimiz var.

Bütün bunları gündemimize alıp ona göre bir planlama yapmamız gerekiyor. Rabbimize karşı kulluk görevini hakkıyla yerine getirebiliyor muyuz?

İbadetin sadece namaz, oruç zekât ve hacdan ibaret olduğunu zannedenlerimiz çoğunluktadır sanıyorum. Kaçımız gece yatağa girdiğinde kendi kendine: "Bugün Allah için ne yaptın?" sorusunu sorarak nefsi muhasebesini yapmaktadır? Gün içerisinde ihtiyaç sahibi kaç insana ulaşabildik? Derdi olup da derdine derman arayan kaç çaresizin derdine derman olabildik, kaç yakınımızı ziyaret ettik ya da telefonla arayarak hâl hatırını sorarak sıla-i rahim emrini yerine getirebildik? Yanlış davranışları bulunan, günah işleyen, yanlış yola girmiş kaç bedbahtı gafletten uyandırdık? Allah için kaç ke-lime okuyup öğrendik ve bunu kaç kişiye anlattık?

Hepimiz dünyanın, dünya işlerinin peşinde koşuşturup duruyoruz. Yunus Emre'nin dediği gibi: "Derdi dünya olanın dünya kadar derdi olur." Bizim de dertlerimiz azalacak yerde daha da çoğalarak dünya kadar çoğalıyor ve onların altında kalarak eziliyoruz.

Rabbimiz Kerim Kitabında dünya hayatı için: **"Bu dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir. Ahiret yurduna (oradaki hayata) gelince, işte asıl yaşama odur. Keşke bilmiş olsalardı!"** (Ankebut, 64) diye dünya hayatının değersizliğini buyuruyor.

İmam-ı Cafer (R.A.)'in şu vecizesi bu konuda her şeyi özetliyor: **"Kim şu üç şeye sarılırsa dünya ve ahiret dileklerine kavuşur: Allah'a sığınmak, ilahi takdire razı olmak ve Allah'a karşı hüsn-ü zanda bulunmak."**

Rabbim dünya ve ahiret için çalışmayı dengede tutarak gerçek mutluluğu yakalayıp kurtuluşa erenlerden eylesin. Âmin.

"Kaçımız gece yatağa girdiğinde kendi kendine: "Bugün Allah için ne yaptın?" sorusunu sorarak nefsi muhasebesini yapmaktadır? Gün içerisinde ihtiyaç sahibi kaç insana ulaşabildik?"



KİTAPLARA DA **AKILLI İŞARETLER** KONSUN (ÇOK ...BİİİP... BİR KİTAP!)

Kitaplara da “akıllı işaretler” uygulansın istiyorum. Elbette “akıllı işaretler” dizilerde, filmlerde vb. uygulanır, biliyorum. “Kitaplara da olur mu?” demeyin. Ya da deyin ve birlikte yanıt arayalım.

Gözlerimizi kapatıp hayal edelim şimdi.

Bir öğretmenin “Sevgili öğrenciler, yarın sizden, her birinizden sınıf kitaplığımız için bir kitap getirmenizi istiyorum.” cümlesiyle başlasın hikâyemiz. Öğretmenimiz mesleğini seven bir öğretmendir ve sınıf kitaplığını zenginleştirerek öğrencilerine daha çok kitap okutma derdindedir. 24 öğrencinin her biri bir kitap getirirse her öğrencinin 24 kitap okuma şansı olacaktır. Böyle güzel niyetlerle başlasın hikâyemiz ve bunu duyan okul müdürünün “Çok güzel bir fikir, tüm sınıflarda uygulayalım.” cümlesiyle devam etsin.

Sonra başka bir idealist öğretmenimiz kitap toplama kampanyası başlatsın hatta. Evlerden az okunmuş(!) hikâyeler, romanlar, dergiler gelsin; kitaplıklar dolsun taşsın. Yeni kitapları gören öğrenciler iştahla okumaya koyulsunlar.

Henüz gözlerinizi açmayın sakın ve hayal etmeye devam edin.

Birkaç hafta geçsin aradan ve bir evde geçen konuşmaya kulak verelim şimdi. Bir “Afacan Çocuk” oturma odasında sesli sesli kitap okuyordur, “İlgili anne” de gözü televizyonda oğlunu dinlemektedir.

İlgili anne:

– Aaa! Oğlum, ne ayıp! Uydurma, düzgün oku bakayım. Nereden öğreniyorsun o lafları öyle, cık cık cık!

Afacan çocuk: Kitaptaaaan! deyiverir.

İlgili Anne:

– Ver bakayım şunu. Aaaa! Nereden buldun sen bunu bakayım? Ne ayıp şeyler yazıyooor. Nerden aldın çabuk söyle. Kim verdi bu kitabı sana? Yine kötü abilerle mi arkadaş oldun sen? Onlar mı verdi çabuk söyle?.....

Afacan çocuk : Öğretmen verdi anne. Sınıf arkadaşım İsmail’in babası “Kasketli Ahmet Amca” almış. Okuyan arkadaşlarım çok beğenmişler, çok biiip... bir kitapmış. Bütün arkadaşlarım sıranın kendilerine gelmesini bekliyor. Hem ne olmuş sanki: ...biiip... kocasının baldızı ...biiip... her evde böyle ...biiip... olabilirmiş.

Hikâyemiz bundan sonra biraz “ekşin”lanır. İlgili anne sabah erkenden okula gider, öğretmene çemkirir, “Utanmıyormusun böyle kitapları okutmaya?” gibisinden. Olup biteni zor da olsa anlayan öğretmen, İsmail’in babası Kasketli Ahmet’i çağırır ve sorar:

– Siz nasıl böyle bir kitabı alıp okula gönderirsiniz?

– Ne bileyim içinde küfür olacağını, okumadım ki. Mahallemizin kitapçısı Topsakal Hüsnü’den aldım, getirdim. O da emekli öğretmen yani...

Bu konuşmaları duyan, zaten bu öğretmeni hiç gözüm tutmıyordu lakaplı veli:

– Alooo! Milleeytim mi? Müdürlen görüşseydim. Bizim okulda bir öğretmen ayıplı küfürlü kitap dağıtmıştıydı da.

Bu kadar yeter sanırım. Hayaller aleminden çıkalım. Açalım artık gözlerimizi!

Olur mu bu kadar? demeyin. Belki de çok öğretmen, okul müdürü oynamıştır bu rolleri. İlgili anne sahneye çıkmadığı için, afacan çocuk ve “zaten bu öğretmeni hiç gözüm tutmıydı” lakaplı veliye sahne sırası gelmiyordur, kim bilir?

Olur mu, demeyelim. Kitaplıkları gözden geçirelim. O kadar çok ki olmaması gerekenler. Argo ifadelerin yer aldığı hikâyeler en masumu belki de. Sapık cinsel tercihlerin iyi insan rolü verilmiş karakter ile satırlar arasına sıkıştırılmasına “ne olmuş ki” diyemeyiz sanırım. Aile içi kimin eli

kimin cebinde romanlarına “ne varmış ki” diyebilir miyiz? Görsellerle çocuklarımıza özendirilen Batı medeniyetini(!) göremezsek ayakkabıları ile salonda oturan “firiends”lere kola servisi yapan hizmetçinin “başıörtmeli” görseline anlam veremeyiz elbette.

Acaba diyorum, “akıllı işaretler” kitapların kapaklarına da yapıştırılsa nasıl olur?

Topsakal Hüsnü belki de “cinsel içerik” işareti taşıyan kitapları hiç sokmazdı dükkanına. “Argo kelimeler var” işaretini gören Kasketli Ahmet o kitabı alıp okula gönderir miydi hiç. Öğretmenimiz, tüm kitapları okumasa da “18+” işaretine dikkat ederdi elbette. Bu öğretmeni hiç gözüm tutmıydı zaten lakaplı veli “Diyanet Onaylı” işaretine dikkat eder mi bilinmez ama “şiddet içerikli” işareti taşıyan kitapları almazdı asla.

Afacan çocuk kafaya koyduysa bulur, okur o kitapları da annesinin yanında okuyamaz en azından.

Hadi çocuklar tamam da “delikanlı gençlik” ne mi olacak?

Nefis ve şeytan yan gelip yatacak değil elbette ama onların da elinden tutacak birkaç şuurlu öğretmen bulunsun artık.

“Biz şuursuz muyuz?” demesi kolay.





ZARARLI ALIŞKANLIKLAR ve EĞİTİM

Alışkanlık “psikolojik olarak bir iş, durum veya olgunun birey tarafından sürekli devam ettirilmesi ve düzenli aralıklarla gerçekleştirilen bir davranış” olarak tanımlanabilir. Zararlı alışkanlığı da “insanın ruh ve beden sağlığına zarar veren alışkanlıkları, bağımlı olacak derecede sürdürmeye iten davranışlar” olarak tanımlayabiliriz.

Ülkemizde son zamanlarda alkol, tütün, uyuşturucu, kumar gibi bağımlılık yapan zararlı alışkanlıkların arttığını ve hatta çok küçük yaşlara kadar indiğini hep beraber üzülerek seyretektyiz. Türkiye İstatistik Kurumu tarafından 2006 yılında Türkiye genelinde 60 ilde 26000 okullu genç üzerinde yapılan araştırmada, gençlerin %2,9'u son üç ay içinde uyuşturucu/uyarıcı madde kullandıklarını belirtmişlerdir.

Bu tespitler sonucunda ilgili kurumların bir takım çalışmaları da olmuştur. MEB Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından 2014 yılında uyuşturucu ve bağımlılıkla mücadele eylem planı hazırlanmıştır. Ayrıca Emniyet Genel Müdürlüğü Narkotik Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığının bu konu ile alakalı yaptığı 2016 yılı kamu harcamaları bir önceki yıla göre yaklaşık %11,7'lik ar-

tış ile 721.885 Milyon TL olarak gerçekleşmiştir. Ancak istatistikler sonucu elde edilen verilere bakıldığında ve sosyal yaşamdaki ahengin bozulmasından anlaşılabileceği üzere yapılan çalışmaların yetersiz olduğu görülmektedir.

Alkol, tütün, uyuşturucu, kumar gibi zararlı alışkanlıkların yanı sıra teknolojinin gelişmesi ile birlikte geceleri uyumayı engelleyecek derecede internet ve sosyal medya kullanımı, ekran bağımlılığı, zamanın değerlendirilmemesi gibi zararlı alışkanlıklar da hayatımıza girmiştir. Son yıllarda akıllı telefonların hayatımıza girmesiyle giderek yaygınlaşan sosyal medyanın avantajları olduğu kadar toplum değerlerinin hiçe sayıldığı en önemli alanlardan biri olarak insanlara zarar verdiği de göz ardı edilmemelidir.

Ayrıca en önemli psikolojik sorunların da sosyal medya kaynaklı olduğu bilinmektedir. Sosyal medya, insanların başkalarının hayatlarını takip edip bunları gerçek sanarak veya onlar gibi olma çabasına girerek kendilerini değersiz hissetmelerine ve depresyona girmelerine neden olabiliyor.

Son zamanlarda çok fazla yayınlanan dizi filmlerinin de etkisiyle konuşma içeriğinde değişme, gerçek dışı konuşma, aşırı para harcama isteği, suç işleme eğilimi gibi davranışların insanlar tarafından sergilendiği bariz şekilde gözlemlenmektedir.

Adı ne olursa olsun, insanın ruh ve beden sağlığına zarar veren her alışkanlık zararlı alışkanlıktır. Hâl böyle iken zararlı alışkanlıkları davranış biçimi ve hayatının bir parçası hâline getirmiş insanların bir hayli fazla olması, bu bireylerin aile ortamının, bulunduğu çevrenin ve genel manada yaşamın seyrini olumsuz yönde etkilediğini her geçen gün yaşanan bir takım hadiselerle görebiliyoruz. Bu tür zararlı alışkanlıklar ailelerin dağılması, cinayet, intihar ve anarşi gibi telafisi mümkün olmayan sonuçları ortaya çıkarıyor.

Merak, özentî ve taklit gibi arzular da insanları zararlı alışkanlıklara yönlendiren sebepler arasındadır. Toplum içerisinde eğer bir fikir, inanç ya da davranış, kalabalık bir grup tarafından kabul görüyorsa başka bir kişinin de aynısını benimseme olasılığı yüksektir. Ünlü bir sosyologun ifadesi ile insan, kalabalığın mensubu olmanın verdiği rahatlık duygusu ile bireysel sorumluluğunu unuttur kendi iradesi ile hareket edemez.

Günümüzde insanın yönlendirilmesinde rol alan bazı çevreler, bu durumu kullanarak toplumun değişimi ve dönüşümü açısından yoğun çaba sarf ederken “Dünya değişiyor.” sloganı ile modern, çağdaş, cesur ve özgür olmak adına gençleri ahlaksızlığa özendiriyorlar. Gençlerimiz giderek kulluk bilincinden uzak, adab-ı muaşeret kurallarından bihaber, ahlak dışı davranışlardan çekinmeyen, sınır tanımayan bencil tutkularının peşinden koşan ve yaşayan sorumsuz bir kişiliğe sahip oluyorlar. Böylece, sosyal bir varlık olan insan çevreden etkilendiği gibi çevresini de etkileyebilme gücüne sahip olurken edindiği kötü alışkanlıklar nedeni ile toplumsal ahengin bozulmasına da neden oluyor.

İnsan mükemmel bir şekilde mahlûkatin en şerefli olarak yaratılmıştır. Mükemmeliyetin devamı için canın, aklın ve en önemlisi de neslin korunması gerekmektedir. Bizim kas ve adalelerimiz ahlaki, millî ve manevi değerlerimizdir. Kas ve adaleleri olmayanın sürünmeye mahkûm olduğu gerçeği unutulmamalıdır.

“Toplum içerisinde eğer bir fikir, inanç ya da davranış, kalabalık bir grup tarafından kabul görüyorsa başka bir kişinin de aynısını benimseme olasılığı yüksektir.”

Dolayısı ile gençlerimizin zararlı alışkanlıklardan korunması kurtuluşu ve gençlerimize sağlıklı yaşama bilincinin kazandırılmasında en büyük görev eğitim kurumlarına düşmektedir. Gerek öğretmenler ve okullarda yönetici pozisyonunda olanlar gerekse toplumun yönlendirilmesinde rol alanlar

güzel örnek olacak davranışlar sergilemeli; kötü hareket, davranış ve sözlerden şiddetle kaçınmalıdırlar. Aynı zamanda söz konusu bu kişilerin konuyu ele alarak ihlâslı bir şekilde ciddi çalışmalar yapmaları gerekir. Toplumu, özellikle gençlerimizi itibarından, saygınlığından, onurundan ve şerefinden yoksun bırakan zararlı alışkanlıklara karşı korumaları, onların duygularını yapıcı yönde ve genel ahlaka uygun şekilde yönlendirmeleri gerekir. Yüzyıllardan beri bize güç ve kuvvet veren millî ve manevi değerlerimizi beyinlerine nakşetmeleri gerekir.

Toplumumuzu ancak bu şekilde zilletten kurtararak tarihteki izzetli, şerefli ve şanlı yerine tekrar çıkarabiliriz. Bu hedefin gerçekleştirilmesi, ahlaki değerlerin korunması, asayişin tesisi ve ülkemizin geleceği açısından büyük önem arz etmektedir. Büyük fela-

ketlerin önünü almak ancak toplumda güzel örnek olacak davranışları sergileyecek, yaratana karşı sorumluluk ve saygı duymasını sağlayacak bir inanç ve ahlak bilincine sahip fertlerin yetiştirilmesi ile mümkün olacaktır.

Bu bilince sahip şuurlu nesillerin “şuurlu öğretmenler” elinde yetişeceği bilinmelidir. Gençlerimiz, müspet ilimlerle teçhiz edildiği vakit en büyük zaferlere muvaffak olacağız unutulmamalıdır.





EĞİTİM SORUNLARIMIZDAN **BAZILARI**

Ders Kitapları

Bugün devlet birçok ders kitabı yazıyor ve bunları da öğrencilere parasız dağıtıyor. Bunların hepsi gereksiz masraf. Devlet, sadece öğretmenlere kitap yazıp ücretsiz dağıtsın. Öğrenciye de kitap vermesin... Eskiden de bilginin kaynağı öğretmendi ve o konuyu dikte eder, öğrenci yazar, sonra eve gidip tekrarlardı. Öğretmen varken kitaba ne gerek var. Kaynak kitap işi, anlamayan ve çalışmayan ya da çok kapasiteli ve üst bilgi isteyen öğrenci için gereklidir.

Okul Ders Kitapları Yetmiyor mu?

Okullar açıldı ve velilerin soruları/sorunları veya itirazları da başladı. Bunun başında okullarda öğretmenle-

rin istediği yardımcı kaynaklar meselesidir. Normalde ders kitaplarını devletin kendisi veriyor ve öğrencinin ek kitaba gereksinimi olmaması gerekiyor ama gerçekler öyle değil...

Peki neden?

Çünkü ders kitaplarının anlatım yöntemi öğrencinin kendi kendine anlayabileceği bir yöntem olmayıp öğretmenin anlatımına ihtiyaç duyuyor.

Peki ders kitapları yeterli değil mi?

Ders kitapları bu açılarından yeterli değil. Çünkü ders kitaplarının anlatım tekniği öğrencinin toparlayabileceği bir teknik değil, öğretmenin de bunu anlatması, açması veya toparlaması gerekiyor.

Öncelikle Kime eğitim?

Çocukların mı, büyüklerin mi? Ya da dünyanın çocukları olan ve bu eğitim sisteminde yetişen/yetişmeyen/imâl edilen büyüklerin eğitiminde ne hayır görüldü ki çocuklarının da aynı süreçten geçirilmesi sağlanmaktadır. Yani biz büyükleri iyi bir şekilde mi yetiştirdik ki onların çocuklarına talibiz. Peki eğiten kim? Devlet.

Tarım ve Ziraatçılık Eğitimi Verilmeli

Köylülük yüceltilmeli. Batıda çiftçilik saygındır. Japon kalkınmasının sürecini araştırmıştım bir zamanlar. Japonya'da en tahkir edilen sınıf tüccar ve en idealize edilen sınıf ise askeri yönetici sı-

nif olan şogunlardı. Japon imparatoru, Batı kalkınmasının arkasındaki dinamîğin ticaret olduğunu gördüğünden ticareti güçlendirmeye karar verir. Bu sistemde de başarılı oldu. Tüccar sınıfı, özendirildiği ve saygın bir meslek haline geldiği için kısa zamanda Japon kalkınmasının bel kemiği işlevini gördü.

Bizim de tarım ve ziraat için benzer yöntemler izlememiz gerekir. Bir de köylülük ile çiftçiliği, tarım ve ziraatçılığı birbirinden ayıramadık. Yani insanlar şehirde otururken bile sabah fabrikaya gider gibi tarım, hayvancılık ve ziraat işine gidebilmeli...

Ayrıca, köylü ürettiğinin karşılığını alamıyor. Yani ürünler araçlar nedeniyle köylüden yok pahasına alınıyor ve asıl para kazanan bu araçlar oluyor. Devletin bu sömürüyü durdurması gerekir yoksa kimse artık üretim yapmaz.

“Gençlerimize Meslek Öğretmesek Bu Meslekleri Yapmak İçin İnsan İthal Edeceğiz.”

Bir süre sonra kendi evlatlarımız evde işsiz işsiz oturacak ve bu yabancı unsurlar ülke ekonomisine hâkim olacak... Süreç buna doğru gidiyor. Çünkü bu alanlarda para kazanan yabancılar bir süre sonra kendi işlerini de kuruyorlar. Devletin acilen önlem alması lazım. Her şeyi devletten bekleme kolaycılığı benim de hoşuma gitmiyor fakat burada devletin uyguladığı 12 yıllık zorunlu eğitimin faturasını ödüyoruz.

Yeni Bir Eleme Sistemi

Lise eğitiminden itibaren öğrencileri sınıflandırsak, mesleki okullara yönlendirsek üniversite sınavlarında sıfır çeken öğrenci sayımız düşecek ve bu da sınava giren öğrencilerin daha yüksek soru çözme durumunu ortaya çıkaracağı ve hatta sınava girenlerin

çoğu üniversite kazanacağı için istatistik açıdan başarılı olmuş olacağız. Üniversiteler kendi içinde kategorize lenir. İlmiye, seyfiye ve kalemiye diye ayrıştırılır. Yani ülkeyi yeni hedeflere taşıyacak ilim adamlarının (mühendis, sosyal bilimci vb) bölümler, ülkenin ihtiyaç duyduğu teknik ve mesleki sınıfı yetiştiren okullar, bürokrat ve siyasetçi yetiştiren okullar ile askeri okullar şeklinde kategorizelendirilir. Sanatçı ve sporcu için özel yetenek aranır, sınav veya bunun gibi kriterlere bakılmaz.

Eğitimde Neler Yapabiliriz?

Eğitim sistemi eleyerek ilerleyen bir sisteme dönüşmelidir. Yukarıya belli sayıda insan çıkmalıdır. Diğer insanlar da istidatları noktasındaki mesleki okullara, sanat ve spor okullarına yerleştirilmelidir.

Genç yaşta iş hayatına kazandırılmasıdır. Hayvancılık ve tarım özendirilmeli, profesyonelleştirilmelidir. Devlet arazileri Osmanlıdaki tımar sistemi gibi insanlara işletilmesi için dağıtılmalıdır.

Üretilen ürünlerin pazara sunulması, devlet eliyle olmalı ve borsa oluşturulmalıdır. Çiftçi araçlardan kurtulmalıdır. Verdiğimiz para doğrudan çiftçiye giderse tarıma yönelim artacaktır.

Sanayinin ihtiyaç duyduğu ara eleman yetiştirilmeli ama onları klasik meslek liselerinden çıkartıp hepsini meslek yüksekokulu mezunu yapmalıyız. Bunun için meslek liseleri ,yabancı dil ve tercümanlık meslek okulları açılmalıdır. Liseleri 2 ve ortaokullar da 2 yıla indirip Üniversiteye doğrudan lise

mezuniyet puanına göre (lise bitirme sınavı yapıldıktan sonra) öğrenci yerleştirilmelidir. Meslek liseleri yerine meslek yüksekokulu oluşturulmalıdır.

Son söz

Eğitim hayatına başlayan herkesi üniversite kapılarına yığmamak gerekir. Bunu önlemek için de eleme ve yönlendirme sistemi oluşturulmalıdır. Buna göre ilkokuldan sonraki eğitimin zorunlu olma olayı tamamen kaldırılmalı, ayrıca orta ve lise eğitimi klasik eğitimden çıkartılarak uzmanlaşma ve ihtisaslaşma eğitimi verilmelidir. Yani çeşitli meslek dallarının olduğu mesleki teknik yüksekokulları, sadece yabancı dillerin öğretildiği yabancı dil yüksek okulu (yabancı dilin çocuk yaşlarda öğrenilmesi gerekir. Çünkü dil öğrenme erken yaşta kazanılması gereken bir melekedir), Sosyal bilimler, Fen bilimleri (kendi içinde sınıflandırılmalı) dini bilimler, spor, sanak vb... ihtisas okulları (orta ve lise) açılmalıdır. Bu okullarda ek bir iki yıllık eğitimle yüksekokul diploması da verilmelidir.

Üniversiteye gidecek olan kişiler, bu yüksek standartlı eğitimden geçtikleri için üniversite eğitiminin kalitesi de artmış olacaktır. İlme ve üst bilimlere ulaşacak olan kişiler sistem tarafından seçilerek geçerek, diğer insanlar da ihtiyaç duyulan mesleki alanlara (teknik, ziraat, tarım vb..) yönelmiş olacaktır. Meslek okullarının cazibesi artırılıp iş imkânları sunulduğunda üniversiteyi sadece bir iş kapısı olarak gören ve amaçla okuyan kitlenin buraya gelmek için yaptıkları tazyik de ortadan kalkmış olacaktır.



2023 EĞİTİM VİZYONUNA DAİR

23 Ekim 2018 günü Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve Millî Eğitim Bakanı Ziya Selçuk Bey “2023 Eğitim Vizyonu” adıyla bundan önce kendi bakanları tarafından ihmal edilip de ortaya konmamış olan, içinde bir takım “vaatler” bulunan bir vizyon belgesi açıkladılar.

Bu vizyon belgesine kendileri tarafından ne denli “muhteşem, harikulade” denmesi, bizi böylesi bir belgeden mahrum bırakmış olan önceki altı bakanın eğitim vizyonunu o nispette küçültecek ve eski bakanların kulaklarını çınlatacaktır.

Zira 16 senedir sürdürülen eğitim politikaları, aynı tek aklın direktifleriyle yönetildiği için herkes şimdi şunu düşünüyor: Peki böylesi güzel bir vizyon belgesi daha önce neden hazırlanmadı da 16 senedir “habbe” olarak görülen onca problem, bugün eğitim sistemimizde “kubbe” olarak karşımızda durmaktadır?

Ancak maalesef bundan önceki bakanların eğitim sorunlarını ele alış biçimlerinde görüldüğü gibi yeni bakan da

muhteva yönüyle konuya “batıcı, materyalist” bir bakış açısı ile yaklaşmış. Yaklaşımlarında “İslami, ahlak ve maneviyat” eksenli bir bakış açısı görülüyor. Nesillerimizi, kalbine Allah’ın (cc.) korkusu yerleşmiş nesiller olarak yetiştirmek yerine, AB normlarına uygun, vizyon ve misyon sahibi bireyler olarak yetiştirmenin gayreti içindeler. Biz bu gayreti, yürütülen Erasmus, Socrates ve Leonardo vs. gibi projelerin kapsam ve amaçlarında da görmekteyiz.

Bu belge ile alakalı olarak “dil eğitimi” konusuna şu detaylar dikkate alınmalıdır:

1. Yabancı dil eğitimi öğrenci merkezli bir yaklaşımla, öğrencilerin bilişsel düzeylerine uygun metodolojiler kullanılarak ele alınacaktır.

Öğretim yaklaşımları sadece öğrenci merkezli değil, öğrenci - öğretmen, öğretmen - öğrenci ve öğrenci - öğrenci arasında “multilateralinteraction / çokyönlü etkileşim” ve “feedback / dönüt alma”ya dayalı, dilin gramer yükünden arındırılarak daha çok konuşma becerisinin kazandırılmasına yönelik olarak sınıflar adeta bir “conversationclup /

konuşma kulübü” ortamına dönüştürülerek yürütülmelidir. Ancak başarılı bir dil öğrenimine yönelik olarak ortaya koyduğumuz bu hedef, öğrenciler mezun olduklarında, öğrendiği gramer bilgisinin sorulduğu sayısız sınava tabi tutuldukları cendereden kurtulamadıklarından dolayı pek mümkün olmamaktadır.

2. Disiplinler arası yaklaşımla, Matematik, Fen, Sosyal Bilgiler ve Görsel Sanatlar gibi farklı disiplinlerin İngilizce dil eğitimine entegrasyonu sağlanarak, öğrencilerin yabancı dili kullanımlarını farklı alanlara aktarmaları mümkün kılınacaktır...

Matematik, Fen, Sosyal Bilgiler ve diğer disiplinlerin İngilizce ile entegrasyonuna çaba gösterirken bu alanda yetişmiş öğretmen kadrosuna sahip değilken ve bu maksada müteallik yazılmış kaynak eserlere sahip değilken böyle bir çabaya girmek; saydığımız ders içeriklerindeki bilimin, bilim kısmının öğrencilerde yok olmasına buna mukabil, öğrencilerce sadece yabancı dil içeriğinin kazanılmasıyla neticelenecektir.

3. Okul ve program türlerine göre yabancı dil beceri ve ihtiyaçları yapılandırılacaktır.

Bu tür bir yapılanma elbette çok faydalı olacaktır. Lakin böyle bir çabaya girmek, usta bir kaptan ve sağlam bir pusula olmadan okyanusta demir almaya benzer ki böyle bir yolculuk, sonu hayal kırıklığı ile sonuçlanacak bir macera olacaktır.

4. Öğretim programlarının ülke sathında tek tip olarak uygulanmasından vazgeçilecektir.

Ülkemiz 16 seneden de fazla süredir, okul türü ne olursa olsun, kültür İngilizcesi’ni tüm okul türlerinde eğitim alan öğrencilere dikte ederek adeta hastalığına bakılmaksızın tüm hastalara aynı perhiz verilmektedir. Turizm merkezinde bulunan bir camide imamlık yapan bir imama sadece

“kültür İngilizcesi” öğretildiği hâlde imam, turistlerin irşat edilmesi için gerekli olan terminolojik alt yapı ile yetişmemlidir.

5. Ders saati sürelerine ilişkin esnekleştirilmiş, düzenlemeler yapılacaktır.

Bu da doğru bir yaklaşım olacaktır. Zira meslek liselerinde ders saatleri 40 dakika olarak düzenlemesine sabitlenmiş bir anlayış, mesleki uygulama derslerinin verimliliğine balta vuracaktır.

6. Zorunlu seçmeli yabancı dil dersleri ihtiyaçlar doğrultusunda tanzim edilecektir.

İnsan fitratının yapılması zorunlu olanı yapmamak ve yapılması yasak olanı da yapmak gibi bir temayülü vardır. Özellikle yabancı dil olarak öğrencilere sadece İngilizce, Almanca ve Fransızca vs. dikte edilmemeli, bunun yanı sıra Arapça, Çince ve Rusça gibi dillerin de dünyada konuşulduğu ve her meslek gurubunun bu dillerden en az birisini kullanmaya ihtiyaç duyacağı öğrencilere kabul ettirilmelidir.

7. TRT ile iş birliği yapılarak çizgi film animasyon vb. konularda alt yazılı ve doğrudan yabancı dilde üretilmiş özgün prodüksiyonlar kazandırılacaktır.

Bu yaklaşımı da doğru buluyorum. Lakin müfredat hazırlanırken verilecek hedef dilin asla batı tarzı bir hayat biçiminin özendirilmesi için araç olarak kullanılmadan İslami şuur ve ahlakın temel alındığı bir yaklaşım benimsenmelidir. Aksi hâlde evlatlarımıza yabancı bir dil öğretilim derken İslam’a ve kültürümüze yabancılaşmış, kalbine Allah korkusu yerleşmemiş, aksine tüm benlik ve ruhu materyalist dünya görüşüne teslim olmuş bir nesil ortaya çıkar ki ortaya çıkan bu nesil, asla ülkemizi ve geleceğimizi emanet edeceğimiz “Asım’ın nesli” olmayacaktır.





2023 EĞİTİM VİZYONU ve SORULAR... SORULAR

Herkesin merakla ve bazı kesimlerin de umutla beklediği 2023 Eğitim Vizyonu nihayet açıklandı. Vizyon kelimesi dilimize Fransızcadan girmiş bir kelime; ileri görüş, ülkü, görünüm, sağgörü anlamlarına gelmekte. AK Parti iktidarı boyunca sekiz bakanın göreve geldiğini ve her bir bakanın “Sistem çok kötü. Mutlaka değiştirmemiz lazım.” şeklindeki açıklamalarıyla vizyonsuzluklarını sergilemişken ve beyanatlari siyasi tarihin tozlu sayfalarında henüz yer almışken doğrusu yeni bakandan da çok umutlu olmadığımızı itiraf etmek zorundayım. Bu hissiyatla rapora göz gezdirdiğimde bakanın yazısının hemen başında; *“İnsanı araçlarda zengin, amaçlarda yoksul kılan bir bakış açısına söyleyecek sözümüz ve verecek daha derin cevaplarımız olmalıdır.”* cümlesi dikkatimi çekti. Evet, çağımızın hastalığı bir nebze de olsa teşhis edilmiş ve güzel bir cümle ile ifade edilmiş. Medya ve sosyal medya ile henüz dışı çıkmamış bebeği bile tüketici yapan, üniversiteli genci

teknoloji bağımlısı amaçsız, avarelere çeviren bu sisteme söylenecek çok şey var... Ancak bu sistem değiştirilebilir mi ve nasıl değiştirilecek? Hemen alt paragrafta uzun bir cümle daha takılıyor gözlerime; *“Bilgi toplumu diyerek rekabeti aşırı kutsayan, teknoloji diyerek tüketimi körükleyen...”* Bilgi toplumu diyerek yüz yıldır ateşe yol alan pervaneler gibi yüzünü hep Batı’ya döndü ülkeyi yönetenler. Her şeyleri taklit edildi. Adeta imama papaz elbisesi giydirilerek bu milletin sırtına batının gömleği geçirilmeye çalışıldı. Sayılan bütün arızalar batı kaynaklı olduğu halde eğitim sistemimiz Batı’nın materyalist ve pragmatist zihni alt yapısından kurtarılabilinecek mi?

Aynı cümledeki şu ifadeler daha da dikkat çekici: *“İnsanlık denince kendi toplumu hariç herkesi dışlayan bir uygarlık anlayışını kabul etmemiz mümkün değildir.”* Doğrusu kendi gibi düşünmeyen, kendi partisine oy vermeyen herkesi vatan hainliğiyle suçlayan ve bir örneğini çok yakın zamanda

yaşadığımız, en küçük eleştiri karşısında siyasal ve toplumsal linçe girişen bir iktidarın Millî Eğitim Bakanından bu ifadeleri okumak ve duymak sevindirici.

Cümlelerin devamında ise yarım asırdır haykırdığımız gerçeği itiraf ediyor Sayın Bakan: *“Bizim medeniyetimizin insan tasavvuru sadece maddi mükemmeliyeti benimsemez; gönül ve bilimi, mana ve maddeyi, talim ve terbiyeyi birlikte ele alan bir bütünden beslenmektedir.”* İşte biz Millî Görüşçüler ve Şuurlu Öğretmenler yarım asırdır bu hedefi gerçekleştirmek için çalışıyoruz. Rahmetli Erbakan Hocamız bu eğitim modelinin yol haritalarını yarım asır önce çizmişti. Bugün eğitimi yönetenlerin bu yol haritalarını takip edebilecek dirayet ve arzusu var mıdır?

Müfredatın araç değil amaç halini aldığı aşikâr. Bunu değiştirme sinyalleri verilirken eğitimin başrol oyunculuğu öğretmene düşüyor bu belgede.

İyi yetişmiş bir öğretmen karşısındaki öğrencisine göre müfredat geliştirebilen olmalı. Bu şekilde okullar arası seviye farklılıkları ortadan kaldırılacak ve öğrenciler üze - rindeki sınav baskısı ortadan kalkacak, deniliyor. Hepsi kulağa çok hoş geliyor gelmesine de Beytüşşebap'taki bir köye nasıl öğretmen gönderilecek? Gönderilen öğretmen nasıl dört beş yıl orada tutulacak? O köydeki öğretmenin kendini geliştirmesi nasıl sağlanacak? Sorular sorular... Eğitim felsefesi bölümünde eğitimin ana unsuru olarak insanın hem maddi hem de manevi yönüne atıf yapılarak çift kanatlı bir eğitim felsefesi benimseniyor. Ancak bunun nasıl olacağı net olarak ortaya konmuyor.

Belgede beş yaş erken çocukluk eğitiminde zorunlu hale getiriliyor. Zorunlu eğitim için altı yaş bile küçük bulunurken bunun beş yaşa çekilmesi ve birçok ilde bunun alt yapısının da hazır olmayışı ne derece doğrudur?

İlkokulda özellikle Türkçe, matematik ve kültür - sanat ve spor eksenli bir eğitim düşünülmekte. Çocuğun manevi dünyasının şekillendiği bu yaşlarda manevi eğitim ve ya dinî eğitim neden verilmez? Yapısal anlamda eğitimin en büyük sorunu olan zorunlu 4+4+4 korunduğu gibi buna bir

de erken çocukluk eklenerek zorunlu eğitim 13 yıla çıkarılıyor. Bu yapı korunduğu sürece eğitim standardı düşük olacaktır. Gerek imam hatip liselerinde gerekse mesleki teknik liselerinde müfredat değişikliğine gidilmesi isabetli olacaktır. Ders sayısı ve türlerinin düşürülmesi de belgede öngörülüyor. Ancak imam hatip liselerini ilkeli, örnek rol model Müslüman yetiştiren okullar hüviyetine büründürmek gibi bir amaç güdülmüyor.

“Öğretmen eğitimin ana unsuruyken onun moral ve motivasyonu, verilen vaatler unutturularak mı sağlanacaktır?”

Hakeza mesleki teknik liselere nasıl öğrenci yönlendirileceğine dönük somut bir durum söz konusu değil.

Geçen yıl 13 tane 9. sınıfı olan mesleki teknik lisenin adrese dayalı sistemden dolayı 9. sınıf sayısı dörde düşmüştür. Bu liselerin nasıl işlerlik kazanacağı ve ne şekilde kalifiye ara eleman ve ya mühendislik fakültelerine yerleşen öğrenci yetiştireceğine dönük somut hiçbir şey sunulmuyor.

Seçim meydanlarında öğretmene yapılan vaatlerin hiçbirine belgede yer verilmemiş. Öğretmen eğitimin ana unsuruyken onun moral ve motivasyonu, verilen vaatler unutturularak mı sağlanacaktır? Ayın sonunu nasıl getireceğini düşünen, uğradığı itibar kaybı yüzünden kahvehanedeki garson kadar iltifat görmeyen bir öğretmenden nasıl verim alınabilir?

Sonuç olarak bu belge gerek yapısal gerekse zihni hiç bir düzenleme sunamayan, bir torba dolusu boş vaat ve süslü cümlelerden öteye gidemeyen bir belgeden başka bir şey değil ne yazık ki!





ÂLİMİN VAKARI

Âlim, İslam dinini bilen ve onu hayatının her alanına aksettiren rol model insanlardır. Hristiyanlıktaki ruhban sınıfından tamamen farklı bir sosyal modeldir. Ruhbanlar gibi günahattan arınmış, yaşadığı toplumdan soyutlanmış, yarı ilahlaşmış insan tipleri değil, her müslüman gibi günah ve sevap kazanma potansiyeli olan, nefis taşıyan insanlardır. Onların diğer müslümanlardan en belirgin farkı vakarlarıdır. Vakar; özün, sözün bir olması ve saygınlıktır.

Müslüman bir toplumda âlimler denizlerdeki “deniz feneri”nin misyonunu taşır. Deniz fenerleri gece karanlığında gemicilerin en büyük yardımcısıdır. Bu fenerler gemilerin kayalara çarp-maması için denize en yakın yerlere konulan işaret ışıklarıdır. Bu ışıklar kazalara karşı gemilere “uyarı” görevi yapan ışıklardır ki onların sayesinde gemiler zarar görmezler. Âlimlerin de

müslüman bir toplumdaki gerçek görevi, deniz fenerleri gibi yanlışlara karşı onları uyarmasıdır. Deniz fenerinin ve âlimlerin ayakları sabittir, gemiler ve halk ise gezgindir, yanlış ve doğru yola sapma ihtimalleri vardır ve daima sabit bir otoritenin onları uyarması gerekir.

Âlimleri İslam bilginlerinden ayıran vasıf şudur: İslam bilginleri kaynaklardan sadece “dün”ü okur, âlim ise kaynaklara bakarak “an”ı okur. İslam bilginleri İslami ilimleri öğrenirler ve öğretirler, yaşamlarına geçirmezler. Yani işin edebiyatından daha ileriye gidemezler. Âlimler ise öğrendiği ilim ile “şahsiyet” kazanmış kişilerdir. Bunlar, Kur’an’ın ifadesiyle “Rabbaniyyün” denilen kendisini Rabbinin yoluna adanmış kullardır.

O âlimler ki günübürlük menfaatleri uğruna yol ve yön değiştirmezler. Esen siyasi rüzgârın yönüne göre yön değiş-

tiren rüzgârgülleri değil, kişilik sahibi “ayakları sabit” insanlardır. Âlimler tıpkı çelik gibidirler, zora geldi mi esner hatta kılır fakat asla yamulmaz. Âlim de şartlara göre zorda kaldığında çalışmalarını yavaşlatır, sözlerini hafifletir fakat asla sözünden dönmez yani yamulmaz. Onların bu sabit duruşu çevresindeki insanlar için mükemmel bir örnektir.

Onlar hiçbir şart altında “politize” olmazlar. Yaşadığı ortamın siyasi manzarası ne olursa olsun fetva ve duruşları siyasi değil kitabidir. Siyasiler gibi manevra yapma gereği duymazlar ve asil duruşlarını da bozmazlar. Âlimler toplumun sığınacağı en sağlam kaleler olduğu için onlar kararlarını zamana ve mekâna göre değiştirmezler.

Bütün insanların muhatap olduğu makam, şöhret ve mal imtihanı konusunda âlimler diğer insanlardan daha dikkatli olmalıdırlar. Musa(as)’nın dö-

nemindeki Karun ve Bel'am'ın durumuna düşmekten kendilerini korumalıdır. Onlar günün siyasi liderlerine "yakın" olmak için ilkelerinden taviz vermezler. Verdikleri fetvalarını ve duruşlarını değiştirerek makam ve şöhret kapma yarışına da girmezler. Fetvalarını ve duruşunu nakle (Kur'an ve hadis) ve akla uygun şekilde düşünerek bir defa verirler ve arkasında da sonuna kadar dururlar. Onlar görüşlerinin ve fetvalarının müslümanların dünya ve ahiretini ilgilendirdiğinin farkındadırlar.

Âlimlerin değeri, öğrendikleri ve öğrettikleri ilimlerin derinliği veya fetvalarının çokluğu ile değil, "duruşlarıyla" ölçülür. Esas olan, güç sahiplerinin karşısındaki duruşları ve öğrendiklerini yaşama geçirebilmeleridir. Alimin görevi sadece bilgi öğrenmek ve öğretmek yeterli değildir. İnsanlar o bilgileri zaten kitaplardan da öğrenebilirler. Hatta günümüzde kitaplardan daha kullanışlı olan teknik muhafaza kaynakları var. Artık bugün büyük bir kütüphanedeki bilgilerin tamamı insanların ceplerindeki bir telefona veya birkaç GB'lık flaş belleklere sığmaktadır. Âlimlerimiz, kendilerini flaş bellek olmaktan kurtarmalı ve İslam'ın yaşanabilir bir din olduğunu yaşantısıyla gösterebilmelidir.

Âlimlerin yöneticilerle imtihanları Hz Peygamber (sav)'in vefatından çok uzak olmayan dönemde yani daha sahabe döneminde başlamıştır. Yapılan yanlış söz ve davranışlar karşısında "susmak" veya "uyarmak" tercihleri onların imtihanı olmuştur. Bazıları hakaret, sürgün veya işkenceyi göze alarak uyarısını yaparken bazıları da fitne çıkmasını diye yapılan yanlış karşısında susmuşlardır. Hatta sonraki dönemlerde yapılan yanlışlara "hileyi şeriye" diye bahane üretilmiştir.

İslam dünyasındaki günümüze kadar yapılmış yanlışlıkların temelinde hep âlimlerin hatası bulunmaktadır. Bu

konuda Dağıstanlı Abdülfettah Efendi şöyle demektedir: "Bu âlemde âlimlerin yağcılığı olmasaydı, zalimlerin zulme cesaretleri olmazdı."

Yöneticilerle en fazla imtihan olunan âlim ise hiç şüphesiz İmam Ebu Hanife'dir. Ona "İmam Azam" sıfatını kazandıran ilminden daha ziyade onurlu duruşudur. Gerek Emeviler döneminde ve gerekse Abbasiler döneminde yönetici zümreler için hep "zor adam" olmuştur. Her daim hakkın safında yer almış, yapılan zulümlere asla rıza göstermemiştir. Onu "imam azam" yani "en büyük imam" yapan muhalif duruşudur. Bu duruşu yönetim erkini korkutmaya yetmiştir. Kendisini ikna için geçerli akçenin bulunamamasından dolayı ona layık görülen hayat önce memleketinden hicret, sonra da hapisanede şehadettir.

"Âlim, gücün yani mevcut statükonun yanında değil, haklının yanında yer almaya gayret etmelidir. O, ilmin izzet ve şerefini korursa Allah da onun vakarını korur. "

İmam Buhari'nin, İmam Gazali'nin ve İmam Ahmet b Hanbel'in dönemlerindeki yöneticilerine gösterdikleri tavır müslümanların örnek alacakları tavrılardandır. Büyük muhaddisi İmam Buhari, ilmin izzetiyle beraber kendi vakarını korumuş bir âlimdir. Buhara emiri Halil b Ahmet İmam Buhari'nin sarayda kendisine ve çocuklarına ders vermesini isteyince büyük üstad: "İlim öğrenmek için ilmin ayağına gitmek gerekir. İlmi aşağılayamam, onu sultanın sarayına taşıyamam." diyerek tepkisini net olarak ortaya koymuştur. Ondaki bu vakar sultanları bile korkutmuş, saraya davetin icabetini bile engellemiştir.

Selçuklu hükümdarlarından Sultan Sencer İmam Gazali'yi kendisine nasihat etmesi için saraya davet ettiği zaman İmam Gazali şu cevabı vermiştir: "Beni yanınıza davet etmiş bulunuyorsunuz. Benim ahdim var, bundan sonra hiçbir sultanın yanına gitmeyeceğim ve hiçbir sultandan en ufak bir şey kabul etmeyeceğim. Münazarayı da terk edeceğim. Bu ahdimde bugüne kadar durdum. Bu bakımdan sultanlar beni bu hususta mazur gördüler." cevabını alınca sultan onun şehrine gitmek zorunda kalmıştır. Ve nasihatı ordugâhta dinlemiştir.

Abbasi yöneticilerinden bazılarının dönemin fikrî akımı olan mutezile düşüncesine geçmesiyle halkın geneline karşı başlayan baskılara en net direnci İmam Ahmet b Hanbel göstermiştir.

Sonunda hapis hayatına ve şehadete razı olmuş fakat yöneticilerin fikirlerine razı olmamıştır.

Âlim, gücün yani mevcut statükonun yanında değil, haklının yanında yer almaya gayret etmelidir. O, ilmin izzet ve şerefini korursa Allah da onun vakarını korur.

Erkeğiyle hanımıyla günümüzün müslüman mütefekkirleri ve hocaları birer âlim olamasalar da âlimlerin yolundan giden İslam bilginleridir.

Bu kişiler toplumda saygı ve itibar görmek istiyorlarsa âlimleri örnek almalı, vakarlarını korumaya gayret etmelidirler. Yöneticilerin makamından uzak durdukça Allah'ın makamına daha yakın olacaklarının farkında olmalıdırlar. İnsan için en büyük ödül olan Cennetin yolunun saraylardan, köşklere geçmediğini bilmelidirler. Hele sus payı olarak verilen rüşvet makamlara asla itibar etmemelidirler.

İşte İslami eğitimin amacı böyle vakarlı âlimler yetiştirmek olmalıdır. İnsanlığın kurtuluşu ümmetin kurtuluşundan, ümmetin kurtuluşu da vakarlı âlimlerin elinden olacaktır.



OKUL, AİLE, ÇEVREDE ŞİDDET VE EĞİTİM

Şiddet, insanları yıldırma ve hırpalamak amacıyla yapılan fiziki ve psikolojik bir saldırdır. İnsanın bir başkasının söz ve fiillerini beğenmemesi sonucu, ortaya çıkan somut bir davranış şeklidir. Bu davranış şeklinin önlenmesi yönünde verilecek bir eğitim, çocuk ve gençlerin psikolojilerine olumlu bir katkının yanı sıra, toplumun mutlu ve saygılı bir hayata geçiş sürecini hızlandıracaktır.

Çocuklar ve gençler hayatlarının değişik safhalarında öfke ve şiddet duygusunu değişik biçimlerde yaşarlar; bu durum doğal karşılanmalı, bu duygu bastırılmamalı, çünkü bastırılan duygular ileride önemli öfke patlamalarına sebebiyet verebilir.

Çocuk ve gençlerde öfkeyi kontrol etmek ve minimum seviyeye indirmek için, onlara, sevgi ve şefkatle yaklaşmak en doğru davranış şekli olacaktır.

Çocuk ve gençlerde şiddet duygusunu önleyemezsiniz, ancak onu kontrol edebilirsiniz.

Bu bakımdan öfkelenen bireylere, küçük yaştan itibaren verilecek olumlu bir eğitim; onları, toplumda şiddetten uzak tutacak ve mutlu kişiler olarak yaşama imkânı sunacaktır. Bunu sağlamanın yolu, çocukların kendi gelişim özelliklerine göre eğitilmeleridir.

Bilindiği üzere eğitim, bir davranış değiştirme sürecidir ve çocuğun eğitim sürecini planlayan, uygulayan ve değerlendiren faktörler, aile, okul ve çevredir. Bu üçlü faktörü birbiriyle uyumlu hale getirmeye iseniz, çocuk ve gençlerde öfke ve şiddetin artması kaçınılmaz hale gelecektir. Bunu sağlamanın en önemli yolu, eğitimde gelişim sürecinin dikkate alınmasıdır. Çocuğun gelişim özelliklerinin bilinmesi, çocuğa verilecek “İslâmî Ahlâk Eğitimi” ’nin sağlıklı

olması ve çocuk tarafından kazanılması açısından son derece önemlidir.

Eğitim Ailede Başlar

Ahlâk eğitimi önce ailede başlar. Bu yüzden ailenin vereceği temel eğitim çok önemlidir ve verilecek ahlak eğitimi kalbe, zekâyâ ve iradeye hitap etmeli ve amacı; iyiliği sevdirmek, tanıtmak, istemek olmalıdır.

Çocuk, sosyal hayata uyum sağlayacak davranışları küçük yaşlarda öğrenir ve öğrenmeler kolay sökülüp atılamayacak kadar derin bir şekilde yerleşir. Günlük hayatta “huy” dediğimiz karakter vasıflarının pek çoğunun temeli, çocuklukta aile vasıtasıyla atılır. Çocuk sadece insanlarla değil, eşya ile olan ilişkilerinin esasını da burada öğrenir. Cömertlik, cimrilik, temizlik, düzenlilik, dağınıklık, çekingenlik ve sosyal-

lik, öfke ve şiddet gibi alışkanlıkların kazanılması hep çocuklukta eğitime bağlıdır. Çocuğun olumlu veya olumsuz kişilik kazanmasında çevrenin rolü de büyüktür.

Bu konuda Gazali; "Bilgi, beceri ve kişilik kazanmada çevrenin rolü büyüktür. Çocuk önce farkında olmadan taklit eder, zamanla bu davranışlar alışkanlık hâline gelir; böylece bilgi dağırcığı ve kişiliği oluşur." demiştir. O; "İnsan bulunduğu kabın şeklini alan sıvı gibidir." benzetmesiyle kişiliğin oluşmasında çevrenin önemine dikkat çeker.

Yedi yaşında okula başlayan çocuk, belirli bir süre sonra okula, öğretmene, sınıf arkadaşlarına alışmıştır. Bu safhada öğretmenin çocuk üzerinde etkisi bir hayli fazladır. Çünkü çocuk, öğretmeniyle yakın olmak, dokunmak, onunla konuşmak ister. Öğretmeni onu sevdiğini hissettiği ve övdüğü zaman sevinir. anne ve babasıyla daha iyi geçirir.

Bu çağın bir başka özelliği de "değer vermek"tir. Değer verilen çocuk, kendi başına gelen veya kendisinin neden olduğu her şeyi önemseyecek, ona ayrı bir değer yükleyecektir. Kendisinin ve başkalarının davranışlarını sürekli değerlendirecek ve doğru davranışın ne olduğunu anlayacak, toplumsal ilişkilerini ona göre geliştirecektir.

Eğitim açısından, şiddet duygusu ile şiddet davranışı arasındaki farkı ortaya koymak gerekir. Öfke veya düşmanlık duygusunun yoğun ve yıkıcı bir biçimde somutlaşmış şekline, yani davranış olarak ortaya çıkmış hâline şiddet davranışı diyoruz.

Bu konuda eğitimciler, çocukların gelecekte uyumlu ve başarılı olabilmeleri için en sağlıklı eğitim yollarının geliştirilmesi çabası içerisindeyler. Her ne kadar kişilik gelişiminin insanın hayatı boyunca süregeldiğini kabul etsek de kişilik gelişmesi ve yapılanmasında temelin çocukluk döneminde atıldığı gerçeği varlığını korumaktadır.

Bu yüzden çocukluk döneminde verilecek aile ve okul eğitimi ile çocuğumuzun çevre ile ilişkilerine büyük önem vermeliyiz.

Şiddeti önlemek için çocuk tehdit edilmemelidir. Türkiye’de genelde çocuklar

tehdit ve korkutma yöntemiyle "hizaya" getirilmeye çalışılmaktadır. Değişik tehdit yöntem ve korkutmalarıyla çocuğu yıldıran anne baba, çocuğunu sürekli tedirgin etme pahasına, ancak belirli bir süre için ona etki edebilir.

Anne ve baba çocuğuna hiçbir zaman "Beni çok üzüyorsun, canımdan bezdirdin, bıktırdın" şeklindeki yakınmalarda bulunmamalıdır. "Beni birazcık seviyorsan acı bana!" gibi acındırma yolları; ancak anne babanın güçsüzlüğünü ortaya koyar. Bu yolla çocuk, tedirgin olur ama uslanmaz. Bir süre sonra çocuk bunlara alışır ve böylece anne babanın otoritesi kaybolur.

Diğer bir yöntem de çocuğa küserek onu yola getirmektir. "Ben senin baban olmayacağım.", "Ben senin annen değilim, kendine başka anne bul" sözlerinden çocuk çok kötü etkilenir, korkar ve güveni sarsılır. Böyle sözler, çocuk için çok ağır bir cezadır. Çocuk anneyi babayı kızdırdığında, ona soğuk davranılması normaldir. Az konuşması, sorularına kısa cevaplar verilmesi veya hiç cevap verilmemesi sakıncalı olmayabilir. Ancak, günlerce sürdürülen küslük ise olgun bir davranış değildir.

Toplumumuzda yaygın yanlışlardan birisi de bağırma, beddualar sıralamaktır. "Allah'ından bul! İnşallah sen de çocuklarından çekersin!" gibi sözlerle çocuk yetiştirilmez.

Anne Baba Beddua

Bir süre sonra çocuklar, anne babanın beddualarını ezberler ve kulak arkasına atarlar. Ancak, Allah'la korkutmak bazen kalıcı tedirginliklere sebep olabilir. "Cehennemde yanarsın, çarpılırsın." gibi sözler, küçükleri ürkütür. Korkmakla kalmaz, Allah'ı acımasız bir varlık olarak tanırlar. Bununla ilgili kaynaklarda çeşitli olaylar anlatılmaktadır.

Tehditlerin çocuk üzerindeki psikolojik etkisi kötüdür. Ancak bu, çocuğun davranışlarına kesin sınırlar çizmenin kötü olması demek değildir. Anneler, babalar bazen bunu yanlış yorumlar ve çocuğa her türlü davranışında "hayır" "olmaz" demekten kaçınırlar. Çocuk ilerletmeye başladığı zaman, davranışlarına bir sınır koyarak, hatta gerekirse onu azarlayarak bu çizgiyi aşmamasını

sağlayabilirsiniz ama çocuğunuzda hiçbir zaman, ilerde şunu şunu yaparsa sonucunun kötü olacağını söyleyerek gözünü korkutmayın. Tehditler gelecekteki olaylarla ilgilidir. Oysa çocuk, içinde bulunduğu anı yaşar. Bu nedenle, çocuğun gelecekte yapacaklarıyla ilgili tehditler, onun davranışlarını düzeltmeye yaramaz.

Tehdit, çocuğun kişilik kavramını, kendine güvenini zayıflatır. "Bir daha böyle yaparsan, bak neler olacak!" veya "Bir daha kardeşine vurursan, seni döverim." gibisinden tehditler, çocuğun tedirginlik duymasına yol açar. Böyle yapmakla, çocuğa korkmayı ve bizden nefret etmeyi aşılamış oluruz.



Okulda şiddet, okul iklimi üzerinde olumsuz sonuçlar üreten, öğrencilerin öğrenme süreçlerine zarar veren, onların gelişimlerini engelleyen bir olgudur.

Okullardaki eğitim öğretim çalışmalarıyla, daha özgür bir ortama kavuşulmuştur ama okul içindeki öğrenci-öğrenci ve öğrenci-öğretmen ilişkilerinde gözle görülür bir gevşeme ortaya çıkmıştır. Bu durum okullardaki şiddeti artırdığı gibi, gerek zengin gerekse yoksul ülkelerde, kız ve erkek çocukları aynı şekilde etkileyen bir sorun haline gelmiştir.

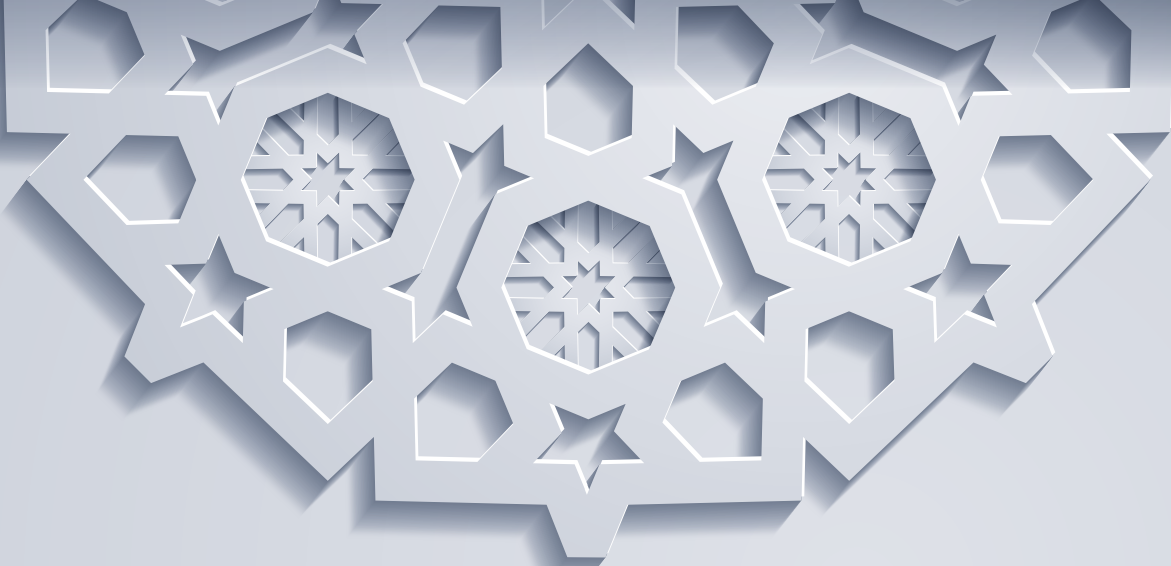
Okullarda karşılaşılan bazı şiddet türleri genelde; fiziksel ceza, zorbalık, reddetmek, aşağılamak, yıldırmak, so-yutlama, duygusal ve ekonomik şiddet, cinsel şiddet v.b. şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Sağlıklı ve Salih Nesiller yetiştirmek ile ilgili...



ÖZDEN SÖZE SÖZDEN ÖZE

- Kendi tercihimiz olmayan derimiz, dilimiz, ırkımız vs. ne üstünlük sebebi olabilir ne de düşkünlük sebebi. Konumumuzu belirleyen tercihimiz ve istikametimizdir.
- Rabbimize verdiğimiz sözü tutabilseydik başka bir söze gerek kalmayacaktı.
- Allah'ın bir Kürt kulunun bir Türk kuluyla bir Türk kulunun da bir Kürt kuluyla evlenmesi bu çağın en Müslümanca eylemlerinden biridir.
- Ahlaklı ve adil olmak, devlet olmaktan önce gelir.
- Yaratılışa ve yaratıcıya iman edenler, yaratılıştaki farklılıklara sadece hayret ederler. Farklılıkları bir meziyet sananlar ise sadece şeytanı taklit ederler.
- Hayat iyilik, güzellik ve adalet nöbetidir.
- Yobazlık belli bir çevrenin tescilli malı olmayıp her çevrede az çok bulunan bir davranış biçimidir. "Toptan"cılık da pek yobazlıktır.
- Müslümanların kusuru İslam'dan değil; İslam anlayışlarından... Eksik olan İslam değil, Müslümandır.
- Şeklimize şemalimize bakıyor, bu adam Müslüman diyor. Muamelemize işimize bakıyor, şaşıp kalıyor.
- Bir toplumun ahlak ve maneviyat vidadası gevşerse o toplumun adalet ve vicdan terazisi bozulur.
- Çift kanatlı (dünya için ahireti, ahiret için de dünyayı ihmal etmeyen) nesilleri çift kanatlı ebeveynler, çift kanatlı muallimler yetiştirir.
- Sevdirmek büyük bir meziyet. Ha o meziyet sizde yoksa hiç olmazsa nefret ettirmeyin!
- Şuurlu öğretmen yüreğinde iyilik, güzellik, adalet, şefkat, merhamet ve hikmet olan öğretmendir.
- Öğretmen, öğrencinin gönlüne ve heybesine kendi gönlünde ve heybesinde olandan başka bir şey koymaz.
- Düşünmek zahmetli bir iş. Alıcısı da pek yok zaten.
- Biberin acı, limonun ekşi, şekerin tatlı olduğunu ancak tadarak idrak ederiz. İslam da öyle: Hayata geçmeyen, yaşanmayan, tecrübe edilmeyen İslam, İslam değil, sadece malumdur.
- İslam bir ideoloji dayatmaz. Adil ol, hakkı üstün tut, işi ehline ver, istişare et, hayra sebep şerre mani ol, emrolunduğun gibi dosdoğru ol, der.
- Ne siretimizle Müslüman olabildik ne de suretimizle. Karma karışık bir hâl işte...
- Hamasetin yoğun olduğu toplumlarda fikir üretmek güçleşir. Farklı düşüncelere tahammül zayıflar.
- Ahlakımız ve Müslümanlığımız değer kaybederken diğer değer kayıplarının önüne geçmek mümkün görünmüyor.
- Şuur iyiyi kötünden, güzeli çirkinden, doğruyu yanlıştan, faydalıyı zararlıdan, hakkı batıldan ayırt edebilme ve gereğini yerine getirebilme meselesidir. Bu durumda şuur derecemizi üç aşağı beş yukarı kestirebiliriz.
- İster asinin isterse velinin, kimin çocuğu olursa olsun; dünyanın bütün çocukları masumdur, mübarektir, merhamete muhtaçtır ve dahi Müslümandır.
- Namazda "yönümüzün kible, kiblemin Kâbe" olması yetmez. Siyasette, ticarette, adalette ve her işimizde kiblemizin Kâbe olması gerekir.



Kur'an'dan

ADALET

Adalet mülkün temeli, dinin de esasıdır. Adil olmak, herkese hakkını vermektir.

Adil olan insanlar, hakka hukuka riayet ederler. Aşağıda mealleri verilmiş ayetleri okuyalım ve adaletin ne kadar kıymetli olduğunun şuuruna erelim.

NİSA SURESİ 58: “Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman **adaletle** hükmetmenizi emreder. Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor! Şüphesiz Allah her şeyi işitici, her şeyi görücüdür.

ARAF SURESİ 181: “Yarattıklarımızdan, daima hakka ileten ve **adaleti** hak ile yerine getiren bir millet bulunur.”

NAHL SURESİ 90: “Muhakkak ki Allah, **adaleti**, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.”

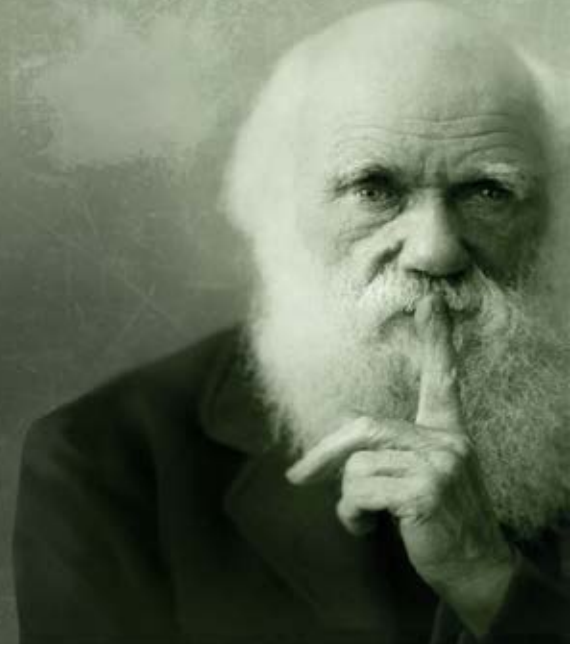
SAD SURESİ 26: “Ey Davut, biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında **adaletle** hükmet. Heva ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır.

Doğrusu Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır.”

MÜMİN SURESİ 20: “Allah, **adaletle** hükmeder. O'nu bırakıp taptıkları ise, hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, hakkıyla işiten ve görendir.”

ŞURA SURESİ 15: “İşte onun için sen (İslam'a) davet et ve emir olunduğun gibi dosdoğru ol. Onların hevalarına (kanunlarına) uyma ve de ki: Ben Allah'ın indirdiği **Kitaba** inandım ve aranızda **adaleti** gerçekleştirmekle emir olundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de sizedir. Aramızda tartışılacak bir konu yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır.”

HADİD SURESİ 25: “Yemin olsun, biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların **adaleti** yerine getirmeleri için beraberlerinde kitabı ve **mizanı** indirdik. Biz **demiri** de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır. Bu, Allah'ın, dinine ve peygamberlerine, gabya inanarak yardım edenleri belirlemesi içindir. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, daima üstündür.”



EŞREF-İ MAHLUKAT KALMAK

Bin yıldır bu topraklarda yaşayan; yüreği ve bedeni ile İslam inancını, en azından İslam kültürünü özümsemiş hiçbir fert “evrim teorisini” aklına, fikrine sığdıramaz.

Nitekim de öyle. Türkiye’de toplumun %90’ı Darwin teorisine inanmadığını beyan ediyor. Birakin Türkiye’yi Avrupa ülkelerinde insanların yarısından fazlası evrim teorisine inanmıyor.

Bu teorisinin akılla, mantıkla, bilimsellikle ve dünya gerçekleriyle hiçbir ilgisi yok çünkü. Evrimi savunanlar mahcup olmaktan usandıklarını defaatle açıkladılar.

Fakat bu teori öyle “İnsan hayvandan gelmemiştir, maymundan gelmemiştir...” gibi safça söylemlerle geçirilecek bir teori değildir. **Evrım teorisi “siyasi bir teori”dir.**

Çok az bir toplulukla dünya nimetlerini tümüyle ele geçirmek ve insanlığı kendilerine köle yapmak isteyen İrkçı emperyalist örgüt Endülüs Emevi Devleti’nin yıkılmasıyla Müslümanların ulaştıkları bilimsel birikimi ele geçirdiler.

Kısa zamanda düşüncenin gücüne vâkıf olan bu örgüt düşüncüyü ve bilimi menfi yönde, kendi ideallerini gerçek-

leştirme için kullandılar. Böylece Yaratana ve yaratılmış olan her şeye karşı kâfirlik yapmanın hırsı ve kını ile işe koyuldular.

Nasıl ki bir insanın imanı, aklının ve hakikat bilgisinin selameti ile mümkün oluyorsa imansızlığının başlangıcı da aklın ve bilginin ifsat edilmesiyle gerçekleşir.

Bu yönüyle insanlık tarihinin en büyük fitnesi olarak geliştirilen **aklın ve bilimin üstün tutulduğu pozitivist bakış açısını** önce Avrupa’ya sonra da tüm dünyaya telkin ettikten sonra artık düşünürleri, devlet adamlarını, kitleleri hatta devletleri yönetmek zor olmadı zaten.

Kısa zamanda Avrupalı yöneticilerin kanında dolaşmayı başaran İrkçı emperyalistler Rönesans ve Reform hareketleriyle dinin ve dolayısıyla vahyin etkisini önce Hristiyan âleminde tamamen ortadan kaldırdılar. Bu boşluğu aklın ve bilimin büyüğü gücü ile doldurdular.

Sıra İslam’a gelmişti. Avrupalıların sürü refleksiyle saldırıdıkları Haçlı savaşları neticesinde İslam’ın gücünü ortadan kaldıramayacaklarını kesin bir bilgi ile bildikleri için kısa zamanda Osmanlı yöneticilerin de kanına girdiler.

Matbaanın Osmanlıya gelişinin, getirilişinin gerçek hikâyesini bugün dâhi kimse bilmez. Bugün de toplumu ve siyaseti önüne katıp süren medyanın gücünü bu örgüt keşfetmedi, icat etti.

Avrupa halkını kendi dinine, din adamlarına karşı düşman ettikten sonra onları başsız olarak, sürü hâlinde yönetmek için Fransa'da "gazatta"yı icat ettiler. Kısa zamanda verim aldılar.

Yani medyanın gücü matbaadan önce bulundu, sonra matbaa icat edildi. Sermaye gücünün yanında medyanın gücü ile tüm Avrupa devletlerinin siyasetini parmaklarında oynatır hâle geldiler.

Aynı planın Osmanlıda uygulanması için gazeteciliğin bir an önce İstanbul'a getirilmesi gerekiyordu. Karşı çıkanların kaderi kilisenin ve din adamlarının kaderi gibi "gericilik ve yobazlık" oldu. Tarihteki meşhur "matbaa davası" bundan ibarettir.

Kısa zamanda Osmanlı topraklarında çıkartılan (bülten şeklinde) 147 gazetenin 141 tanesi Yahudi Hristiyan ve Ermeni sermayesi ile kuruldu. Çoğunun başında, bizim kendini filozof hissedenden Avrupa damgalı aydınlarımız oturuyordu.

Böylece "akıl ve bilim" silahı ile Müslümanları da beyinlerinden vurmuş oldular. Gazetelerin aydınlattığı Tanzimat aydınları kendi dininden, kültüründen, yöneticilerinden ve yönetim şekline imtina eder hâle geldiler. Devleti kurtarmak(!) için çırpınmaları sadece toplumun ve devletin çöküşünü hızlandırdı.

Gelinen noktada; Avrupa'da Hristiyanlığın, Osmanlının çöküşü ile de İslam'ın paradigma boşluğunun ve manevi boşluğun yerinin doldurulması ve de bilimsel bilginin temelini yeniden oluşturulması gerekiyordu.

İlimler sonsuzdur ve bir bütündür. Bir bilgi ancak bir önceki bilgi ile açıklanabilir. İnsanın yüzünde ulaşabildiği bütün bilgilerin öncesi ve sonrası inanca, maneviyata ve ilahi bilgilere dayanmak zorundadır.

Hak olan doğru bilginin temelini bizim "yaratılış inancımız" oluşturur. Cenabı Hak peygamberleri ve kitapları aracılığı ile "yaratılış inancı" hakkında bilgi vermese idi yeryüzünde bilim diye bir şey olmazdı.

Darwin teorisi ile insanlığın istigal ettiği bilimsel bilginin, birikimin, düşünce sistemlerinin felsefesi oluşturuldu. Günümüzde dünyanın ve insanlığın gittiği yol bu "iman" üzerine inşa ediliyor.

Evrim teorisi Allah'ın yaratılış bilgisinin yerine konulmaya çalışılmış sahte bir yaratılış inancıdır. Bu bağlamda evrim teorisi "yeni bir din" olarak icat edilmiş sistemdir. **Hedefi de insanları sürülmeye, sömürülmeye, köleleştirilmeye ve katledilmeye rıza gösterir kıvama getirmektir.**

Endonezya'da, Malezya'da, Pakistan'da, Mısır'da, İran'da, Nijerya'da kara gözlü masum tertemiz müslüman yavrularımıza "İnsanın aslı hayvandır, ilkel zamanlardan geliyoruz, maymunun daha da gelişmiş türleriyiz, mağaralarda yaşadık, konuşmayı bilmiyorduk..." diyerek yetiştirirsek artık İslam'ın hiçbir inancını onlara anlatamayız.

Tarih derlerinde, tarih öncesinde(!) insanın "yarı hayvan yarı insan" olduğunu, Edebiyat derslerinde dilin sonradan geliştiğini; Sosyoloji, Felsefe derslerinde "insanın sadece düşünen ya da konuşan bir hayvan" olduğunu telkin edersek evlatlarımız Hz. Adem'e inanır ancak onu haşa ilkel bir insan olarak hayal eder. Peygamberleri ve önceki kavimleri az gelişmiş insan toplulukları olarak düşünür. Kendini en gelişmiş kuşak olarak atasını dedesini de cahil kuşaklar olarak görür.

Sahip olduğu bilimsel felsefenin etkisiyle İslam'ı başka bir boyutta bilimi ve dünyayı başka bir boyutta algılar. Maneviyatın varlığını hesaba katmaz, nefsanî plan ve program üretir.

Kendisinin "eşrefi mahlukat" olduğuna, iyiliklerin ve güzelliklerin üstün geleceğine inanmaz, inanamaz. "İnsanın mayasında hayvanlık vardır", "İnsan insanın kurdudur", "Büyük balık küçük balığı yutar", "Bu dünyada güçlü olan kazanır" der.

Başı sıkışınca ve kendisine insanlık lazım olunca da haşa "dünyada ilahi adaletin olmadığına" inanır. Ateist olur, sosyalist olur, deist olur, kapitalist olur... Bir tek doğru dürüst müslüman olamaz.

Hal böyle iken bu vahametinin farkında olmayan birçok şursuz müslüman bile artık "Peki Allah böyle bir yaratılışla (mikrobiyolojik tekamül yoluyla) insanlığı yaratmış olamaz mı?" diyor. Demek ki Darwin son noktaya getirmiş bizi. İrkçı Siyonist bize "Bu dünyada güçlü olan kazanır." dedirte dedirte Büyük İsrail Devleti'ni kurarsa o zaman bütün insanlık Siyonizm'in kölesi olacak mazallah.

Darwin insanlığın hayvandan gelmediğini gavur gibi biliyor ama bütün insanlığı "hayvan" olmaya doğru götürüyor.



EL-MUALLİM (SAV)

Öğrenmek insanlığın var oluşuyla başlayan ve dünyanın sonuna kadar da devam edecek olan bir eylemdir. İnsanın öğrenme serüveni Hz Âdem ile başlar. Allah (CC) insanı yaratır ve ona isimleri öğretir. Böylece insan neslinin öğrenme süreci başlamış olur.

Öğrenmenin olduğu yerde elbette bir de öğretene ihtiyaç vardır. Öğrenenin isteği kadar öğretenin mahareti de önemlidir bu eylemde.

Hız Âdem ile başlayan bu süreç insanın dünya yaşamıyla başka bir boyut kazanmıştır. Bu defa Allah insanoğluna kendi içinden öğretmenler, yani peygamberler göndermiş ve insanın dünyaya yaşamında ihtiyaç duyduğu bilgileri onlara iletmıştır. Bu öğretmenlerin en

sonuncusu ise; bizim Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV)'dir.

O ilahi eğitimcilik görevini öyle bir zamanda almıştır ki insanlar çocuklarını diri diri toprağa gömmekten kaçınmakta, her türlü sapkınlık zirve yapmış durumdadır. Adı "cahiliye" olan bu korkunç dönemde insanlar karanlık içinde yüzmekte Kuran'ın tabiriyle aşağıların aşağısına inmiş durumdadır.

İşte böyle bir dönemde "Ben ancak bir muallim olarak gönderilim." müteazıllığıyla cahiliye karanlığına meydan okuyan bir meşale olarak öğretmenlik görevine başlamıştır peygamber efendimiz. Cehalet sarmalı içinde kıvranan insanı, tekrar yeryüzünün halifesi olmaya layık bir varlığa dönüştürmek ve eşref-i mahlûkat makamına taşımak

ve kendi değerini hatırlatmak üzere bu çetin mücadeleyi tüm ağırlığıyla kabul etmiştir.

Hira dağındaki bir mağarada Cebrail (AS) aracılığıyla kendisine tebliğ edilen muallimlik görevini 23 yıl sürdürmüş ve bu 23 yılı sonunda bugüne kadar hiçbir eğitim sisteminin ulaşamadığı bir başarı elde etmiştir. Bu öyle bir başarı ki; cahiliye karanlığından, gökteki yıldızlar kadar parlak bir toplum ortaya çıkarmıştır. Adı Vahşi olan bir insanı Hz Vahşi olarak anılır hale getirmiştir. Kız çocuklarını diri diri toprağa gömen bir anlayıştan cenneti anaların ayakları altına seren bir anlayış inşa etmiştir.

Efendimizin 23 yıl süren Risâlet dönemi her yönüyle insanlık için bir okul niteliğinde olmuştur. Aile içi ilişkiler-

den, ticarete, sosyal yaşama kadar her yönüyle toplumsal bir eğitim hareketi olmuştur bu dönem. Mekteb-i Suffa derslerinden Cuma hutbelerine, civar topluluklara gönderilen mektuplara ve elçilere kadar muazzam bir eğitim faaliyeti, adeta bir eğitim seferberliği yaşanmıştır

Dünyanın en büyük eğitim seferberliğinin yaşandığı bu dönem kendinden sonraki tüm zamanlar için bir model durumundadır. Hatta bu dönem eğitim programcıları tarafından titizlikle incelenmeli ve öğretmen adaylarına ilham kaynağı olmalıdır.

Şimdi biraz da efendimizin 23 yıllık öğretmenlik sürecinin anahtar noktalarına beraber bakalım. Tabi bu konu başlı başına bir araştırma konusu olduğundan biz ana hatları ile Efendimizin eğitim metotlarını ele alacağız.

Adına “cahiliye denecek kadar zor bir dönemde göreve başlayan Hz Muhammed’in (AS) insanlara yaklaşımıyla işe başlamak lazım. Efendimizin insanlara olan yaklaşımında temel prensibi kendisinden yüzyıllar sonra Yunus Emre’de “Yaratılmışı severiz yaratandan ötürü.” sözüyle tezahür eden koşulsuz insan sevgisidir. O, insanları severek başlamıştır işe. Bu öyle bir sevgi olmuştur ki tüm o karanlığa, insanların yaptıkları hatalara rağmen onlardan asla umudunu kesmemiştir.

Hız Muhammed (AS)’in bu zorlu dönemde uyguladığı eğitimin önemli noktalarından biri de sabırdır. Her türlü sapkınlığın kökleştiği bir toplumda insanları iyiye ve doğruya sevk etmenin kolay olmayacağı bir gerçektir. Burada Peygamberimizin üstün sabrı devreye girmiş ve o insanlara sabırla muamele ederek, birçok insanı sapkınlıklarından vazgeçirerek iyi birer insan olmalarını sağlamıştır.

O, insanların bir anda düzelmesini beklememiş, dinin hükümlerini onlara aşamalı olarak öğretmiştir. Her bir aşama tam öğrenilmeden diğer bir aşamaya geçiş yapmamış, insanları ikna etme yolunu seçmiştir. Eğitiminde boşluk kalmamasına özen göstermiştir.

Peygamber efendimizin eğitim modelinde konuşmadan çok uygulamaları ile örnek olma da önemlidir. Zira insanların sözden ziyade eylemden etkilendiği bir gerçektir. Konuşmalarında ise karşısındaki insanların kişisel özelliklerine dikkat etmiş, kişinin anlayacağı bir dil kullanmıştır.

Soru sormak O’nun eğitim anlayışında önemlidir. Bu konuyla ilgili söylediği şu sözler bu durumun en güzel ifadesidir: “Güzel bir soru ilmin yarısıdır.” “Âlimlerle beraber olunuz, bilenlere sorunuz, bilenlerle arkadaşlık yapınız.” Peygamberimiz bazen de sorulan sorulara soruyla karşılık vererek insanların dikkatini daha önemli noktalarda toplamıştır. Kendisine kıyametin ne zaman kopacağını soran birisine kıyamet için ne hazırladığını sorarak asıl önemli olanın kıyamet için yaptığımız ve yapacağımız hazırlıklar olduğunu hatırlatmıştır.

ler çıkarmalarına yardımcı olmuştur. Müslümanlar arasındaki bağı anlattığı bir konuşmasında şöyle bir örnek vermişti: “Mü’minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.” Bu ve buna benzer örneklerle insanların konuları daha iyi kavramalarını sağlamayı amaçlamıştır.

Efendimiz insanların düşüncelerine ve farklı görüşlerine saygı duymuş, istişare ve fikri tartışmalar yapmıştır. Uygun bir üslupla yapılan bu tartışmalar da, insanları ikna etmenin önemli bir yolu olmuştur. Bu konuyla ilgili Bedir’de yaşanan şu olay çok güzel bir örnektir: Bedir Savaşında ashap-tan Hubab isimli zat, Müslümanların mevzilendiği yeri beğenmemiştir. Peygamber efendimize gelerek: “Ey Allah’ın elçisi, buraya Allah’ın emriyle mi indin yoksa bir savaş taktiğiyle mi?” diye sordu. Peygamberimiz: “Savaş taktiğiyle” deyince, Hubab: “Ey Allah’ın elçisi! Bedir köyünün en sonundaki kuyu etrafında mevzi alalım. Böylece putperestleri susuz bırakmış oluruz.” dedi. Peygamberimiz onun bu teklifini

beğendi ve hemen harekete geçtiler. Ordu Hubab’ın teklifi doğrultusunda hareket etti.

Sonuç olarak her anı her hareketi insanlığa örnek olan Hz. Muhammed (SAV), özellikle öğretmenler için büyük bir örnek olmuştur. İyi bir eğitim sistemi için yeni modeller

arayışında olanlar için de peygamberimizin 23 yıllık peygamberlik dönemi mutlaka incelenmesi gereken bir dönemdir.

Muallim peygamberin yolundan giden muallimlere selam olsun.

Örnekler vermek de onun yöntemlerindendir. Pek çok konularda örnekler vermiş ve insanların o örneklerden kendilerine ders-



Hayat Suyu

İSTİĞFAR

İnsanı yaratan, yaşatan, ona doğru yolu İslam olarak gösteren, onu dünya hayatında hak-batıl mücadelesi şeklinde imtihan eden Cenabı Allah'tır. İnsanlar bu imtihan dünyasında rızasını gözecekleri sadece Allah'tır. İnsanlar görevlerini yaparken birtakım kusurlar işleyebilirler. Kusur işleyen kulları için Allah tövbe kapısını daima açık tutmaktadır. Aşağıdaki hadisleri bu nazarla okuyalım ve tövbe ve istiğfarı ihmal etmeyelim inşaallah.

BUHARİ, DAAVAT 2: Peygamberimiz buyuruyor: "İstiğfarın en üstünü kulun şöyle demesidir: Allâhümme ente rabbi, lâ ilâhe illâ ente, halakteni ve ene abdüke, ve ene alâ ahdi ke ve vadi ke mestetatü. Eûzü bike min şerri mâ sanatü, ebûü leke bini'metike aleyye, ve ebûü bi-zenbi, fağfir lî fe-innehû lâ yağfirüz-zünûbe illâ ente: Allahım! Sen benim Rabbimsin. İbadete lâıyk senden başka ilah yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum. Ezelde sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden sana sığınırım. Bana lütfettiğin nimetleri yüce huzurunda minnetle anar, günahımı itiraf ederim. Beni affet; şüphe yok ki günahları senden başka affedecek yoktur." Peygamberimiz şöyle devam etti: "Her kim, bu seyyidül istiğfârı sevabına ve faziletine

bütün kalbiyle inanarak gündüz okur da o gün akşam olmadan ölürse cennetlik olur. Yine her kim, sevabına ve faziletine gönülden inanarak gece okur da sabah olmadan ölürse cennetlik olur."

MÜSLİM, ZİKİR 41: Peygamberimiz buyuruyor: "Bazen kalbimin perdelendiği olur. Ama ben Allah'a günde yüz defa istiğfar ediyorum."

MÜSLİM-TEVBE 11: Peygamberimiz buyuruyor: "Canımı kudretiyle elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, siz hiç günah işlemeseydiniz, Allah sizi yok eder, yerinize, günah işledikten sonra Allah'tan af dileycek bir millet getirir ve onları affederdi."

EBU DAVUD-VİTİR 26: Peygamberimiz buyuruyor: "Bir kimse istiğfârı dilinden düşürmezse, Allah Teâlâ ona her darlıktan bir çıkış, her üzüntüden bir kurtuluş yolu gösterir ve ona beklemediği yerden rızık verir."

TİRMİZİ, DUALAR 118: Peygamberimiz buyuruyor: "Her kim, estağfirullâh ellezi lâ ilâhe illâ hu, el-Hayyel-Kayyûme ve etûbü ileyh: Kendisinden başka ilâh bulunmayan, ebedi hayatla daima diri olan, her şeyin varlığı kendisine bağlı olup kâinatı yöneten Allah'tan beni bağışlamasını diler ve günahlarıma tövbe ederim' diye yalvarırsa, savaştan kaçmış bile olsa, günahları bağışlanır."

SÖZÜN GÜCÜ

Şeytan, Allah'ın mevcudiyetini ve kudretini bildiği gibi, Siyonist Yahudi de İslam'ın canının cihat olduğunu bildiği için, bütün gücüyle Müslümanların cihat ruhunu söndürmeye çalışmaktadır.

Necmettin Erbakan



Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
54. T.C. Başbakanı
Millî Görüş Lideri

Bolca Lezzet Bolca Protein

Hindi külbastıyı
denediniz mi?



Hindi külbastıyı denediğinizde sıra dışı bir lezzetle buluştuğunuz gibi mükemmel bir protein kaynağıyla da buluşursunuz. Hindi eti, yağ ve kolesterol oranı en düşük, protein oranı en yüksek kalp dostu bir ettir. Sağlığınızı, damak tadınızı ve bütçenizi düşünüyorsanız, şimdi Bolca Hindi zamanı.



www.bolcahindi.com.tr

Yemen

YARDIM BEKLIYOR

Yemen'de insani kriz ölümcül noktada! 21 milyon insan gıda, sağlık ve hijyen ihtiyaçlarını karşılayamıyor.

Yemenli kardeşlerimize, destek olmanın tam vakti!



YEMEN YAZ 3072'YE
GÖNDER 5[₺] BAĞIŞLA



İHH
İNSANI YARDIM VAKFI

0212 631 21 21 www.ihh.org.tr

MİLLÎ ŞUUR'un Katkılarıyla

8. KISA FİLM



SENARYO YARIŞMASI

YARIŞMA KONUSU

"ANNE"

BAŞVURU ŞARTLARI JÜRİ VE ÖDÜL BİLGİLERİ İÇİN

www.ogder.org



Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞ-DER) tarafından "ANNE" konulu 8. Kısa Film Senaryo Yarışması düzenlenecektir. Yarışma, ülkemizde Türk Sineması'nın, kısa filmin ve Millî Şuurun gelişmesine katkıda bulunmayı, sinemamıza millî bir eğitim anlayışını kazandıracak senaryolar oluşturmayı ve senaryo yazarlarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Senaryo yarışmamıza eli kalem tutan herkesi bekliyoruz.

Son Başvuru Tarihi: 11 Mayıs 2019 Cumartesi

Adres: Ziyabey Cd. 1420. Sk. No:2/1 Balgat/ANKARA

Tel: +90 (312) 286 18 83

Fax: +90 (312) 287 61 80

E-posta: info@ogder.org



www.ogder.org



[SuurluOgretmenlerDernegi](https://www.facebook.com/SuurluOgretmenlerDernegi)



[SuurluOgretmen](https://twitter.com/SuurluOgretmen)